

EUGENIUSZ JÓZEFOWSKI

**PARTYCYPACJA
W SZTUCE**

**EDUKACJA A MEDIACJA
SZTUKI**

PARTYCYPACJA W SZTUCE

EDUKACJA A MEDIACJA SZTUKI

**Mediacja
Sztuki**
ASP Wrocław

Redakcja: Eugeniusz Józefowski
Korekta: Elżbieta Łubowicz
Projekt graficzny i skład: Monika Aleksandrowicz

Publikacja sfinansowana ze środków Akademii Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.
Wnioski badawcze ASP Wydział Rzeźby i Mediacji Sztuki

Wydawca:
Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
pl. Polski 3/4, 50-156 Wrocław
www.asp.wroc.pl

Seria wydawnicza **Katedry Mediacji Sztuki**

Drukarnia: ZAPOL Sobczyk Sp.j.
al. Piastów 42, 71-062 Szczecin
www.zapol.com.pl

Nakład: 150 szt.

© Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
pl. Polski 3/4, 50-156 Wrocław

ISBN: 978-83-66321-55-7

Wrocław 2021

ASP WROCLAW

EUGENIUSZ JÓZEFOWSKI

**PARTYCYPACJA
W SZTUCE
EDUKACJA A MEDIACJA
SZTUKI**

**PRACOWNIA KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ
2011–2021**

**AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA WE WROCŁAWIU**

WROCŁAW 2021

WSTĘP STR. 5

ROZDZIAŁ I _ ZADANIA ĆWICZENIOWE REALIZOWANE W RAMACH PROWADZONYCH PRZEDMIOTÓW STR. 7

ROZDZIAŁ II _ WARSZTATY TWÓRCZE REALIZOWANE PODZAS ZAJĘĆ ĆWICZENIOWYCH STR. 139

ROZDZIAŁ III _ WARSZTATY TWÓRCZE TWORZONE I REALIZOWANE PRZEZ STUDENTÓW STR. 151

ROZDZIAŁ IV _ UDZIAŁ STUDENTÓW PKT W „KIESZENI VINCENTA” W POZNANIU STR. 159

ROZDZIAŁ V _ SYMPOZJUM ARTYSTYCZNO-NAUKOWE „KREACJA WIZUALNA JAKO PRZESTRZEŃ ROZWOJU OSOBOWEGO I MEDIACJI SZTUKI” STR. 177

ROZDZIAŁ VI _ WYBRANE DYPLOMY W PKT STR. 183

W 2012 roku zostałem zaproszony do udziału w konkursie na stanowisko profesora zwyczajnego na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, na którym działał wówczas kierunek edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych. Do udziału w tym konkursie namówił mnie rektor prof. Jacek Szewczyk, który wiedział, że jestem autorem ministerialnego standardu nauczania na tym kierunku oraz wieloletnim praktykiem edukacji artystycznej. Po pół roku zmienił się rektor, a następnie zmieniono nazwę kierunku na „mediacja sztuki”, modyfikując program i dostosowując do nowych wymogów. Pracowałem w ASP do końca roku akademickiego 2020/2021 i we wrześniu 2021 odszedłem na emeryturę.

Moje autorskie działania artystyczne w obszarze edukacji sztuką realizowałem w różnych miejscach i instytucjach. Opisałem to w wielu publikacjach i książkach. Niniejsza książka prezentuje tylko niektóre działania odbywające się podczas procesu kształcenia. Przybliża działania o różnym charakterze, w tym te najbliższe moim zainteresowaniom, czyli warsztatowe, realizujące postulat edukacji sztuką.

Czym się różni znana wszystkim edukacja przez sztukę od mojej propozycji edukacji sztuką?

Po pierwsze: edukacja przez sztukę, wygenerowana według poglądów Herberta Read’a, to obszar oddziaływań pedagogicznych. Edukacja sztuką natomiast przenosi ten obszar do przestrzeni samej aktywnej sztuki pojętej jako uczestnictwo w procesie tworzenia celem inicjacji rozwoju podmiotowego uczestników zajęć przy kreacji wizualnej. Uczestnicy warsztatów nie muszą posiadać jakichkolwiek predyspozycji plastycznych ani dorobku twórczego, choć nie jest to wykluczone. Po drugie: edukacja przez sztukę stosowała rozróżnienie odbioru i kreacji, gdyż oparta była na tradycyjnym podziale na dzieło i odbiorcę, który w różny sposób może to dzieło kontemplować. Sposób kontemplacji dzieła ujawniał aspekty wychowawcze. W wypadku edukacji sztuką partycypacja w kreacji wizualnej (niezależna od wytworu plastycznego powstałego w czasie jego realizacji ani od predyspozycji twórczych uczestnika zajęć) jest najważniejsza. A więc uczestnictwo w grupowym procesie kreacji i postawienie się w sytuacji kreatora – niezależnie od wartościowania powstałego obiektu – jest istotą propozycji artystycznej będącej dźwignią wspomagania rozwoju rozumianego w kategoriach samorozwoju. Po trzecie: edukacja przez sztukę była w różnych krajach związana z ogólną koncepcją wychowania i zakładała autokratyczną rolę osoby sterującej tym rozwojem, zgodną z preferowanymi efektami. Edukacja sztuką natomiast proponuje inicjację rozwoju podmiotowego w przestrzeni sztuki nakierowanej na niezależny i nierygorystyczny rozwój uwzględniający unikatowość potrzeb, oczekiwań i różnorodność sposobów realizacji przez uczestników podczas procesu traktowanego jako autorski projekt artystyczny z udziałem unikatowej grupy ludzi. Po czwarte: edukacja przez sztukę zakłada dobór odpowiedniego dzieła sztuki będącego przedmiotem aktywności twórczej (w różnych dziedzinach: plastyka, muzyka, literatura itd.) Edukacja sztuką proponuje współudział w tworzeniu dzieła, którego autorem jest artysta edukator – animator autorskiej niepowtarzalnej sytuacji twórczej, zapraszający do wspólnego doświadczenia przy kreacji wizualnej. Po piąte: edukacja przez sztukę i edukacja sztuką różnią się między sobą celami takiej aktywności. Ta pierwsza proponuje wychowanie przez kształtowanie postaw, a nauczanie przez tradycyjne wzbogacanie wiedzy jako powiększanie banku informacji o dziejach sztuki. Natomiast ta druga zajmuje się przede wszystkim inicjowaniem doświadczenia umożliwiającego partycypację w żywej sztuce niepodlegającej wartościowaniu w tradycyjny sposób, poprzez kontemplację wytworu. Po szóste: zakładane efekty kształcenia w wypadku edukacji przez sztukę zmierzały do ukształtowania pożądaných postaw (uzależnionych czasem od systemów politycznych) i poszerzenia wiedzy o rzeczywistości, a szczególnie o sztuce. Tymczasem efekty działań zakładane przy edukacji sztuką skupiają się na samorozwoju osobowym oraz poszerzeniu wiedzy o rzeczywistości pojętej jako permanentnie aktualizowany stan wiedzy o swoim wnętrzu w relacji do przestrzeni społecznej reprezentowanej przez innych. O tej koncepcji można więcej przeczytać w mojej. publikacji z 2016 roku oraz we wcześniejszej, będącej efektem konferencji naukowej na Uniwersytecie Artystycznym”¹.

1 Fragment niepublikowanego artykułu *Status artysty realizującego warsztaty twórcze w obszarze sztuki* przygotowanego do książki redagowanej przez UMK w Toruniu. O edukacji sztuką mówią najpełniej dwa teksty źródłowe: Janina Florczykiewicz, Eugeniusz Józefowski, *Edukacja sztuką jako kategoria współczesnej pedagogiki*, s. 189–200, w publikacji *Rzeczywistość edukacyjna*, t. 3 – *Centralne kategorie współczesnej i historycznej pedagogiki* pod redakcją naukową dr. hab. Sławomira Sztobryna i dr. Krzysztofa Kamińskiego, Wydawnictwo Naukowe TPF „Chowanna”, Łódź 2016, ISBN 978-83-939175-5-6 oraz Eugeniusz Józefowski, Janina Florczykiewicz, *Edukacja sztuką jako alternatywa arteterapii w edukacji*, s. 29–37 w czasopiśmie „Zeszyty Artystyczne” nr 27, grudzień 2015, wydawanym przez Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, ISSN 1232-6682.

W roku akademickim 2011/2012 pracowałem od semestru letniego. Prowadziłem wtedy trzy przedmioty na kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych: struktury wizualne, pracownię działań plastycznych oraz warsztat twórczości edukacyjnej.

Przedmiot pracownia działań plastycznych przekształcił się od roku akademickiego 2012/2013 w Pracownię Komunikacji Twórczej. Pracownia stała się pracownią dyplomującą, trwającą trzy semestry na studiach pierwszego stopnia na roku II i III oraz dwa semestry na roku drugim studiów magisterskich. Proponowane w jej ramach działania artystyczne koncentrowały się na różnorodnych aspektach kontaktu z innymi ludźmi aktywnymi twórczo oraz na współtworzeniu dzieła przez uczestnika kreacji plastycznej. Jego reakcje to integralna część sztuki. Doświadczenie sztuki staje się więc terenem artystycznej aktywności, jej formą jest warsztat twórczy i inne odmiany grupowej kreacji. Wartością proponowanych według tych zasad działań jest żywe i autentyczne spotkanie podczas kreacji plastycznej z innymi i z samym sobą. Powstające obiekty plastyczne są jedynie inspiracją i dokumentem podmiotowych doświadczeń.

Przedmiot warsztat twórczości edukacyjnej wszedł w ramy Pracowni Komunikacji Twórczej w 2017 roku. Trwał dwa semestry na pierwszym roku studiów magisterskich.

Przedmiot ten służył nabyciu umiejętności projektowania i animowania warsztatów edukacyjnych odbywających się w ramach kreacji plastycznej i skierowanych do grup w różnym wieku. Podczas zajęć studenci zaznajamiali się z przykładami warsztatowej działalności artystyczno-edukacyjnej z użyciem materiałów i tworzyw wielorakiego pochodzenia oraz przy wykorzystaniu ekspresji ciała. Następnie brali udział w warsztatach podczas zajęć, by później próbowali tworzyć scenariusze własnych pomysłów warsztatowych. Ostatnim elementem tego procesu kształcenia było realizowanie przez nich działań według własnych koncepcji. Dokumentowanie takiej aktywności adekwatne do pomysłu stawało się elementem zaliczenia.

Przedmiot struktury wizualne zmienił nazwę w roku 2012/13 na „widzenie a obrazowanie”, by z kolei w 2017 roku realizować się w ramach Pracowni Komunikacji Twórczej. Ćwiczenia z tego przedmiotu służyły nabyciu umiejętności stosowania wiedzy z zakresu psychofizjologii widzenia do konstruowania różnorodnych obiektów wizualnych tworzonych w przestrzeni realnej i wirtualnej oraz do tworzenia kompozycji plastycznych w relacji do własnej struktury osobowościowej, zgodnie z ich naturalnymi właściwościami plastycznymi. Realizacje zadań studenckich przyjmowały różną formę: wizualnych prac generowanych cyfrowo lub manualnie, fotografii dokumentacyjnej z realizacji przestrzennych o charakterze instalacji, filmów poklatkowych wykorzystujących konkretne struktury wizualne itp.

ROZDZIAŁ I

ZADANIA ĆWICZENIOWE REALIZOWANE W RAMACH PROWADZONYCH PRZEDMIOTÓW

ROK AKADEMICKI 2011/2012

SEMESTR LETNI

PRZEDMIOT: PRACOWNIA DZIAŁAŃ PLASTYCZNYCH

KSIĄŻKA O OTWIERANIU I OTWARTOŚCI

„Otwartość” – przykładowe synonimy: przychylność, szczerość, autentyzm, bezpośredniość, prostolinijność, prostoduszność, naturalność, wylewność, serdeczność, wyrozumiałość, zaufanie, spontaniczność, jawność.

Książka o otwieraniu ma powstać z wykorzystaniem drewnianych drzwiczek, przygotowanych dla każdego studenta. Mają one jednakową wysokość 70 cm, a szerokość 60 lub 40 cm. Sposób ich modyfikacji jest dowolny. Każdy student powinien potraktować je jako dwustronicową kartkę w książce stworzonej przez grupę. Mechanika jej otwierania i zamykania pojawi się później, kiedy już wszyscy będą znać powstałe „kartki”. Grupa zdecyduje wspólnie o ostatecznej formie książki.

Na zajęciach niektórzy studenci rozpoczęli przekształcanie drzwiczek za pomocą zaproponowanych na początek działania papierów marmoryzowanych i kleju introligatorskiego. Ingerencja może być jednak dowolna: mechaniczna – piłą, wyrzynarką, ogniem, nożem, gwoździami – czy też za pomocą np. pigmentów malarskich oraz innych metod. Ważne jest, aby przyporządkować nową formę drzwiczek swojej osobistej interpretacji semantycznych skojarzeń ze słowami „otwieranie”, „otwartość”. Otwieranie zwykłych drzwiczek może być metaforycznym „uchyleniem wnętrza”, ale również bardzo konkretnym otwieraniem czegoś. Czy drzwiczki mogą także symbolizować zamknięcie czegoś? Czy dokonują zamykania czegoś przed czymś? A może służą maskowaniu pustki wnętrza tego, co zamykają?

Sposób myślenia o temacie powinien być bardzo osobisty.

PRZEDMIOT: STRUKTURY WIZUALNE

STRUKTURA ZGODNA ZE SWOJĄ NATURĄ

Przedmiotem uważnej, wnikliwej i głębokiej eksploracji plastycznej w tym zadaniu będą struktury naturalne. Łodygi roślin giętkich lub sztywnych, żyjących i suchych (traw, trzcin) różnorodne liście, kwiaty i ich fragmenty, gałęzie, pnie drzew i ich korony, kamienie, ziemia, woda w różnorodnych formach swojej konsystencji – mogą zostać przekształcone plastycznie przez autora pracy.

Istotą zadania jest zaprezentowanie układu kompozycyjnego z elementów świata natury w wybranym przez siebie miejscu. Wybór miejsca powinien mieć związek z budową kompozycji. Bardzo pożądane są prace wynikające z wnikliwej, uważnej obserwacji wykorzystywanych tworzyw i ich strukturalnej budowy.

Forma prezentacji pracy: zapis fotograficzny statyczny lub dynamiczny (ruchomy) na dowolnym nośniku cyfrowym. Wielkość pliku w wypadku pojedynczych fotografii ma umożliwić wydruk A3 w rozdzielczości 300 pikseli na cal.

WZORY NIEKOMPLETNE – NA GRANICY MYŚLENIA I WIDZENIA

Dokonaj trzykrotnego przekształcenia fotografii zrobionej przez siebie specjalnie lub wybranej ze swojej kolekcji fotografii w celu przedstawienia jej w takiej formie, by stanowiła tzw. wzór niekompletny, to znaczy, by potrzebna była dodatkowa praca wyobrażeniowo-myślowa dla dostrzeżenia w niej przedmiotu,

który przedstawia. Pamiętajmy o tym, że nasze spostrzeganie dokonuje się przez filtr indywidualnego doświadczenia, stąd proszę o odrobinę przewrotności, poczucia humoru bądź przekory.

Proszę to prześledzić w trzech stanach – ujęciach:

- kiedy jest to jeszcze rozpoznawalne – to znaczy, że ponad 60% oglądających wie, co widzi
- kiedy jest to na granicy rozpoznawalności – to znaczy, że od 40 do 50% oglądających wie, co widzi
- kiedy jest to prawie nierozpoznawalne – to znaczy, że mniej niż 40% oglądających wie, co widzi.

Forma prezentacji pracy: zapis fotograficzny w rozdzielczości umożliwiającej wydruk formatu A3 w rozdzielczości 300 pikseli na cal. Preferowana forma projektu: dowolny nośnik cyfrowy.

STRUKTURY SYPKIE

Etap I

Przygotuj różne tworzywa sypkie, takie jak piasek, cukier, mąka, kasze o różnej gradacji, ziarna – fasola, groch itp. Rozsyp je na dowolną płaszczyznę, pamiętając o ich specyficznych cechach.

Ustaw aparat fotograficzny tak, aby obejmował wybrany przez ciebie kadr (dowolnej wielkości – od 1 × 1 cm do 1 × 1 m) w sposób prawie równoległy do płaszczyzny.

Dokonaj szeregu eksperymentów, używając różnych narzędzi mogących przekształcać płaszczyznę tworzywa, np. za pomocą grzebienia, szpachelki, gwoździa, drutu, pędzelka, karty kredytowej itp. Oczywiście, rejestruj swoje eksperymenty, tworząc fotografie, które następnie obejrzysz na monitorze komputera. Dokonaj wyboru tworzywa oraz kolorystyki planu i rodzaju tła.

Etap II

Wykorzystując doświadczenia z etapu pierwszego zbuduj kolekcję min. 300 max. 1000 fotografii, z których następnie zmontujesz film poklatkowy.

Istotą wizualnego przekształcania wybranego tworzywa jest zbudowanie konsekwentnej wieloelementowej kompozycji plastycznej ukazującej proces jej zmian za pomocą zastosowanej przez siebie narracji i konwencji.

Forma prezentacji pracy: film poklatkowy. Montaż filmu może odbyć się za pomocą dowolnych dostępnych programów komputerowych, pod warunkiem, że są legalne.

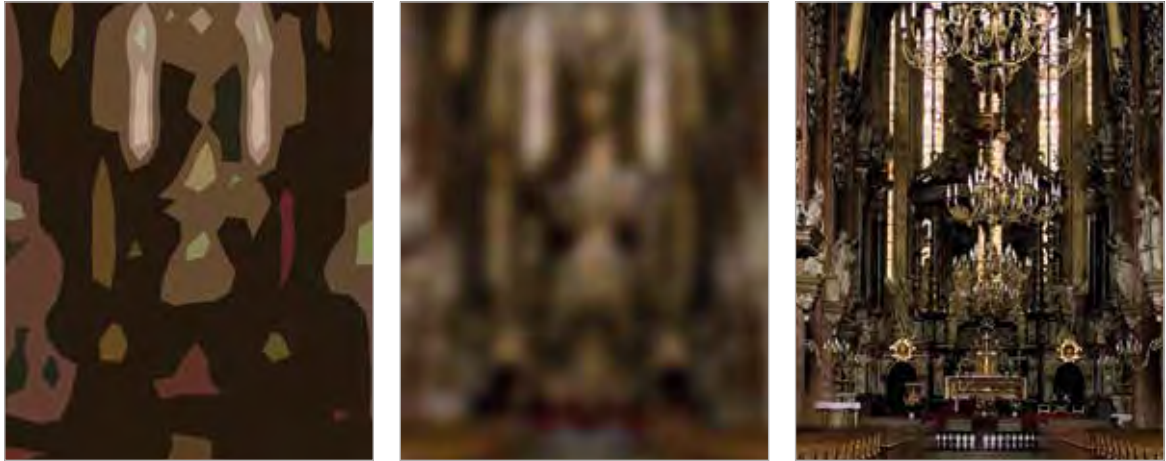
Tomasz Krawczyk

Klaudyna Lewczuk

Justyna Patecka

Krzysztof Perzyna

Krzysztof Perzyna

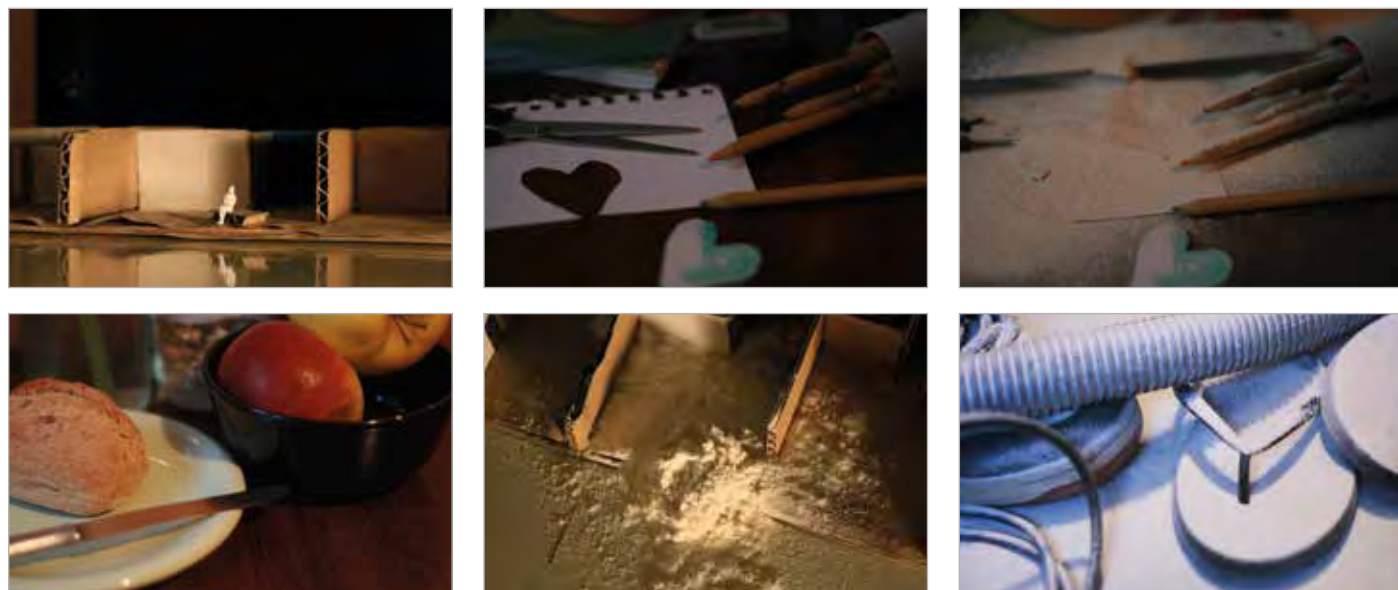
Klaudyna Lewczuk

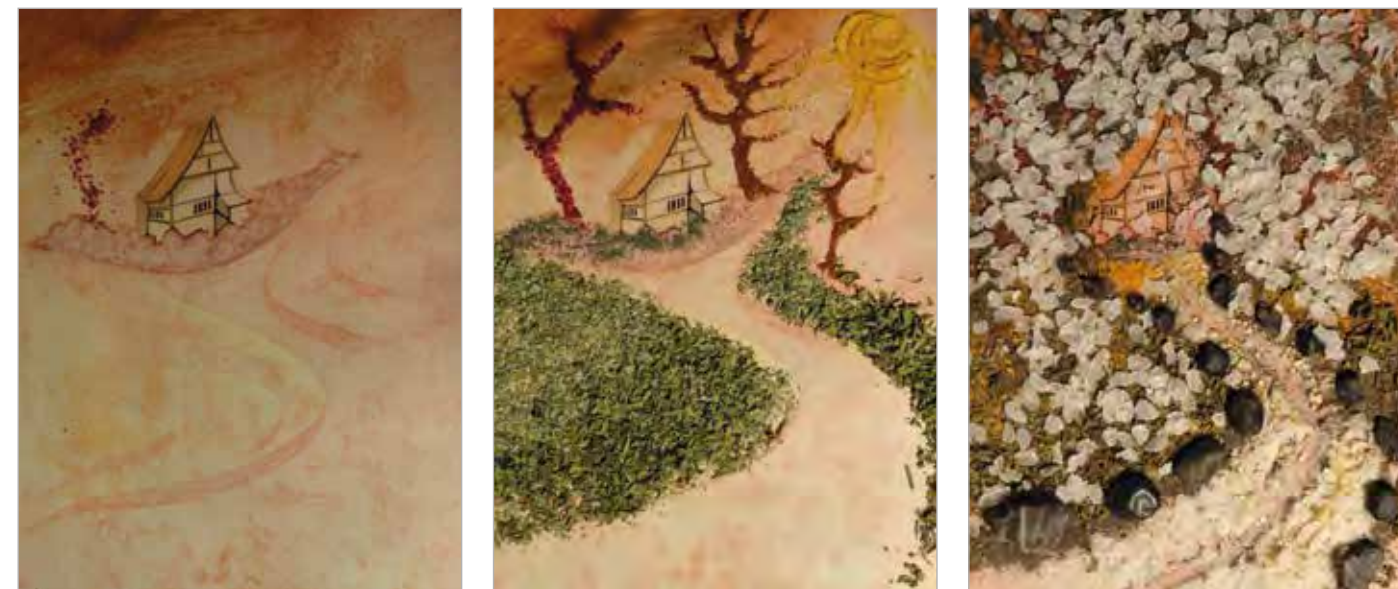
Justyna Patecka

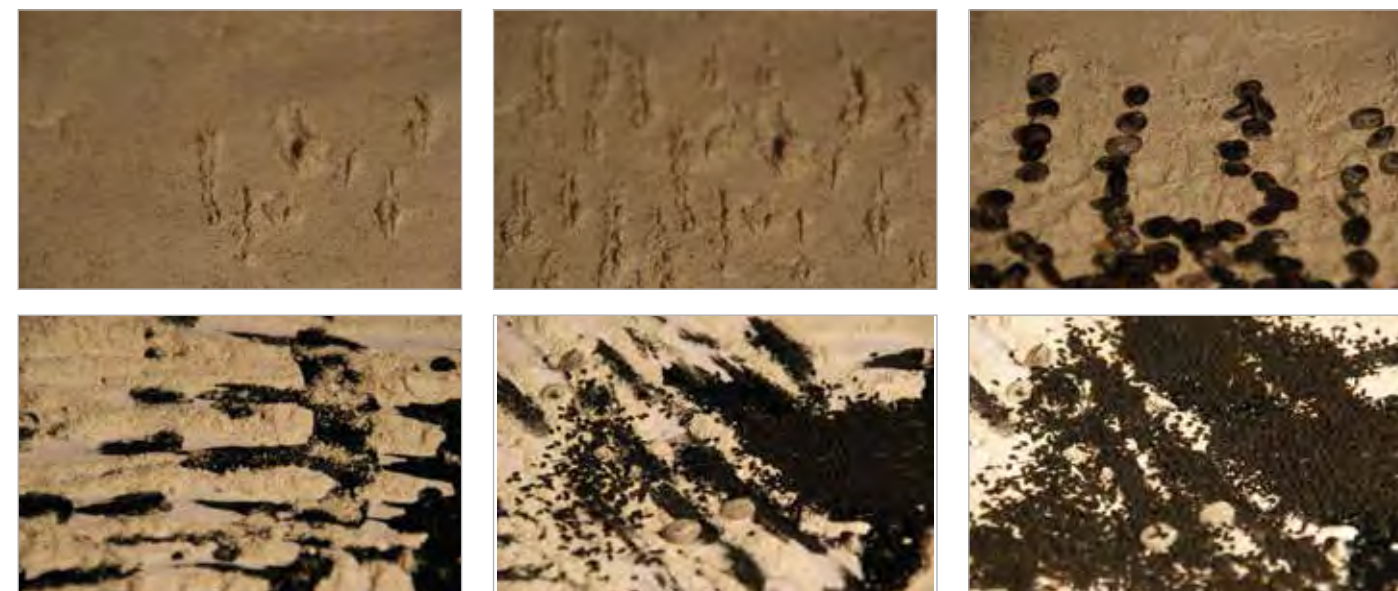
Tomasz Krawczyk

Karolina Kołtunicka

Anna Cieślak

Alicja Szypuła

Krzysztof Perzyna

ROK AKADEMICKI 2012/2013

SEMESTR ZIMOWY

PRZEDMIOT: WIDZENIE A OBRAZOWANIE

STRUKTURA ZGODNA ZE SWOJĄ NATURĄ

Posługując się tworzywem naturalnym zbuduj kompozycję plastyczną – instalację w wybranym świadomie otoczeniu i odpowiednio ją udokumentuj.

Budowa tej kompozycji ma być związana konstrukcyjnie ze strukturą i specyfiką zastosowanego tworzywa. Przedmiotem uważnej, wnikliwej i głębokiej eksploracji plastycznej będą w tym zadaniu struktury naturalne związane ze światem organicznym. Nie tylko łodygi roślin giętkich i i suchych (traw, trzcin), różnorodne liście, kwiaty i ich fragmenty, gałęzie, pnie drzew i ich korony, ale jednocześnie cały świat owoców i warzyw stanowi bardzo duży teren do wizualnej eksploracji. Wszystkie te obiekty mogą zostać przekształcone plastycznie przez autora pracy.

Istotą zadania jest zaprezentowanie układu kompozycyjnego z elementów świata natury w wybranym przez siebie miejscu. Wybór miejsca powinien mieć związek z budową kompozycji. Bardzo pożądane są prace wynikające z dogłębnej, uważnej obserwacji wykorzystywanych tworzyw i ich strukturalnej budowy.

Materiałem inspiracyjnym do tego działania może być twórczość artystów z obszaru land artu ze szczególnym wyróżnieniem aktywności Andy’ego Goldsworthy’ego.

Forma prezentacji pracy: zapis cyfrowy – fotograficzny lub filmowy na dowolnym nośniku, w zależności od pomysłu. Minimalny rozmiar pojedynczych fotografii ma umożliwić wydruk A3 w rozdzielczości 300 pikseli na cal.

WZORY NIEKOMPLETNE – NA GRANICY MYŚLENIA I WIDZENIA

Dokonaj trzykrotnego przekształcenia fotografii specjalnie zrobionej przez siebie lub wybranej ze swojej kolekcji fotografii w celu przedstawienia jej w takiej formie, by stanowiła tzw. wzór niekompletny, to znaczy, by potrzebna była dodatkowa praca wyobraźniowo-myślowa dla dostrzeżenia w niej przedmiotu, który przedstawia. Pamiętaj o tym, że nasze spostrzeganie dokonuje się przez filtr indywidualnego doświadczenia, stąd proszę o odrobinę przewrotności, poczucia humoru bądź przekory.

Proszę to prześledzić w trzech stanach – ujęciach:

- kiedy jest to jeszcze rozpoznawalne – to znaczy, że ponad 60% oglądających wie, co widzi
- kiedy jest to na granicy rozpoznawalności – to znaczy, że od 40 do 50% oglądających wie, co widzi
- kiedy jest to prawie nierozpoznawalne – to znaczy, że mniej niż 40% oglądających wie, co widzi.

Forma prezentacji pracy: zapis fotograficzny cyfrowy w rozmiarze umożliwiającym wydruk formatu minimum A3 w rozdzielczości 300 pikseli na cal.

Preferowana forma projektu: dowolny nośnik cyfrowy.

STRUKTURY SYPKIE

Etap I

Przygotuj różne wybrane przez siebie tworzywa sypkie, takie jak: piasek, cukier, mąka, kasze o różnej gradacji, ziarna – fasola, groch itp. Rozsyp je na dowolną płaszczyznę, pamiętając o ich specyficznych cechach.

Ustaw aparat fotograficzny tak, aby obejmował wybrany przez ciebie kadr (dowolnej wielkości – od 1 × 1 cm do 1 × 1 m) w sposób prawie równoległy do płaszczyzny..

Dokonaj szeregu eksperymentów używając różnych narzędzi mogących przekształcać płaszczyznę tworzywa, np. za pomocą grzebienia, szpachelki, gwoździa, drutu, pędzelka, karty kredytowej itp. Oczywiście, rejestruj swoje eksperymenty, tworząc fotografie, które następnie obejrzysz na monitorze komputera. Dokonaj wyboru tworzywa oraz kolorystyki planu i rodzaju tła.

Etap II

Wykorzystując doświadczenia z etapu pierwszego zbuduj kolekcję od min. 300 do max. 1000 fotografii, z których następnie zmontujesz film poklatkowy.

Istotą wizualnego przekształcania wybranego przez siebie tworzywa jest zbudowanie konsekwentnej wieloelementowej kompozycji plastycznej ukazującej proces jej zmian za pomocą zastosowanej przez siebie narracji i konwencji.

Forma prezentacji pracy: film poklatkowy. Montaż filmu może odbyć się za pomocą dowolnych, dostępnych programów komputerowych, pod warunkiem, że są legalne.

ROK AKADEMICKI 2012/2013

SEMESTR LETNI

PRZEDMIOT: WIDZENIE A OBRAZOWANIE

ROK 1 STUDIÓW I STOPNIA, KIERUNEK MEDIACJA SZTUKI

Motto semestru:

Wyobraźnia człowieka nie tylko odwzorowuje (reprodukuje) obrazy, ale także generuje obrazy, które stanowią jego istotną część aktywności psychicznej.

ZŁUDZENIA WIZUALNE – ILUZJE WIELOZNACZNE – FIGURA NIEMOŻLIWA

Złudzenie to niezgodność między obiektem a jego obrazem, wiedząca do błędnego rozpoznania opartego na tym obrazie.

Posługując się rysunkiem zbuduj figurę niemożliwą.

Figura niemożliwa to twór nierzeczywisty o pozornie przestrzennym charakterze.

Pozorna przestrzenność powstaje za pomocą użycia (nadużycia) wskaźników głębi.

Zacznij od szkiców i postaraj się nagromadzić ich jak najwięcej.

Następnie wybierz ten, który wydaje Ci się najbliższy.

Forma pracy końcowej: rysunek może powstać manualnie na dowolnym podłożu płaskim o formacie 42 × 42 cm lub może zostać wygenerowany cyfrowo (manualnie na tablicie czy za pośrednictwem dowolnego śladu narzędzia programowego) i wydrukowany na papierze 42 × 42 cm.

KOMPOZYCJA DO OD-CZYTYWANIA

Na zajęciach zapoznamy się pracami Rabana Maura oraz wielu artystów zaliczonych dziś do obszaru poezji wizualnej celem inspiracji i lepszego rozumienia istoty zadania.

Zbuduj kompozycję za pomocą dowolnych liter, sylab, słów wykorzystując tradycje mnemotechniki oraz poezji wizualnej. Struktura treści powinna wykorzystać akronimy i akrostychy czyli uwspółcześnić wielowiekową tradycję ich stosowania.

Forma pracy końcowej: praca może być zrealizowana na dowolnym podłożu płaskim i w dowolnej wielkości kwadracie. Format kwadratu ma być podporządkowany idei i rodzajowi użytego narzędzia. Na przykład osoby decydujące się na użycie manualnej kaligrafii mają zbudować swoją kompozycję dostosowując format kwadratu do wielkości zastosowanych liter w kontekście ich ilości w układzie kompozycyjnym tego kwadratu.

PRACOWNIA KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ

KSIĄŻKA O SOBIE SAMEJ

Zrealizuj dowolną metodą i w dowolnej technice obiekt plastyczny o nazwie „Książka o sobie samej”.

Powstały obiekt może być dwuwymiarowy, przestrzenny, wirtualny. Jego charakter określi metoda powstawania i zastosowane narzędzia pracy.

Najistotniejszą zasadą, którą powinniście zastosować przy realizacji swoich pomysłów jest to, by projekt był autentycznie związany z Wami oraz by wykorzystywał proces powstawania książki.

Ten proces powinien wiązać się z podstawową koncepcją realizacji książki. Może to być warsztat zaprojektowany dla samego siebie lub dla innych. Ale także może wynikać z tego, że przedmiotem książki jest jakaś istotna zmiana rejestrowana w dowolny sposób – rysunkowy, malarski fotograficzny itp.

Na przykład: ustalacie, że codziennie rano i wieczorem przez 30 dni robicie fotografię swojej twarzy. Otrzymujecie w ten sposób 60 fotografii rejestrujących nieznaczne zmiany waszego wyglądu. Jeżeli jednak przez 30 dni rysunkowo czy malarsko rejestrujecie swoją twarz, to efekt nie ma charakteru dokumentu waszego wizerunku, ale bardziej waszych umiejętności manualnych w relacji do czasu jaki możecie codziennie poświęcić tej czynności.

Gdybyście na przykład przez 30 dni odkładali do odrębnych pudełeczek wszystko to, czego nie zjedliście z posiłków, to otrzymalibyście wizualno-zapachowy, zmieniający się codziennie świat pleśniejących odpadków. Nie da się tego trzymać w domu, ale gdzieś na zewnątrz, tak, by nie dobierały się do tego zwierzęta. Można to filmować, fotografować, rysować i malować. Najważniejsze jednak: po co? W jakim celu macie taki proces inicjować?

Nie przywiązujcie się jednak do podanych przykładów. Zastanówcie się najpierw: czym dla Was jest książka?

Książka to: sekwencyjność, podział na drobne i mniej drobne części, czyli na rozdziały.

Książka to obiekt płaski lub przestrzenny przeznaczony do oglądania.

Książka to także obiekt wirtualny dający się czytać, oglądać i modyfikować w przestrzeni zapisu cyfrowego.

Książka to zapis uczuć i emocji.

Książka to notatnik.

Książka to śmietnik na odrzuty.

Książka to zapis autorski uwikłany w swoją charakterystyczną formę.

Wyobraźcie sobie, że przyjmujecie pewien sposób postępowania i właśnie z niego wynikać będzie cały potencjał zgromadzonego materiału, którego użycie do realizacji swojej pracy.

Adrian Jackowski

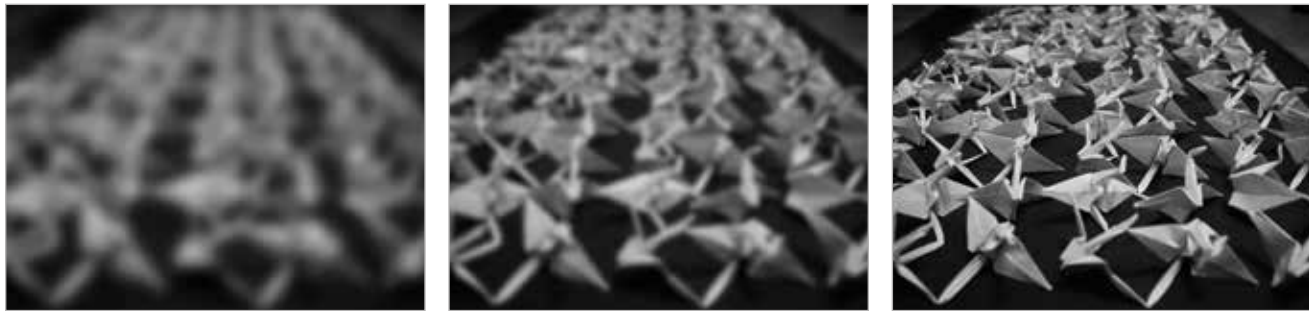
Katarzyna Zarzycka

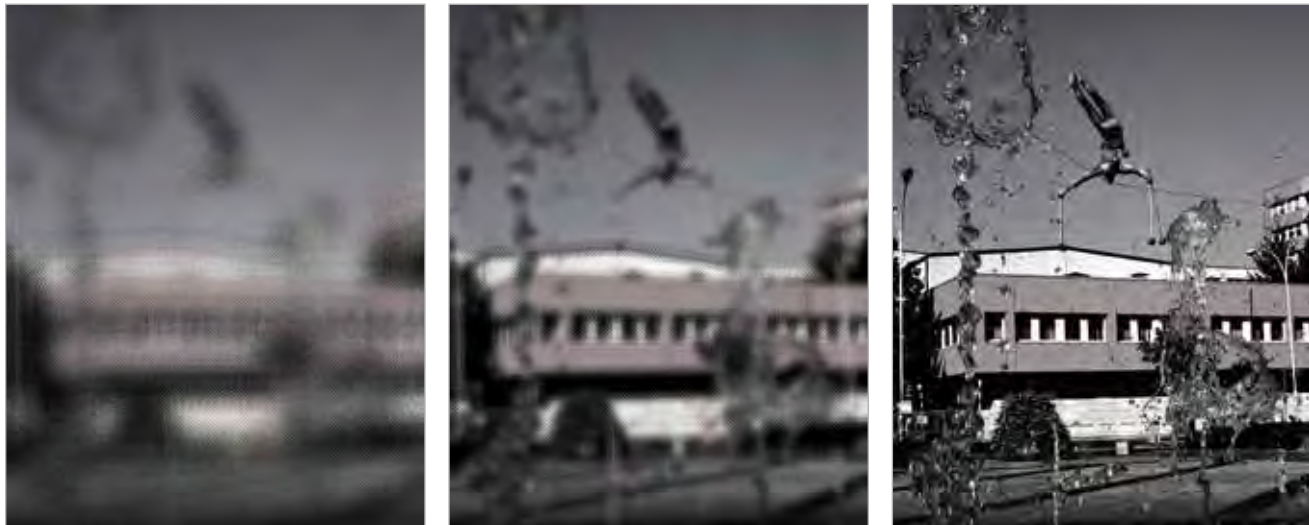
Justyna Patecka

Miron Mattosko

Rafał Ciemny

Kinga Wnuk

Hanna Szczepanik

Ewelina Soból

Sara Smoleń

Alicja Szypuła

Ewa Malec

Ewa Malec

Joanna

Adam Jarmuła

Dominika Purchała

Karolina Kołtunicka

Basia i Lidka Zorba

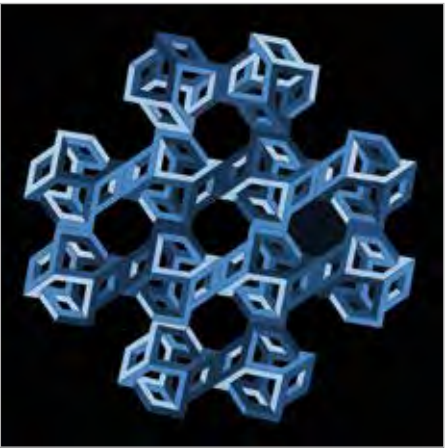
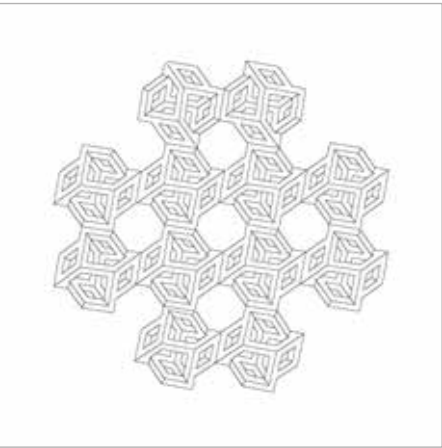
Alicja Szypuła

Maja Dokudowicz

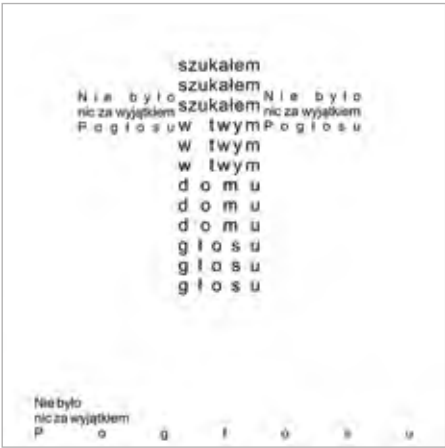
Martin Tuchowski

Maja Dokudowicz

Maja Dokudowicz

Martin Tuchowski

Karolina Kołtunicka

Karolina Kołtunicka

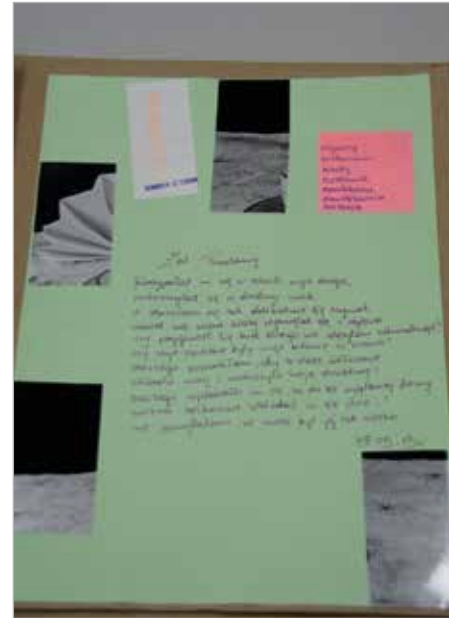

Martin Tuchowski

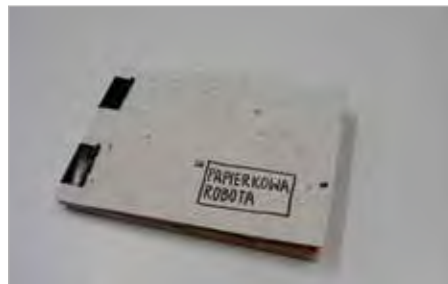

Alicja Szypuła

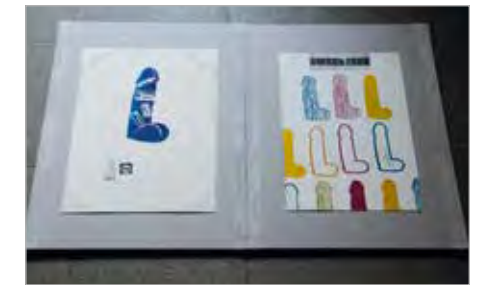

Ewa Skwarzyńska | Książka o mnie

Magdalena Kreis | Papierkowa robota

Natalia Gołubowska | Stosunki

ROK AKADEMICKI 2013/2014

SEMESTR ZIMOWY

PRZEDMIOT: WIDZENIE A OBRAZOWANIE

ROK I STUDIÓW I STOPNIA, KIERUNEK MEDIACJA SZTUKI

REINTERPRETACJA I NOWE ODCZYTANIE KOMPOZYCJI PLASTYCZNEJ

Zapoznaj się z twórczością Ursusa Wehli www.ursusnadeschkin.ch

Wybierz dowolne dzieła sztuki inspirujące Cię do ich osobistej plastycznej reinterpretacji. Uważnie i wnikliwie analizuj je, by wybrać jedno z nich do plastycznych przekształceń. Polecenie: wprowadź do komputera jak najlepszą reprodukcję wybranego dzieła sztuki.

Postaraj się dokonać analizy formalnej występujących w nim form i dokonaj odseparowania najważniejszych elementów kompozycji.

Posługując się elementami tego dzieła dokonaj reorganizacji kompozycji w taki sposób, aby użyć nie mniej niż wszystkich elementów tej kompozycji. W wyjątkowych przypadkach można ich używać więcej razy niż jeden (powtarzanie, rytmizowanie niewykluczone).

Pracując nad swoją pracą postaraj się uruchomić charakterystyczne dla ciebie cechy osobowościowe, takie na przykład jak poczucie humoru.

Forma prezentacji pracy: zapis cyfrowy dwóch kompozycji – pierwowzoru kompozycji plastycznej (dzieła sztuki) użytego do przekształceń i kompozycji reinterpretowanej tego samego rozmiaru co pierwowzór. Z uwagi na fakt przewidywanej różnorodności obiektów artystycznych nie ma preferencji formatowych.

STRUKTURA ZGODNA ZE SWOJĄ NATURĄ

Posługując się wybranym przez siebie tworzywem naturalnym zbuduj kompozycję plastyczną w obszarze kwadratu 50 × 50 cm.

Budowa tej kompozycji ma być związana konstrukcyjnie ze strukturą i specyfiką zastosowanego tworzywa. Przedmiotem uważnej, wnikliwej i głębokiej eksploracji plastycznej w tym zadaniu będą struktury naturalne związane ze światem organicznym. Nie tylko łodygi roślin giętkich i i suchych (traw, trzcin), różnorodne liście, kwiaty i ich fragmenty, gałęzie, pnie drzew i ich korony, ale jednocześnie cały świat owoców i warzyw stanowi bardzo duży teren do wizualnej eksploracji. Wszystkie możliwe obiekty mogą zostać przekształcone plastycznie przez autora pracy.

Istotą zadania jest zaprezentowanie układu kompozycyjnego z elementów świata natury w wybranym przez siebie miejscu. Wybór miejsca powinien mieć związek z budową kompozycji. Bardzo pożądane są prace wynikające z dogłębnej, uważnej obserwacji wykorzystywanych tworzyw i ich strukturalnej budowy.

Materiałem inspiracyjnym do tego działania może być twórczość artystów z obszaru land artu, ze szczególnym wyróżnieniem aktywności Andy’ego Goldsworthy’ego.

Forma prezentacji pracy: w wyjątkowych wypadkach, kiedy kompozycja niemożliwa jest do przeniesienia ze środowiska, w którym powstała, wystarczy dobrej jakości zapis cyfrowy – fotograficzny. Minimalny rozmiar pojedynczych fotografii ma umożliwić wydruk A2+ w rozdzielczości 300 pikseli na cal.

WZORY NIEKOMPLETNE – NA GRANICY MYŚLENIA I WIDZENIA

Dokonaj trzykrotnego przekształcenia fotografii specjalnie zrobionej przez siebie lub wybranej ze swojej kolekcji fotografii w celu przedstawienia jej w takiej formie, by stanowiła tzw. wzór niekompletny, to znaczy kiedy potrzebna jest dodatkowa praca wyobraźniowo-myślowa dla dostrzeżenia w niej przedmiotu, który przedstawia. Pamiętaj o tym, że nasze spostrzeganie dokonuje się przez filtr indywidualnego doświadczenia, stąd proszę o odrobinę przewrotności, poczucia humoru bądź przekory.

Proszę to prześledzić w trzech stanach – ujęciach:

- kiedy jest to jeszcze rozpoznawalne – to znaczy, że ponad 60% oglądających wie, co widzi
- kiedy jest to na granicy rozpoznawalności – to znaczy, że od 40 do 50% oglądających wie, co widzi
- kiedy jest to prawie nierozpoznawalne – to znaczy, że mniej niż 40% oglądających wie, co widzi.

Forma prezentacji pracy: zapis fotograficzny cyfrowy w rozmiarze umożliwiającym wydruk formatu minimum A3 w rozdzielczości 300 pikseli na cal.

Preferowana forma projektu: dowolny nośnik cyfrowy.

ROK AKADEMICKI 2013/2014

SEMESTR LETNI

PRZEDMIOT: WIDZENIE A OBRAZOWANIE

ROK I STUDIÓW I STOPNIA, KIERUNEK MEDIACJA SZTUKI

PRZEDMIOTY JAKO MATERIA FILMU

Etap I

Wybierz przedmioty, które odnajdziesz w swoim otoczeniu na zasadzie pozytywnego postrzegania ich wizualnej formy. Ich zmysłowość i cechy wizualne mają być dla ciebie inspirujące. Najpierw w domu poszukaj guzików, zapalek, starych lekarstw, kolekcji czegoś, co zalega w szufladzie itp. Mogą to też być materiały pochodzenia naturalnego: ziarna kawy, zbóż, fasoli, grochu, kasz. Dobrze by było, by tych przedmiotów było wiele i nie były zbyt przestrzenne, gdyż docelowo mają się znaleźć na planie fotograficznym. Następnie w otoczeniu twojego domu – w parku, lesie czy na ulicy – dokonaj wnikliwej obserwacji obecnych tam przedmiotów pod kątem ich przydatności do fotografowania. Zgromadź to, co cię inspiruje.

Etap II

Dokonaj szeregu prób fotografowania grupy wybranych przedmiotów, Staraj się wymyślić narrację filmowego poruszania, która nie będzie związana z przedstawieniami figuratywnymi. Dokonaj prób montażu filmu stosując różne prędkości klatek, poczynawszy od pięciu na sekundę do dwudziestu pięciu na sekundę.

Etap III

Za pomocą wybranego przez siebie tworzywa (przedmiotów) zbuduj logiczny film poklatkowy trwający nie mniej niż jedną minutę i nie więcej niż trzy.

Istotą wizualności filmu mają być przekształcenia plastyczne tworzące logiczne ciągi zmian obrazów, ujawniające kreatywne i różnorodne poszukiwania wynikające ze sposobu budowania obrazu z przedmiotów.

Technika: film poklatkowy o dowolnej prędkości, powstały z fotografii i montowany przy pomocy dowolnego programu komputerowego – pod warunkiem, że jest legalny.

Uwagi:

Pamiętaj, aby przy realizacji fotografii pracować w trybie manualnym aparatu oraz stale kontrolować ostrość.

Pamiętaj o naniesieniu tytułu, autora i napisów identyfikujących to zadanie. Jeśli chcesz użyć muzyki, musisz mieć do niej prawa.

TRANSFORMACJA PRZEDMIOTÓW

Istotą zadania jest wirtualne przekształcenie dwóch odmiennych (różnych) przedmiotów w taki sposób, aby tworzyły wizualnie integralną całość.

Etap I

Najpierw wybierz kilka przedmiotów nadających się według ciebie do tego celu. Przygotuj duży zestaw fotografii tych przedmiotów. Należy je wykonać samodzielnie i nie korzystać z gotowych zdjęć bądź obrazów autorstwa innych osób. Służyć one będą do przekształcania przedmiotów. Fotografie powinny być realizowane tak, aby łatwo było odseparować przedmiot od tła. Najlepiej, by te fotografie były wykonane w formacie RAW, a następnie przygotowane w tej samej rozdzielczości 300 pikseli na cal w formacie TIFF.

Uwaga: w żadnym wypadku proszę nie tworzyć w formacie JPG ani z niego nie korzystać.

Proszę dokonać szeregu prób połączeń przedmiotów i skonsultować je z prowadzącym zajęcia.

Etap II

Proszę o wybór dwóch przedmiotów i dokonanie właściwej ich transformacji tak, by wydawało się patrzącemu, że jest to naturalne połączenie.

Przedmioty powinny być pokazane na wybranym przez autora neutralnym tle, nieodwracającym uwagi widza od nowo powstałego, nieistniejącego w rzeczywistości przedmiotu.

Warunki techniczne pracy: projekt powinien być w formacie TIFF o parametrach takich, by przy rozdzielczości 300 pikseli na cal krótszy bok miał nie mniej niż 50 cm.

PRACOWNIA KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ

STUDENCI RÓŻNYCH LAT KIERUNKU MEDIACJA SZTUKI, KTÓRZY ZAPISALI SIĘ NA ZAJĘCIA DO PRACOWNI KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ

KOMUNIKACJA PSYCHOSOMATYCZNA, CZYLI – MEDIACJE Z CIAŁEM

Etap I – Pytania do siebie

W jakim stopniu jesteś zaprzyjaźniona/ny ze swoim ciałem? Czy jesteś niezadowolona/niezadowolony z tego, jakie masz ciało? Czy akceptujesz je takim, jakie jest? Jak dotychczas wyobrażałaś/eś sobie udział twojego ciała w realizacjach artystycznych? Jakie są wizualne atuty twojego ciała?

Następnie zadaj sobie inne pytania, jakie przychodzą ci do głowy w związku z odpowiedziami na powyższe.

Etap II – Eksperymenty fotograficzne

Przygotuj pomieszczenie, które da się zamknąć. Ustaw stabilnie aparat fotograficzny na statywie (lub w inny sposób, jeśli go nie masz). Ubierz się w strój podkreślający formę ciała lub się rozbierz. Na tym etapie pracy nie musisz pokazywać nikomu rezultatów swojego działania. Dokonaj wielu eksperymentów fotografując się za pomocą pilota lub samowyzwalacza. Unikaj powielania znanych ci zachowań przed aparatem fotograficznym. Skup się nad pokazaniem swojej psychosomatyczności, czyli związku umysłu z ciałem. Umysłu nie da się sfotografować – natomiast ciało tak.

Etap III – Powstanie pracy

Wybierz miejsce, w którym chcesz dokonać zapisu fotograficznego. Charakter tego miejsca to jednocześnie dodatkowy wpływ na kształtowanie obrazu fotograficznego.

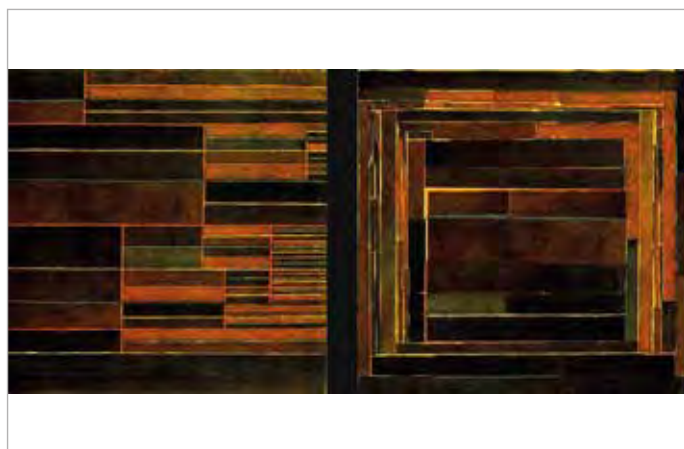
Przygotuj aparat fotograficzny, którego parametry pozwalają na jak najlepsze zanotowanie twojego pomysłu. Statyw bardzo wskazany. Pracuj z pilotem lub z samowyzwalaczem, jeśli chcesz być sama/sam. Niewykluczona jest obecność osoby zaprzyjaźnionej i wykonującej te fotografie ze względu na stopień komplikacji pracy z ciałem.

Dokonaj zapisów fotograficznych twojej „mediacji z ciałem”, takiego specyficznego performansu bez publiczności. Staraj się dokonać zapisu komunikacji własnym ciałem w sposób najlepiej odzwierciedlający twój zamysł. Z powstałego zestawu fotografii masz wybrać 16 i zakomponować je w kwadracie.

Forma podania pracy w zapisie cyfrowym: praca ma być kwadratem o formacie 50 × 50 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal. Ma się składać z 16 kwadratowych fotografii wypełniających w sposób całkowity to pole.

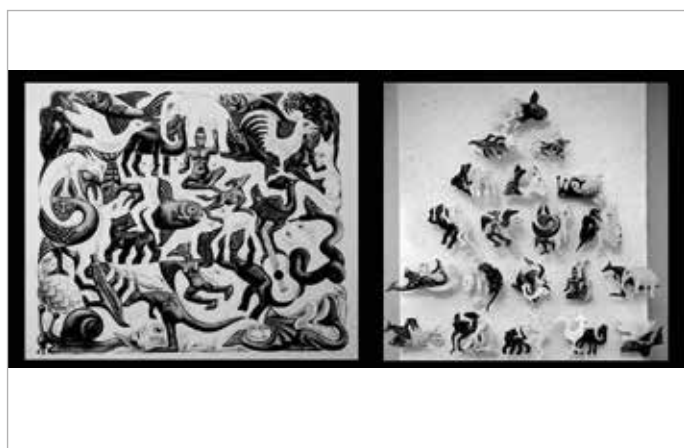
Soból – Mondrian

Ciemny – Klee

Siwek – Malewicz

Anna Bzdyl – Esher

Kuleczka – Matisse

Jackowski – Munch

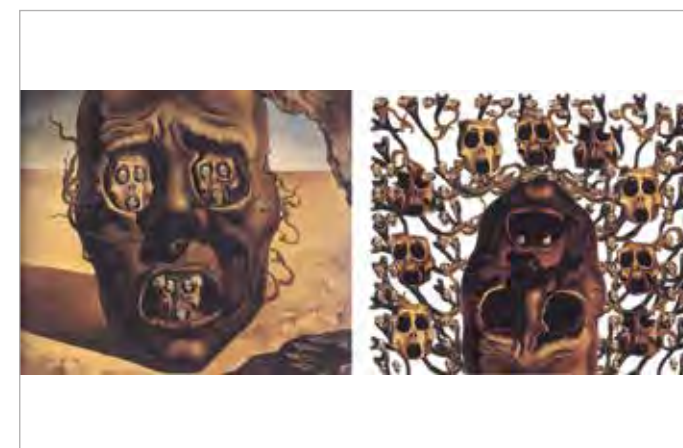
Kuźma – Picasso

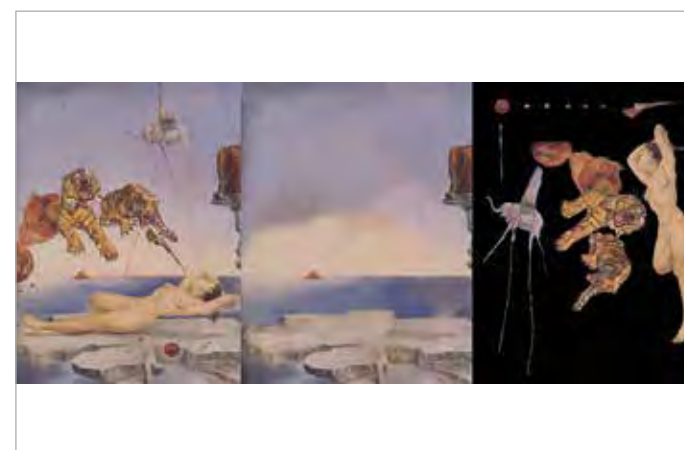
Ramut – Miro

Stachowiak – Warhol

Szczepanik – Dali

Stachowiak – Dali

Wnuk – Malewicz

Anna Cieślak

Anna Skopicz Radkiewicz

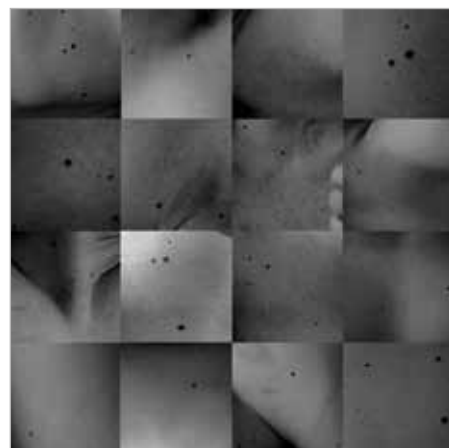
Adam Jarmuła

Aleksandra Opalińska

Aleksandra Opalińska

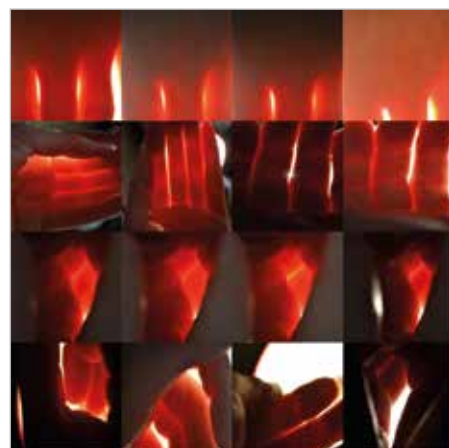
Alicja Szypuła

Dominika Purchała

Szymon Gózdź

Szymon Gózdź

Adrian Jackowski

Aleksandra Kuleczka

Dominika Purchała

Magdalena Stachowiak

Ewelina Soból

Hanna Szczepanik

Anna Bzdyl

Karolina Ramut

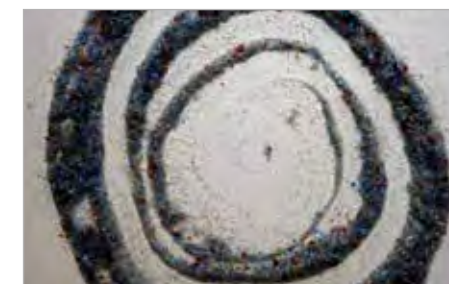
Kinga Wnuk

Maja Gawlik

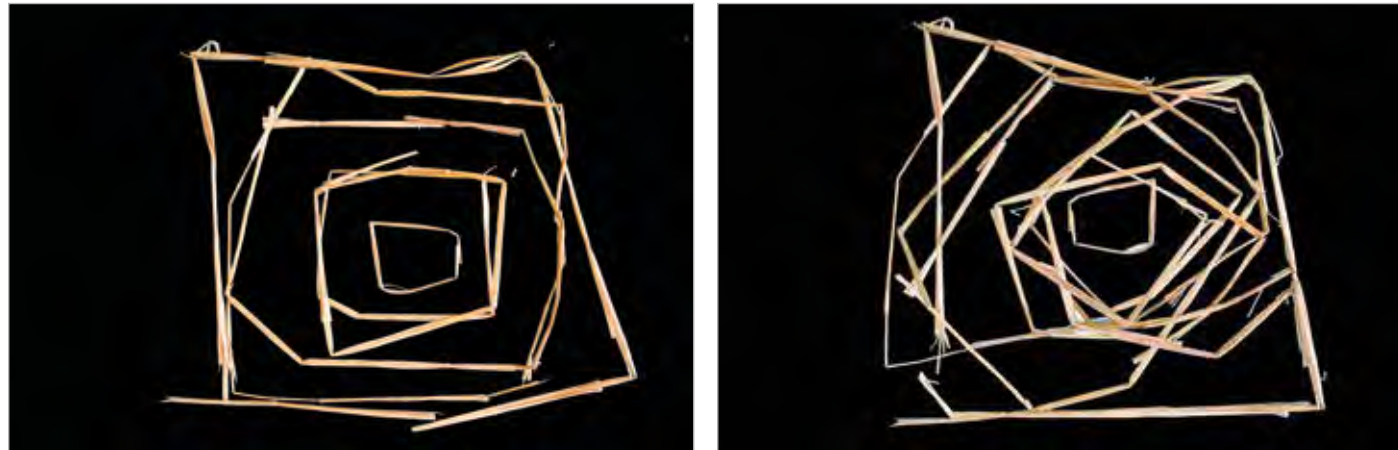
Natalia Kuźma

Rafał Ciemny

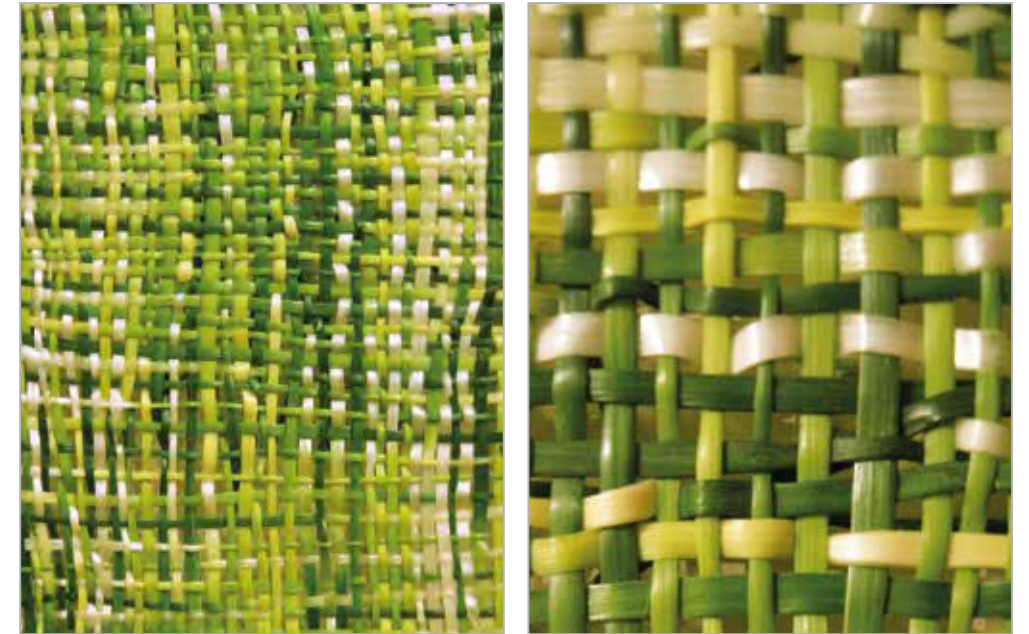
Magda Stachowiak

Natalia Kuźma

Maja Dokudowicz

Rafał Ciemny

Karolina Ramut

Karolina Kołtunicka

Basia Samołyk

Hanna Szczepanik

Magdalena Stachowiak

Magdalena Stachowiak

Kinga Wnuk

Maja Gawlik

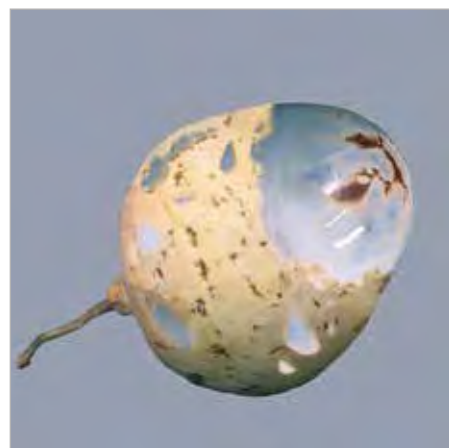
Natalia Kuźma

Lidia Siwek

Anna Bzdyl

Rafał Ciemny

Magdalena Stachowiak

Hanna Szczepanik

Rafał Ciemny

Kinga Wnuk

Aleksandra Kuleczka

ROK AKADEMICKI 2014/2015

SEMESTR ZIMOWY

COŚ ZROBIONE Z CZEGOŚ INNEGO

Często mówimy, że „coś zrobione jest z niczego”.

Tym razem macie zbudować kompozycję przedstawiającą „coś z czegoś innego”, czyli obraz jakiegoś przedmiotu czy istoty żywej za pomocą obrazów innej rzeczy czy istoty.

Jak może się to odbyć: jeśli swobodnie poruszacie się w programach komputerowych to możecie wygenerować taki obraz za pomocą zebrania odpowiedniego banku obrazów, z których skorzystacie.

Uprzedzam, aby nie korzystać z fotografii, które nie są „free”, czyli należą do kogoś. Najbezpieczniejszym, najbardziej kreatywnym i najuczciwszym sposobem byłoby zbudować ten bank fotografii potrzebnych bądź przydatnych do realizacji zadania za pomocą fotografii własnego autorstwa.

Należy przy ich wykonywaniu pamiętać o kilku rzeczach. Po pierwsze nie robić ich w formacie JPG, tylko większym i bardziej nasyconym informacjami. Najlepiej robić je w formacie RAW. Jeśli nie macie takiej możliwości, to TIFF też wystarczy. Pozyskanie obrazu rzeczy może odbyć się także drogą skanowania. Precyzja obrazu jest potrzebna, gdyż docelowy format pracy to 40 × 30 cm przy rozdzielczości 300 dpi.

Jeśli są wśród was tacy, którzy nie wyobrażają sobie takiego obrazu wygenerowanego cyfrowo, mogą także zrealizować to zadanie metodą przedstawienia takiego przedmiotu za pomocą innych przedmiotów tworząc go realnie, a następnie fotografując i dostosowując rozmiar obrazu do odpowiedniego formatu.

Format pracy: zapis cyfrowy obrazu o rozmiarze boków 30 × 40 cm przy rozdzielczości 300 dpi i trybie RGB 8 bitów na kanał.

MOJA DUCHOWA STRAWA

Są idee, uczucia, emocje, rzeczy, które nas krzepią i są pożywką dla naszej aktywności. Potrafią czynić nas szczęśliwymi. Zastanówcie się nad tym, co stanowi takie duchowe pożywienie dla was. Czy istnieją przedstawiające je wizualne ekwiwalenty?

Zróbcie tabelę składającą się z dwóch kolumn. W pierwszej wypiszcie co jest waszą strawą duchową, a w drugiej – w jaki sposób można to konkretne pojęcie bądź rzecz zobrazować. Być może te obrazowe przedstawienia dla każdego są inaczej lokowane, ale by zostać zrozumianym w swojej wizualnej wypowiedzi, trzeba znaleźć taki pomysł, który ma szansę być odczytanym przez innych.

Jak uniknąć przy tym banału? Jak to zobrazować? Waszym zadaniem jest znaleźć sposób przedstawienia swojego najbardziej prywatnego „talerza stawy duchowej”. Monumentalnego talerza przedstawionego dosłownie, na którym leżą wasze duchowe pokarmy, którymi się odżywiacie.

Kompozycja może powstawać przy użyciu wszystkich dostępnych wam mediów. Sposób realizacji może być różny, podobnie jak przy zadaniu pierwszym. To wy decydujecie o drodze wygenerowania tego obrazu.

Pamiętajcie, że spotykamy się co tydzień właśnie po to, by konsultować pomysły i otrzymywać wskazówki, jak można ten pomysł zrealizować.

Format końcowej pracy: zapis cyfrowy obrazu w kwadracie o rozmiarze boków 50 × 50 cm przy rozdzielczości 300 dpi i trybie RGB 8 bitów na kanał.

LIST LISTKIEM

Liście są najpowszechniejszym „śmieciem” występującym wokół nas późną jesienią. Śmieciem stwarzającym problemy dla zakładów oczyszczania miasta, a jednocześnie tworzywem do eksploracji artystycznej tak banalnym i opatrzonym, że nie bardzo widzimy w nim coś niezwykłego czy inspirującego. Właściwie od przedszkola każdej jesieni używaliśmy tego tworzywa do wykonywania kolaży, odbitek pieczęciopodobnych bądź frotaży w szkole.

Jak spojrzeć na liść w inny sposób, będąc dorosłym i starając się dostrzec i wykorzystać specyfikę jego budowy celem tworzenia wypowiedzi wizualnej? Pomiedzy listkiem miłorzębu, kasztana czy klonu jest ogromna różnica. Spróbujmy poeksperymentować z różnorodnością, by odkryć w liściu wizualną wartość graficzną znaku. Liść jako same szypułki, liść we fragmencie, liść specyficznie obcięty, ugryziony odłamany, wyszarpany, poszarpany. Z pewnością warto zapoznać się także z twórczością szkockiego artysty Andy’ego Goldsworhy’ego, aby przekonać się o potencjach twórczego wykorzystania tego materiału.

Napisz list za pomocą przygotowanego i przekształconego przez siebie tworzywa pochodzącego z listków dowolnej rośliny.

Czym ma być tak pojęty list? Ma być świadomie skomponowaną wizualną wypowiedzią skierowaną do wybranego przez autora adresata. Zrób fotografię lub skan swojej realizacji i przekształć go tak, by dostosować go do odpowiedniego formatu.

Format końcowy pracy: zapis cyfrowy obrazu o rozmiarze boków 30 × 40 cm przy rozdzielczości 300 dpi i trybie szarości, czyli czarno-biały. Dowolnie poziom lub pion.

ROK AKADEMICKI 2014/2015

SEMESTR LETNI

CIAŁO I OBIEKT

Wybierz obiekt artystyczny (np. obraz wiszący w instytucji kultury, rzeźba w przestrzeni publicznej) i dopełnij go swoją cielesną obecnością w taki sposób, by dokonać w nim pewnej zmiany: skomentuj, dopełnij, uzupełnij, zinterpretuj jego treść bądź przesłanie.

Zanotuj to w formie fotografii realizowanej za pomocą samowyzwalacza, pilota bądź przy pomocy innej osoby. Obowiązuje dobra rozdzielczość i ostrość, stąd najlepiej zrealizuj to używając statywu.

Forma pracy na zaliczenie: wydruk 50 × 70 cm, plik autoryzowany nazwiskiem i imieniem z zapisem cyfrowym pracy w formacie TIFF – 50 × 70 cm o rozdzielczości 300 pikseli na cal.

GRANICE AKCEPTACJI

Zaprezentuj 30-sekundowy montaż zapisów filmowych swoich zachowań, które Cię „kompromitują” w relacji do przyjętych i stosowanych przez siebie zachowań normatywnych. Zastosuj autocenzurę, która wyznaczy granice, jakie akceptujesz.

Forma pracy na zaliczenie: film 38-sekundowy w formacie minimum HD mp4, w którym tytuł, napisy początkowe i końcowe nie przekraczają 8 sekund.

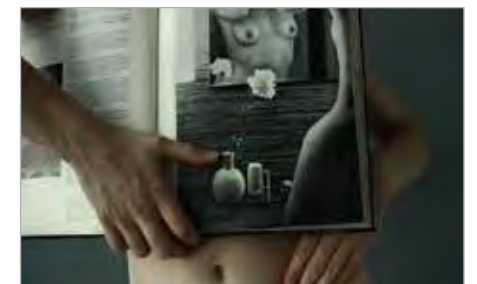
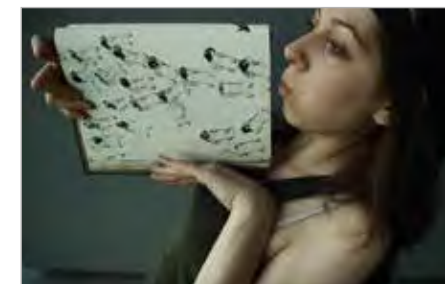
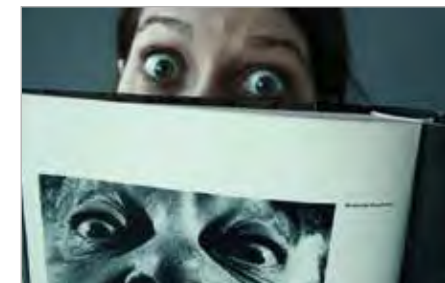
Klaudia Baško

Maja Dubowska

Patrycja Budzyk

Jagoda Kozon

ROK AKADEMICKI 2015/2016

SEMESTR LETNI

CIAŁO I OBIEKT

Wybierz obiekt artystyczny (np. obraz wiszący w instytucji kultury, rzeźba w przestrzeni publicznej) i dopełnij go swoją cielesną obecnością w taki sposób, by dokonać w nim pewnej zmiany: skomentuj, dopełnij, uzupełnij, zinterpretuj jego treść bądź przesłanie.

Zanotuj to w formie fotografii realizowanej za pomocą samowyzwalacza, pilota bądź z pomocą innej osoby. Obowiązuje dobra rozdzielczość i ostrość, stąd najlepiej zrealizuj to używając statywu.

Forma pracy na zaliczenie: wydruk 50 × 70 cm, plik autoryzowany nazwiskiem i imieniem z zapisem cyfrowym pracy w formacie TIFF – 50 × 70 cm o rozdzielczości 300 pikseli na cal.

GRANICE AKCEPTACJI

Zaprezentuj 30-sekundowy montaż zapisów filmowych swoich zachowań, które Cię „kompromitują” w relacji do przyjętych i stosowanych przez siebie zachowań normatywnych. Zastosuj autocenzurę, która wyznaczy granice jakie akceptujesz.

Forma pracy na zaliczenie: film 38-sekundowy w formacie minimum HD MP4, w którym tytuł napisy początkowe i końcowe nie przekraczają 8 sekund.

OBRAZOWANIE WŁASNEGO WIZERUNKU

Na bazie dowolnie wytworzonego (spreparowanego, wygenerowanego w dowolny sposób), wizerunku własnej osoby dokonaj zmian w obrazowaniu, które pozwolą na wprowadzenie maksymalnie dużej ilości informacji o sobie (myśli, sposobu patrzenia na świat, preferencji seksualnych bądź religijnych, sposobu postrzegania siebie i swojego miejsca w świecie itd.). Warunek podstawowy – rozpoznawalność mimo zastosowanych dodatków.

Forma pracy na zaliczenie: wydruk 50 × 70 cm, plik autoryzowany nazwiskiem i imieniem z zapisem cyfrowym pracy w formacie TIFF – 50 × 70 cm o rozdzielczości 300 pikseli na cal.

PODZIAŁ PŁASZCZYZNY W ZNACZĄCĄ KRATKĘ

Wykorzystując płaszczyznę kwadratu zbuduj kompozycję plastyczną mającą charakter (cechy) kratki. Kratka może być utworzona z dowolnej formy geometrycznej, na dodatek w dowolny sposób modyfikowana, by miała pewien przekaz – znaczenie odczytywane przez oglądającego.

Możesz szukać inspiracji w twórczości artystów op-artu, twórczości Daniela Burena i François Morelleta, choć może ona stanowić tylko ideę wyjściową.

Forma pracy na zaliczenie: wydruk 50 × 50 cm, plik autoryzowany nazwiskiem i imieniem z zapisem cyfrowym pracy w formacie TIFF – 50 × 50 cm o rozdzielczości 300 pikseli na cal.

SPOTKANIA Z BLISKIMI NIE PRZY HERBATCE

Zaprojektuj działanie artystyczne o charakterze warsztatowym dla rodziny lub innych bliskich ci osób. Napisz jego scenariusz i konsultuj swój pomysł z prowadzącym zajęcia. Następnie zrealizuj i dokumentuj w dowolny sposób to działanie.

Przedstaw scenariusz w formie pisemnej, a dokumentację w formie prezentacji multimedialnej: tekst + foto, tekst + film, teksty + foto + film + audio. Czas prezentacji nie może przekraczać 10 minut.

2015_16 PKT GRANICE AKCEPTACJI (KLATKI Z FILMU)

Maja Dubowska

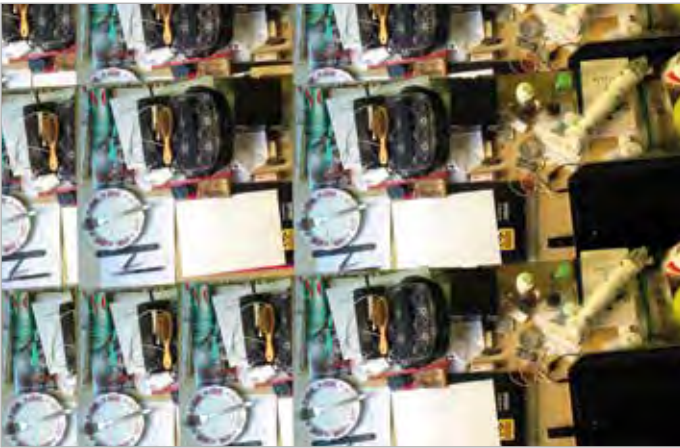
Zofia Kuznik

Jagoda Kozon

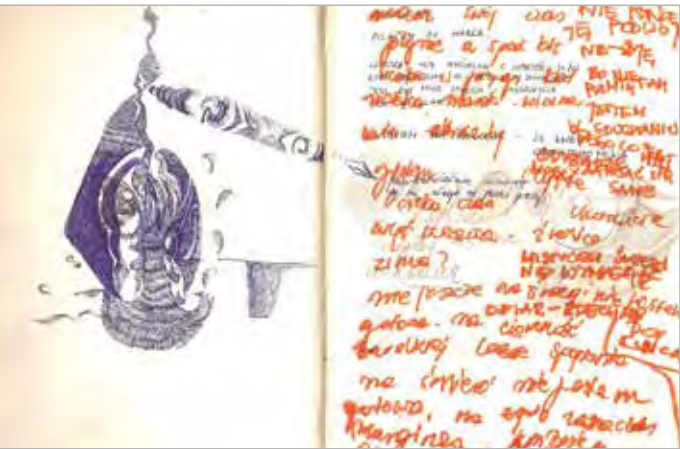
Maja Dubowska

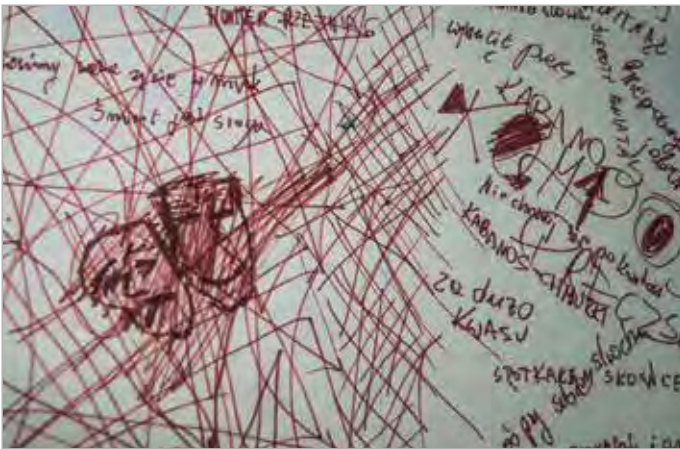
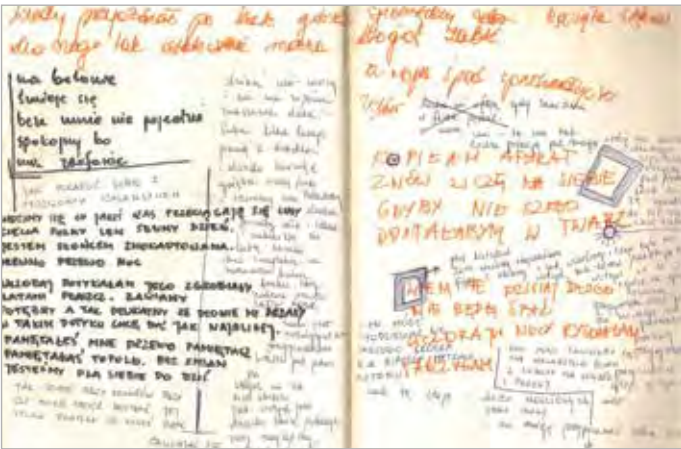
Karolina Błażejczak

Patrycja Budzyk

Katarzyna Bobiec

Paulina Przybyłek

Iraida Hunczak

Zofia Kuznik

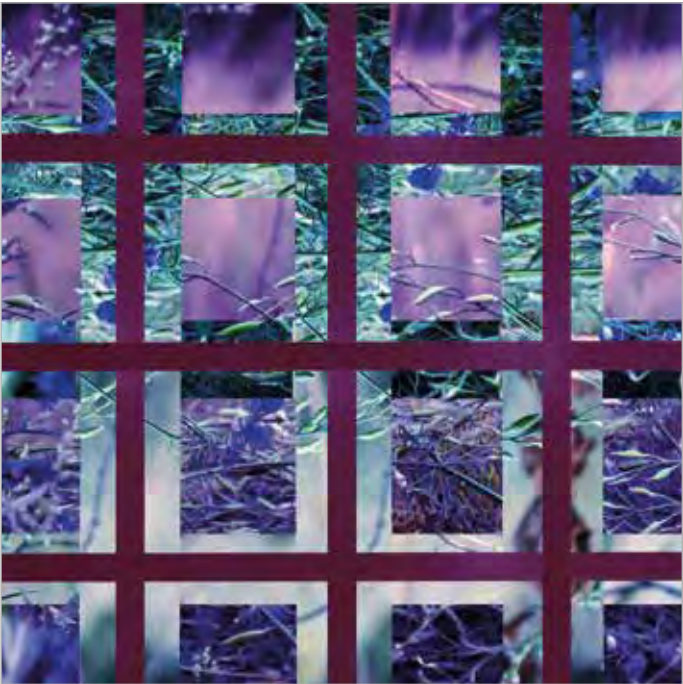
Aleksandra Kanoniak

Paulina Podolska

Karolina Kopka

P. Podolska

Patrycja Foltyniak

Andrea Rutkowska

ROK AKADEMICKI 2016/2017

SEMESTR ZIMOWY

PRACOWNIA KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ

DLA STUDENTÓW II ROKU STUDIÓW I STOPNIA ORAZ STUDENTÓW I ROKU STUDIÓW II STOPNIA KIERUNKU MEDIACJA SZTUKI, KTÓRZY DOBROWOLNIE WYBRALI TĘ PRACOWNIĘ

KSIAŻKA NARRACYJNA O NAJBLIŻSZYM OTOCZENIU

Książka opowiadająca wizualnie obrazami i słowami o najbliższej rzeczywistości autora. Najbliższa rzeczywistość pojęta jest zarówno jako artystyczna rejestracja najbliższego otoczenia w formie rysunkowej, fotograficznej, malarskiej itp., jak również jako wizualizacja emocji, uczuć bądź refleksji intelektualnych przeżywanych podczas trwania semestru.

Jeżeli autor chce użyć werbalizacji, powinien napisać tekst świadomie i w sposób wizualnie przekonujący. Komplementarność słowa i obrazu powinna być zaletą takiego tandemu.

Forma pracy: książka powinna składać się z 6 kartek obustronnie zagospodarowanych, czyli z 12 stron połączonych ze sobą dowolnie wybraną metodą – tak, by tworzyły harmonijkową wypowiedź artystyczną nawiązującą do tradycyjnej książki.

Format kartek to 30 × 40 cm, dowolnie pion lub poziom.

Technika powstania może być zarówno bardzo tradycyjna, jak i powstała w całości w komputerze i wydrukowana na wybranym podłożu dającym się zmontować w harmonijkę.

Książka ma mieć tytuł i być podpisana imieniem i nazwiskiem autora.

Przykładowe podłoża do realizacji książki: tektura, papier, papier fotograficzny do wydruków komputerowych, płyta pilśniowa, skóra, sklejka, deska, folia przeźroczysta i nieprzeźroczysta, blacha dowolnego metalu, pleksi, szkło, siatka metalowa, siatka plastikowa itp.

Przykładowe techniki rejestracji najbliższego otoczenia: rysunek ołówkiem, węglem, rylcem na wybranym podłożu; kolaż z fizycznie istniejących fotografii, rysunków, szkiców, notatek wyrwanych z dziennika, znalezionych na ulicy; malarstwo dowolną techniką zgodną z wybranym podłożem; kolaż z wirtualnie przecho- wywanych materiałów fotograficznych, filmowych, zeskanowanych prac własnych i cyfrowo opracowa- nych stron książki, które następnie w wybrany sposób zostaną powielone.

Warunki zaliczenia przedmiotu: uczestnictwo w zajęciach i prowadzonych w ich trakcie warsztatach. Kon- sultowanie na zajęciach postępów prac nad obiektem książkowym.

Dostarczenie obiektu książkowego fizycznie istniejącego o formacie 30 × 40 cm i grubości wynikającej z wybranego podłoża, w terminie wynikającym z długości trwania semestru licząc go łącznie z sesją po- prawkową.

Konsultacje z sprawie koncepcji dyplomu. Wspólne wygenerowanie do końca semestru tematów dyplo- mowych i problematyki w nich zawartej.

PRZEDMIOT: WIDZENIE A OBRAZOWANIE

I ROK STUDIÓW I STOPNIA, KIERUNEK MEDIACJA SZTUKI

TRZYKROTNE OBRAZOWANIE SIEBIE

Zbuduj trzy kompozycje plastyczne inspirowane obrazem samego siebie wygenerowanym za pomocą fo- tografii.

Pierwszy obraz powstanie poprzez kompozycję zaaranżowaną przez autora z jego udziałem, którą następ- nie sfotografuje. Ważne jest, by użyte do kompozycji przedmioty i sposób prezentacji siebie stanowiły wypowiedź artystyczną.

Drugi obraz ma być wykreowany przez przekształcenia tejże fotografii wybranymi narzędziami komputero- wymi tak, by otrzymać najbardziej skrajny rezultat graficzny, ale nie utracić wartości informacyjnej obrazu.

Trzeci obraz ma być rysunkiem wykonanym na tej fotografii (potraktowanej jako warstwa do późniejszego usunięcia) poprzez inspirację obrazem pierwszym (fotograficznym) oraz drugim – graficznym. Zalecane jest używanie różnych narzędzi rysunkowych.

Wszystkie trzy prace mają mieć ten sam format A3, czyli 297 × 420 mm. Dowolnie pion lub poziom.

Forma realizacji pracy: prace na zaliczenie należy dostarczyć zarówno w formie cyfrowej, jak i drukowanej.

W formie cyfrowej mają mieć następujące parametry: TIFF spłaszczony bez warstw, o formacie A3 i roz- dzielczości 300 dpi. Pliki mają być opisane imieniem i nazwiskiem oraz numerem 1, 2, 3. Wersja druko- wana: papier do druku fotografii o formacie A3, najlepiej o jak największej gramaturze. Wydruk A3 na papierze fotograficznym podpisany na odwrocie niezmywalnym pisakiem.

Warunki zaliczenia zadania: konsultowanie pracy na zajęciach lub mailowo. Dostarczenie w terminie zali- czenia semestru zadania o podanych parametrach zapisu cyfrowego i wydruku.

OBRAZOWANIE NIEISTNIEJĄCEGO PRZEDMIOTU

Celem obrazowania jest wizualne skonstruowanie nowego, nieistniejącego przedmiotu, który składa się z co najmniej dwóch realnie istniejących rzeczy.

Przyjęta koncepcja obrazowania może być różna, w zależności od przyjętej stylistyki obrazowania.

Warunki zaliczenia zadania: konsultowanie pracy na zajęciach lub mailowo. Dostarczenie w terminie pracy w następującej formie zapisu cyfrowego i wydruku:

Format cyfrowego zapisu pracy: TIFF o wymiarach A3 przy rozdzielczości 300 dpi + JPG o wymiarach A4 przy rozdzielczości 300 dpi.

Wydruk A3 na papierze fotograficznym podpisany na odwrocie niezmywalnym pisakiem.

PRZEDMIOT: WARSZTAT TWÓRCZOŚCI EDUKACYJNEJ

WARSZTAT PRZY KREACJI WIZUALNEJ „DO ŚMIECHU”

Zaprojektuj działanie warsztatowe dla dzieci lub młodzieży, które powinno mieć miejsce w otwartej prze- strzeni plenerowej parku. Proces kreacji wizualnej ma generować stany uczuciowe „do śmiechu” i jego przebieg powinien mieć jak najbardziej radosny charakter.

Struktura pomysłu scenariuszowego znajduje się poniżej. Trzy pierwsze punkty są już niezmiennie określo- ne. Student ma wypełnić treścią trzy pozostałe.

1. Miejsce warsztatu: przestrzeń otwarta w uporządkowanym parku dużego miasta na trawie i w otwartej przestrzeni lub między drzewami.
2. Uczestnicy warsztatu: 10-osobowa grupa dzieci w wieku 6–12 lat lub 12–17 lat.
3. Czas trwania warsztatu: od 1,5 do 2,5 godziny zegarowej.
4. Tytuł warsztatu:
5. Idea działania, problematyka warsztatu i wskazówki do jego poprowadzenia:
6. Materiały i tworzywa potrzebne do realizacji podane w konkretnych ilościach dla całej grupy lub dla jednego uczestnika.

Forma zaliczenia: Scenariusz warsztatu twórczego (konsultowany z prowadzącym przedmiot), w zapisie cyfrowym edytora tekstu Word, czcionka Times New Roman, 12 punktów, odstępy 1 (pojedyncze). Bez tabel i różnorodnego typu wcięć.

Warunki zaliczenia: Czynna i punktualna obecność na zajęciach. Nie więcej niż trzy nieobecności. Terminowe dostarczenie scenariusza do końca semestru, licząc semestr zimowy z sesją poprawkową

PRZEDMIOT: PRACOWNIA KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ

SEMESTR LETNI ROKU AKADEMICKIEGO 2016/2017 DLA STUDENTÓW II ROKU STUDIÓW I STOPNIA I STUDENTÓW I ROKU STUDIÓW II STOPNIA KIERUNKU MEDIACJA SZTUKI

PRACOWNIA KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ

DLA STUDENTÓW II ROKU STUDIÓW I STOPNIA ORAZ STUDENTÓW I ROKU STUDIÓW II STOPNIA KIERUNKU MEDIACJA SZTUKI

MOGĘ BYĆ W SZTUCE TAKŻE UZURPATOREM (ZADANIE NIEZREALIZOWANE)

Etap I

Przeanalizuj to, co w sztukach wizualnych najbardziej jest ci bliskie. Co właściwie sprawiło, że studiujesz w ASP? Zadać sobie pytanie o rodzaj sztuki wizualnej, który zrobił/robi na tobie największe wrażenie. Następnie wyobraź sobie siebie jako figuratywnego współuczestnika-bohatera obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii bądź innego działania artystycznego wybranego artysty.

Etap II

Przygotuj wybrany przez siebie dowolny obiekt artystyczny, fragment działania artystycznego w formie zapisu cyfrowego – na przykład reprodukcja pracy malarskiej, graficznej, (reprodukcja z reprodukcji z książki) lub pracy wizualnej wiszącej w instytucji kultury, rzeźby w przestrzeni publicznej. Umieść swój wizerunek w konwencji wybranego dzieła sztuki i dopełnij je swoją obecnością w taki sposób, by dokonać w nim pewnej zmiany interpretującej treść bądź przesłania.

Format pracy na zaliczenie: plik autoryzowany nazwiskiem i imieniem z zapisem cyfrowym pracy w formacie TIFF – 30 × 40 cm o rozdzielczości 300 pikseli na cal.

WIZUALNE BADANIE PROCESU ZMIAN

Wybierz obszar swojej eksploracji procesu zmian – gnienie, starzenie, modyfikacja stanu płynnego na stały, zmiana formy substancji sypkich itp. Być może zmiany mogą mieć charakter performatywny – co głównie zależy od osobowości autora.

Utwórz i zaprezentuj 30-sekundowy montaż zapisów filmowych swoich wizualnych badań, będący zapisem działania artystycznego zgodnego z twoim pojmowaniem zmian. Niewykluczony dźwięk, pod warunkiem posiadania prawa do jego użycia – stąd najmniej widziane są dźwięki skomponowane przez autora filmu.

Format pracy na zaliczenie: film 38-sekundowy w formacie minimum HD MP4, w którym tytuł, napisy początkowe i końcowe nie przekraczają 8 sekund.

Etap I

Przeanalizuj to, co w sztukach wizualnych najbardziej jest ci bliskie. Co właściwie sprawiło, że studiujesz na ASP? Zadać sobie pytanie o rodzaj sztuki wizualnej, który zrobił/robi na tobie największe wrażenie. Następnie wyobraź sobie siebie jako figuratywnego współuczestnika-bohatera obrazu, grafiki, rzeźby, fotografii bądź innego działania artystycznego wybranego artysty.

Etap II

Przygotuj wybrany przez siebie dowolny obiekt artystyczny, fragment działania artystycznego w formie zapisu cyfrowego – na przykład reprodukcja pracy malarskiej, graficznej (reprodukcja z reprodukcji z książki) lub pracy wizualnej wiszącej w instytucji kultury, rzeźby w przestrzeni publicznej. Umieść swój wizerunek w konwencji wybranego dzieła sztuki i dopełnij je swoją obecnością w taki sposób, by dokonać w nim pewnej zmiany interpretującej treść bądź przesłania.

Format pracy na zaliczenie: plik autoryzowany nazwiskiem i imieniem z zapisem cyfrowym pracy w formacie TIFF – 30 × 40 cm o rozdzielczości 300 pikseli na cal.

ROK AKADEMICKI 2016/2017

SEMESTR LETNI

PRZEDMIOT: WARSZTATY TWÓRCZOŚCI EDUKACYJNEJ

TWORZYWO NATURALNE JAKO MOJA CZUŁA RELACJA ZE ŚWIATEM

Napisz scenariusz i zrealizuj działanie artystyczne o charakterze warsztatowym z udziałem minimum pięciu osób, które podejmie problematykę użycia tworzywa naturalnego (materiału wizualnego) jako inspiracji i nośnika przekazu komunikacyjnego oraz niewerbalnego sposobu komunikacji międzyludzkiej.

Zadanie warsztatowe ma polegać na dostosowaniu konkretnie wybranego tworzywa naturalnego dostępnego w miesiącach trwania semestru letniego do wybranej przez pomysłodawcę i animatora warsztatu problematyki. Ważne jest także miejsce i cel spotkania.

Formami prezentacji dokumentacji powarsztatowej mogą być:

- Prezentacja multimedialna, w ramach której znajduje się scenariusz zamierzenia i dokumentacja wizualna przebiegu spotkania warsztatowego w formie montażu z fotografii bądź filmów. Długość odtwarzania prezentacji nie powinna przekroczyć 10 minut.
- Dokumentacja w formie opracowanego tekstowo scenariusza napisanego zgodnie ze wskazówkami metodycznymi oraz zestawu 10 do 20 fotografii bądź filmów nie dłuższych niż 10 minut.
- Film zawierający ideę spotkania warsztatowego i relację z przeprowadzonego warsztatu o długości trwania nie więcej niż 10 minut.

PRZEDMIOT: WIDZENIE A OBRAZOWANIE

COŚ EROTYCZNEGO, CZYLI BADANIE OBSZARÓW WYOBRAŻENIOWYCH

Używając fragmentów swojego ciała bądź inspirując się jego fizyczną formą zrealizuj trzy prace wizualne, które odbierać będziemy jako erotyczne.

Zadanie polegać będzie na tym, by do tego obrazowania użyć takich fragmentów ciała, które nie są związane z erotyką, na przykład dłonie, stopy, kolano, łokieć itp.

Możesz użyć dowolnej techniki obrazowania: fotografii, rysunku manualnego, rysunku na tablecie, obrazu malowanego manualnie i wirtualnie, itp. Ważne w tym zadaniu jest to, by pokazać możliwości interpretacyjne obrazu celowo zafałszowującego oglądany przedmiot, a także pokazać, co wynika z relacji pomiędzy widzeniem a obrazowaniem.

Format prac: plik TIFF oznaczony imieniem i nazwiskiem oraz nazwą zadania w rozmiarze obrazu 30 × 40 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal.

PRZEDMIOT: WIDZENIE A OBRAZOWANIE

COŚ, CO SIĘ NIE MOGŁO SIĘ ZDARZYĆ – OBRAZOWE *FLASH FICTION*

Za pomocą wybranych przez siebie technik wizualnych zrealizuj film będący animacją wygenerowanych przez siebie obrazów. Ta animacja ma być opowieścią narracyjną o czymś, co teoretycznie nie może się zdarzyć – na przykład: zjedzenie własnej ręki bądź wszystkich książek z półki, lewitowanie nad górami, wyjazd i wyjazd samochodów z naszego ciała, rodzenie się czegoś z niczego, itp. Czymkolwiek by ta opowieść dla Ciebie nie była, ważne jest w niej, by budziła zdziwienie, niedowierzanie, uśmiech lub przerażenie, czyli silne emocje. Niech będzie zgodna z twoim poczuciem humoru, osobowością. Zastanów się nad bliskim ci sposobem obrazowania ruchu.

Animacja ruchu może być realizowana na wiele możliwych sposobów: film poklatkowy z użyciem fotografii przedmiotów, roślin, zwierząt, ludzi, materiałów sypkich i płynnych itp.; film zbudowany za pomocą rysunków na dowolnym podłożu za pomocą dowolnych narzędzi, film drapany bądź malowany na celuloïdzie, itp. Wszystko technicznie jest dozwolone.

Forma prezentacji filmu: długość trwania animacji nie może przekroczyć 30 sekund, z czego napisy i inne informacje nie mogą przekroczyć 4 sekund. Film w zapisie cyfrowym w formacie HD MP4 lub AVI.

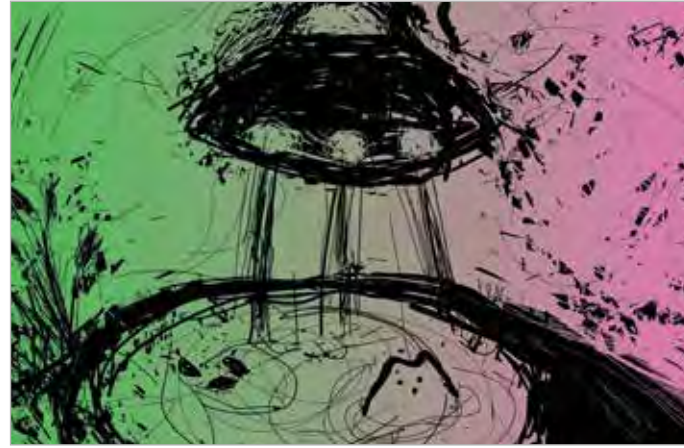
Uwaga: Co to jest *flash fiction* w literaturze?

Flash fiction to krótkie opowiadania, które można przeczytać jednym tchem: podczas przerwy na papierosa, przejeżdżając jedną stacją metrem lub czekając na autobus.

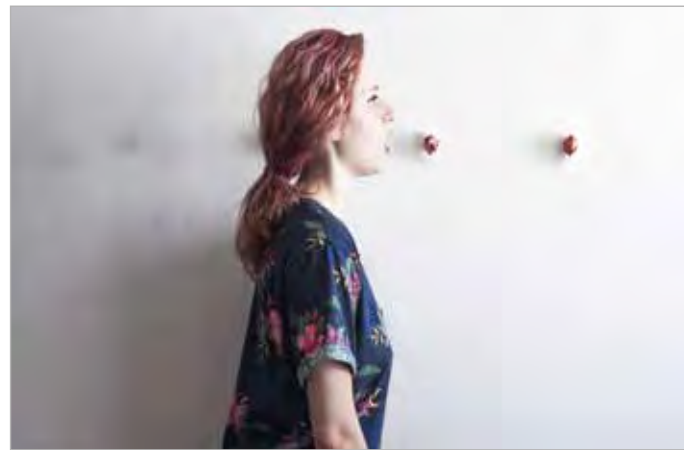
Forma zaliczenia: zaliczenie z oceną.

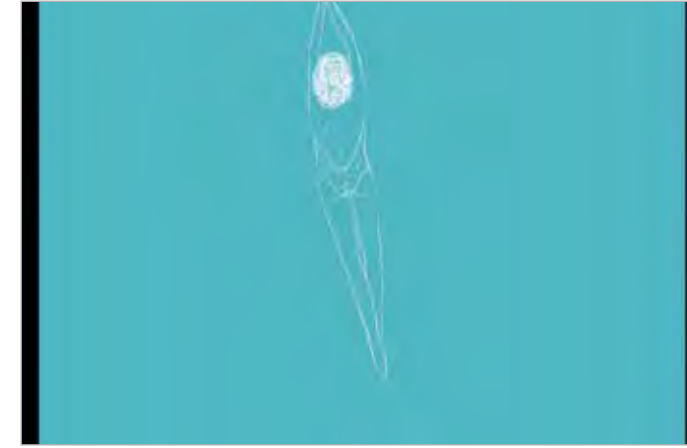
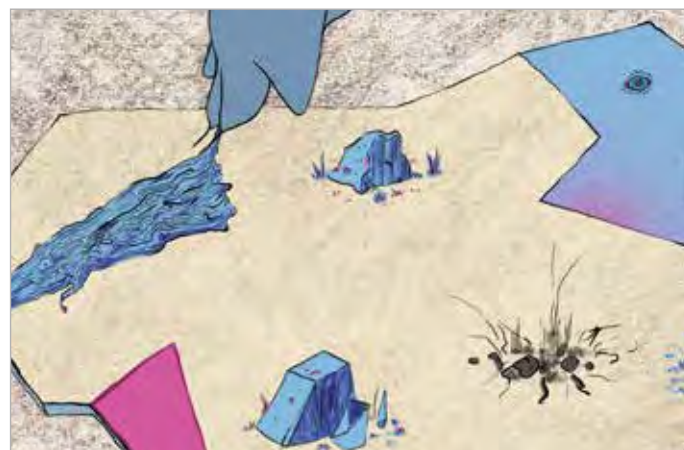
Marta Sobala

Wojtek Chrubasik

Oktawian Jurczykowski

Polina Vashkevich

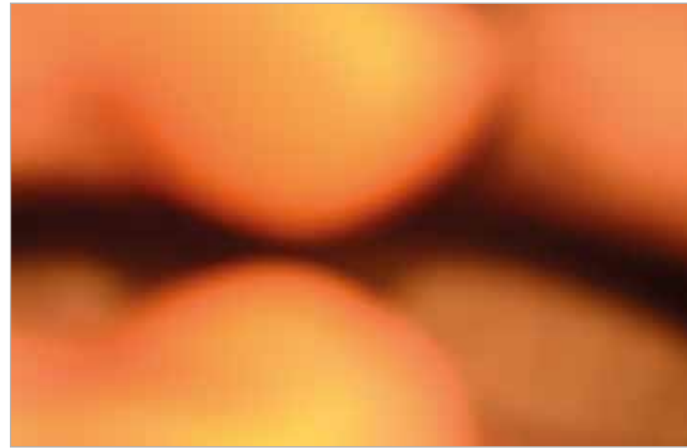

Stefani Gazda

Lukasz Kwiliński

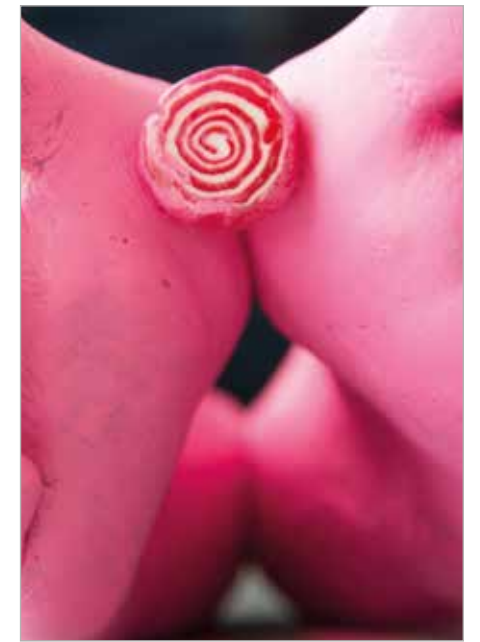
Jagna Nawrocka

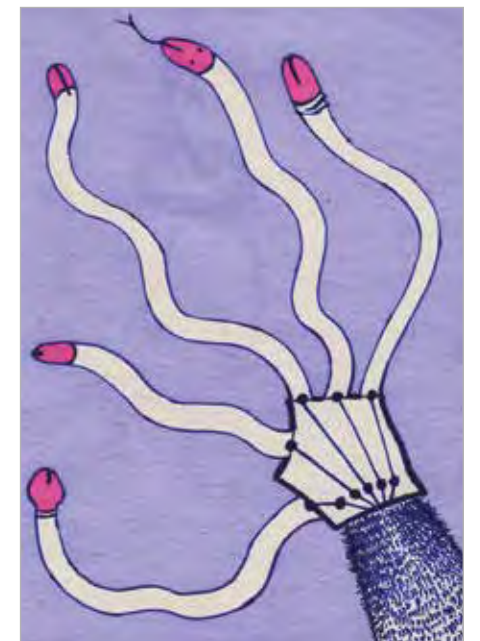
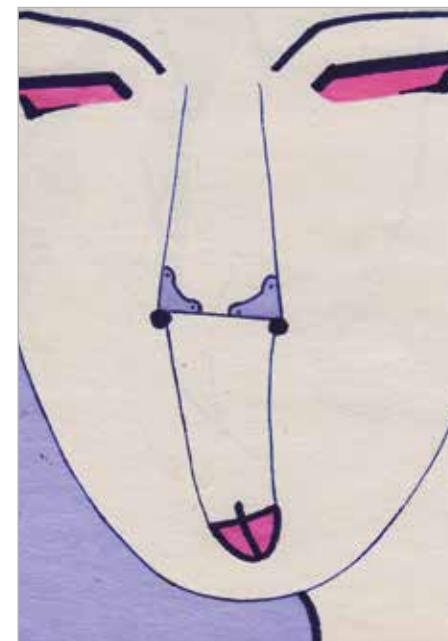
Dzesika Zemsta

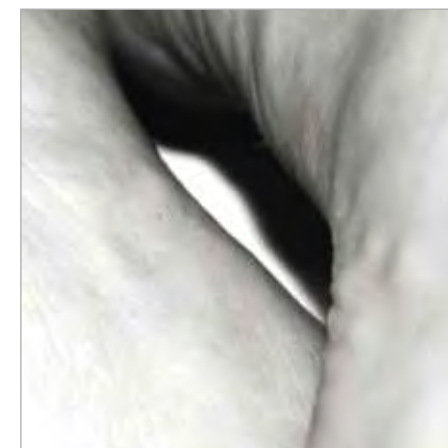
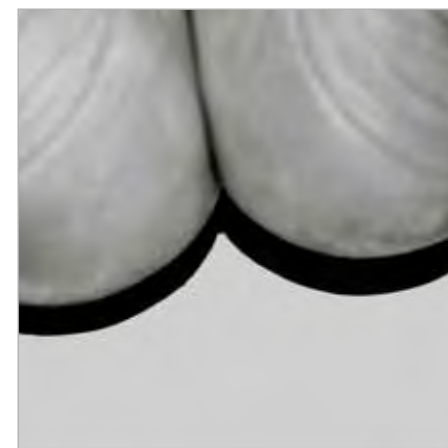
Michalina Staniszevska

Ida Sielska

Oktawian Jurczykowski

Łukasz Kwiliński

Anna Staniszevska

Jagna Nawrocka

Wiktoria Owczarek

Wojciech Chrubasik

Magdalena Pisula

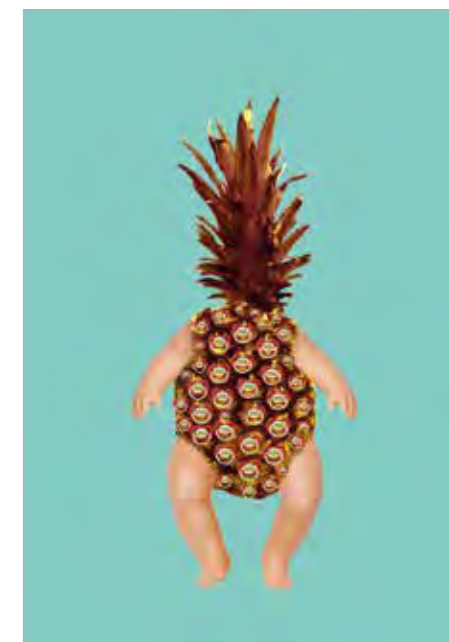
Dżesika Zemsta

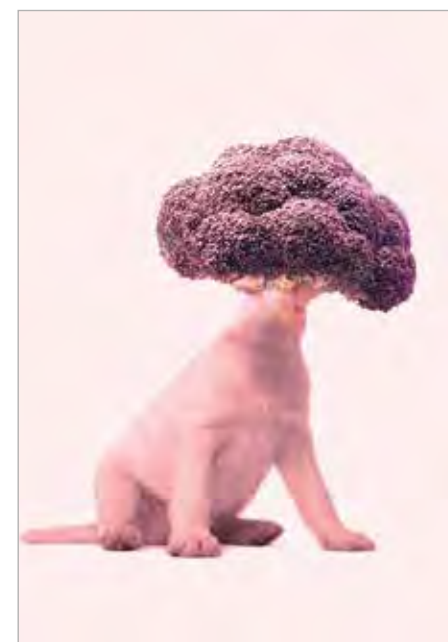
Angelika Ciach

Polina Waszkiewicz

Julia Tyska

Marta Sobala

Oktawian Jurczykowski

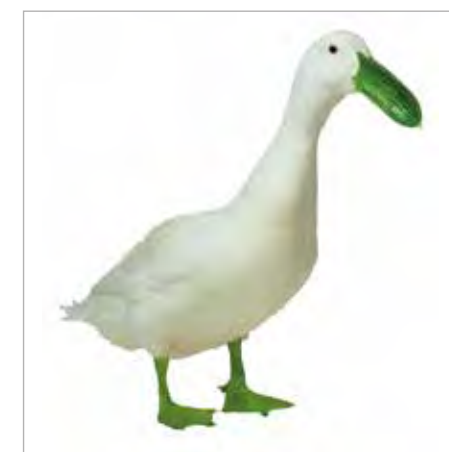
Stefania Gazda

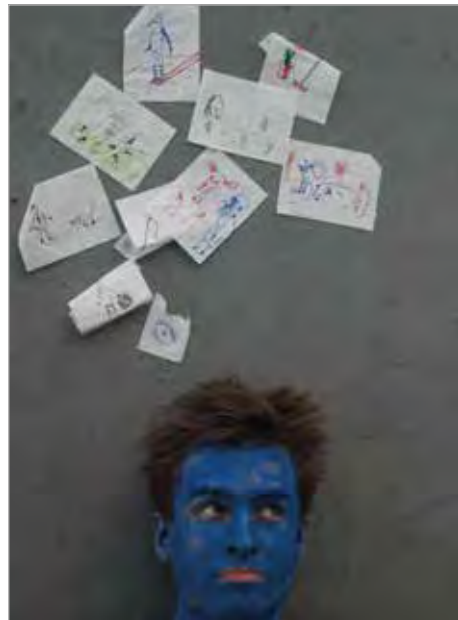
Oskar Kolber

Ida Sielska

Joanna Kozłowska

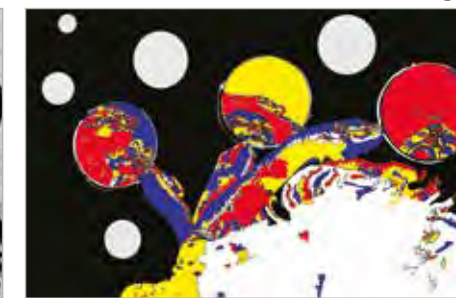
Oktawian Jurczykowski

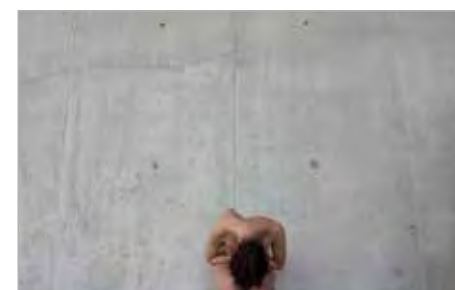
Joanna Kozłowska

Anna Staniszevska

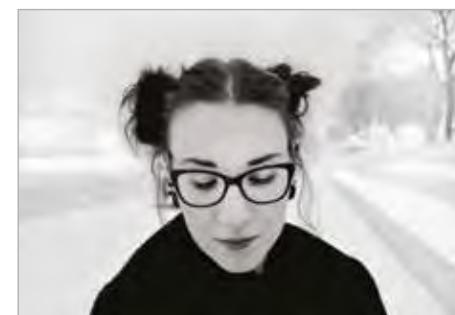
Dzesika Zemsta

Ida Sielska

Jagna Nawrocka

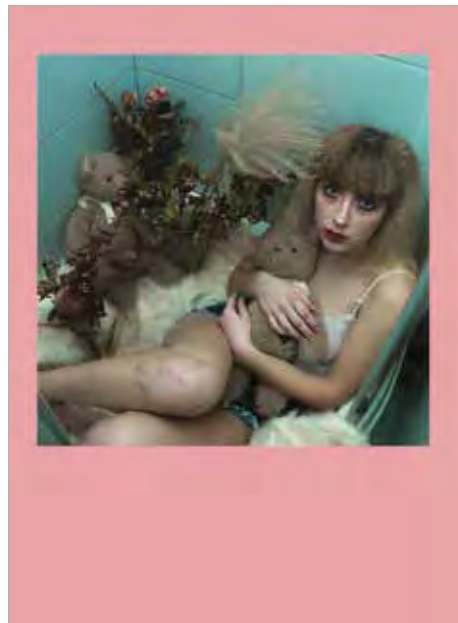
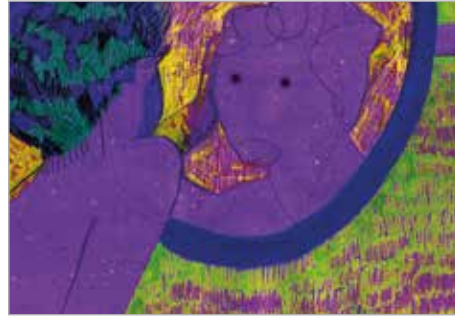
Wiktorja Owczarek

Michalina Staniszevska

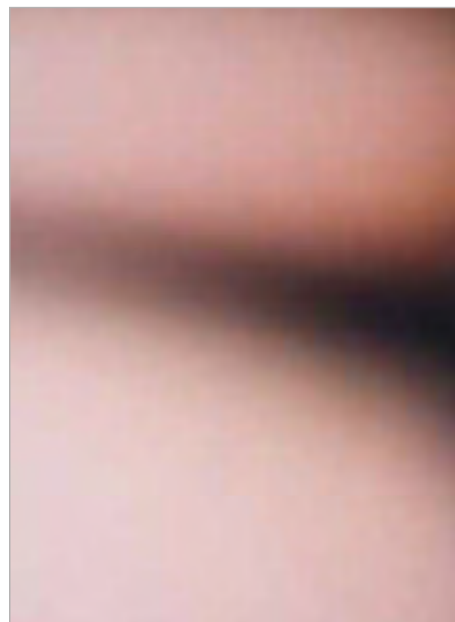
Julia Tyska

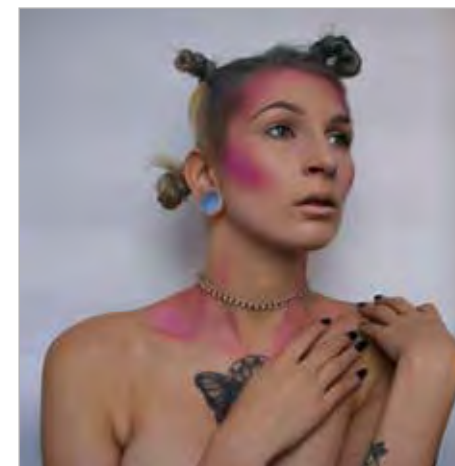
Angelika Ciach

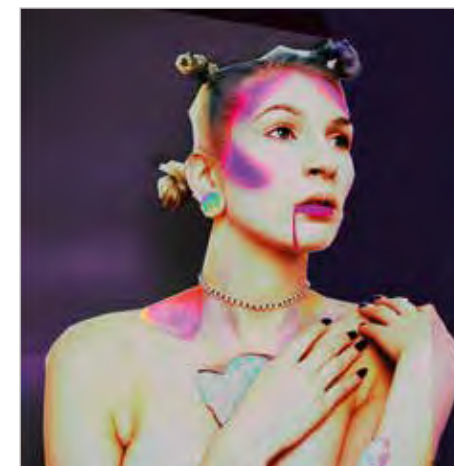
Marta Sobala

Magdalena Pisula

Jagoda Kolanus

Wojciech Chrubasik

Stefania Gazda

ROK AKADEMICKI 2017/2018

SEMESTR ZIMOWY

ZADANIE 1.

DLA STUDENTÓW PKT I ROKU STUDIÓW I STOPNIA ORAZ DLA STUDENTÓW PKT II ROKU STUDIÓW I STOPNIA

NATURA NATURY I MOJA NATURA – KOMUNIKAT WIZUALNY Z TWORZYWA NATURALNEGO

Etap I

Wybierz teren naturalny – na przykład łąki, zagajniki, rowy przydrożne czy las – po którym możesz powłóczyć się dłużej, przypatrując się różnym roślinom mogącym się potencjalnie nadawać do przekształceń plastycznych. Mogą to być trawy, a także inne różnorodne rośliny mające puste przestrzenie w łodygach, krzewy i drzewa z kolcami, itp.

Postaraj się eksperymentować z nimi na miejscu i stwierdzić przydatność do łatwego lub możliwego samodzielnego montażu – pojętego tutaj jako możliwość połączenia razem wielu fragmentów. Jeżeli w okolicy są krzaki tarniny bądź drzewa akacji, poprośby posłużyć się ich kolcami celem scalania fragmentów przy tworzeniu kompozycji. Wielkość obiektu nie ma znaczenia. Pozostanie jednak w relacji z umiejętnością jego dokumentowania. Formy miniaturowe potrzebują makrofotografii, a monumentalne przestrzeni do realizacji w plenerze całości przedsięwzięcia.

Etap II

Za pomocą zebranych przez siebie roślin zrealizuj kompozycję przestrzenną, nie używając do tego nienaturalnych materiałów, takich jak taśma klejąca, drut, sznurek bądź innych rodem ze współczesnych technologii.

Kompozycja ma powstawać poprzez eksperymenty i poszukiwanie, by samemu prowadzić autora drogą dokonanych wyborów i samą naturą tworzywa.

Po powstaniu tej kompozycji przyjrzyj jej się wnikliwie i nie czekaj zbyt długo do etapu III, gdyż może się zmienić bądź rozpaść.

Etap III

Dokonaj szeregu fotografii dokumentujących tę kompozycję i właściwie prezentujących poszukiwania komunikatu składającego się z kreatywnych poszukiwań samej kompozycji i jej związku w własną naturą. Następnie dokonaj refleksji, który zapis fotograficzny jest najbliższy rozmyśleniom o naturze tworzywa i naturze własnej.

Forma zaliczenia: na zaliczenie należy dostarczyć zapis cyfrowy trzech wybranych fotografii w formacie TIFF umożliwiający jej wydruk w formacie 50 × 50 cm przy rozdzielczości 300 piksele na cal oraz wydruk.

Wydruk jednej z prac na podłożu z papieru fotograficznego bądź płótna, 50 × 50 cm.

ZADANIE 1.

DLA STUDENTÓW PKT I ROKU, SEM. 1 STUDIÓW LICENCJACKICH ORAZ DLA STUDENTÓW PKT II ROKU, SEM. 3 STUDIÓW LICENCJACKICH

ZAMIANA MIEJSCAMI – POSTAĆ Z OBSZARU SZTUKI NA MIEJSCU, GDZIE JESTEM

Ubiór potrafi być manifestacją osobowości. Nie zawsze jednak decyzje, w co się ubieramy, są świadome. Czasami te wybory związane są z naszą przynależnością do grupy lub ograniczeniami materialnymi.

Każda generacja, dekada, wiek, epoka, środowisko, grupa etniczna czy kulturowa lub inna miała swoje wizualne sygnały rozpoznawcze tworzone przez charakterystyczne cechy stroju, w jaki ubiera się jej kobiecie bądź męski przedstawiciel.

Etap I

Studencie! Wizualnym zadaniem jest świadomy dobór odpowiednich i konkretnie istniejących rekwizytów ubraniowych najbardziej reprezentatywnych dla ciebie. Nie możesz użyć istniejącego zestawu zrobionego przez projektanta mody ani skorzystać z istniejącej fotografii jako kolażu. Ten strój posłuży do ubrania modela, z którym będziesz pracował; jest on twoim wyborem, tak jak płeć modela i ma to być najbardziej reprezentatywny wizerunek ciebie dzisiaj.

Etap II

Studencie! Teraz powinienesz z dużą uwagą i wnikliwością znaleźć odpowiednią twarz z artefaktu (obrazu, rzeźby, filmu, fotografii i dowolnych mediów) rodem ze światowej historii sztuki. Pamiętaj, że powinienesz dysponować taką reprodukcją tej twarzy, by jej reprodukcyjna rozdzielczość pozwoliła na przekonujący montaż obrazu wizualnego w formacie obowiązującym dla tego zadania.

Etap III – kreacji fotografii

Inspirując się konkretnym układem ciała z istniejącego na obrazie, rzeźbie, fotografii, plakacie lub innym powszechnie znanym obiekcie artystycznym, z którego wybrałeś już twarz, zrealizuj cykl fotografii wybranej przez siebie osoby bądź siebie samego, na których powtórzysz ten układ ciała.

Etap IV – manipulacji obrazowej

Teraz masz doprowadzić do jak najbardziej przekonującego wizualnie przekształcenia twarzy powszechnie znanej z historii sztuki, tworząc wyimaginowany i uwspółcześniony portret osoby łączącej w sobie kilka cech – twoich wyborów stroju, twarzy i odwołań do kontekstu artystycznego.

Forma zaliczenia: na zaliczenie należy dostarczyć zapis cyfrowy trzech wybranych fotografii w formacie TIFF umożliwiający jej wydruk w formacie 50 × 50 cm przy rozdzielczości 300 piksele na cal oraz wydruk.

Wydruk jednej z prac na podłożu z papieru fotograficznego bądź płótna 50 × 50 cm.

ZADANIE

Dla studentów I roku sem. 2 studiów II stopnia (magisterskich)

PERFORMANS – DZIECIĘCY

Zaprojektuj działanie artystyczne o charakterze warsztatowym. Idea pracy grupy dzieci ma eksponować performans jako ich specyficzną aktywność. Z tego powodu będziemy analizować na zajęciach istotę performansu. Przewidywany jest udział grupy 25 dzieci w wybranej przez autora scenariusza grupie wiekowej mieszczącej się od 7 do 15 roku życia. Pomysł powinien być tak prawdopodobny, by dał się zrealizować przez pomysłodawcę oraz dwóch wybranych przez niego studentów. Stąd może istnieć podział na trzy mniejsze grupy działania.

Warsztat ma się odbyć w przestrzeni otwartej parku. Park na Cytadeli w Poznaniu, gdzie odbywają się już od 16 lat warsztaty z dziećmi, oferuje zarówno miejsca trawiaste płaskie i o różnicy terenu oraz miejsca pomiędzy drzewami niezbyt gęsto rosnącymi, a także krzaki. Park jest posprzątny i nie ma co liczyć na znalezione na miejscu tworzywa. Działanie ma odbyć się w maju w ramach Międzynarodowych Warsztatów Twórczego Niepokoju „Kieszeń Vincenta” w Poznaniu.

Nasza Pracownia w ASP we Wrocławiu już cztery razy wygrała konkurs na realizację scenariusza pomysłów warsztatowych. Nagrodą dla wybranego projektu jest pokrycie wszystkich kosztów realizacji pomysłu (do sumy 1500 zł), honorarium, hotel i wyżywienie dla studentów, dokumentacja powarsztatowa w formie DVD z filmami i fotografiami wraz z obszerną publikacją zawierającą całość dokumentacji około ośmiu uczelni z Polski, Ukrainy, Bułgarii, Czech, Słowacji.

Inspiracją wprowadzającą do tego zadania jest tekst Mirosławy Moszkowicz. Oto jego mały fragment: „17. edycja Kieszeni Vincenta «Teraz Performans – doświadczenie w działaniu» kieruje uwagę na gesty, sytuacje, twórcze wykorzystanie zwyczajnych zachowań, akcję, a nie statyczne «dzieło». Oczekujemy zatem, że pomysły studentów skoncentrują się na projektach, w których ważne jest doświadczenie, przeżywanie, a nie efekt w postaci wytworu. Akcent kładziemy na odważne stawianie pytań o nasze miejsce w społeczeństwie, o naszą tożsamość, współobecność, cielesność, o nasze indywidualne rozumienie czasu i przestrzeni”.

Forma zaliczenia: czynna obecność na zajęciach. Dostarczenie w terminie do końca semestru scenariusza konsultowanego z prowadzącym zajęcia. Każdy scenariusz warsztatu twórczego powinien zawierać:

- Scenariusz warsztatu w języku polskim, około 2500–3000 znaków ze spacjami (w dokumencie Word, Times New Roman, 12 punktów, lub pdf).
- Krótki opis działań (około 1000 znaków ze spacjami) informujących – zachęcających nauczyciela (opiekuna) do zgłoszenia klasy na proponowane zajęcia (w dokumencie Word, Times New Roman, 12 punktów).
- Spis potrzebnych materiałów i narzędzi do przeprowadzenia jednego warsztatu dla około 25 uczestników.

ROK AKADEMICKI 2017/2018

SEMESTR LETNI

ZADANIE

DLA STUDENTÓW I ROKU, SEM. 2 STUDIÓW II STOPNIA (MAGISTERSKICH)

WARSZTAT PRZY KREACJI WIZUALNEJ Z UŻYCIEM TWORZYW NIENATURALNYCH

Wymyśl i opisz w formie scenariusza warsztat twórczy dziejący się przy kreacji wizualnej z użyciem tworzyw i materiałów pochodzenia nienaturalnego z dowolną wybraną przez siebie liczbą ludzi, w dowolnym wieku i stopniu sprawności. Propozycja ma być autorska i nieinspirowana powszechnie stosowanymi działaniami.

Od wielu lat artyści i edukatorzy sztuki posługują się przedmiotami znalezionymi celem wizualnej kreacji artystycznej. Tworzywa, jakich używają, mają różne pochodzenie oraz cechy wizualne i fizyczne. W tym zadaniu będziemy brali pod uwagę jedynie takie tworzywa, które nie mają naturalnego pochodzenia, ze szczególnym uwzględnieniem tworzyw, które są znakami naszego czasu, czyli są charakterystyczne dla tego etapu cywilizacyjnego, w jakim przyszło nam żyć.

Forma zaliczenia: czynna obecność na zajęciach. Dostarczenie w terminie do końca semestru scenariusza konsultowanego z prowadzącym zajęcia. Każdy scenariusz warsztatu twórczego powinien być w pliku opisanym nazwiskiem i imieniem autora i zawierać scenariusz warsztatu w języku polskim, około 2500–5000 znaków ze spacjami, w dokumencie Word lub Pages, Times New Roman, 12 punktów.

Struktura scenariusza: tytuł, określenie ilości i specyfiki wiekowej uczestników, czas trwania, miejsce hipotetycznego przeprowadzenia, opis przebiegu spotkania warsztatowego, wybrane tworzywa do realizacji – spis potrzebnych materiałów i narzędzi do przeprowadzenia jednego warsztatu.

ZADANIE 2.

DLA STUDENTÓW PKT I ROKU, SEM. 2 STUDIÓW LICENCJACKICH ORAZ DLA STUDENTÓW PKT II ROKU, SEM. 4 STUDIÓW LICENCJACKICH ORAZ DLA WSZYSTKICH, KTÓRZY WYBRALI TĘ PRACOWNIĘ

UBRANA/Y W COŚ NIE DO UBIERANIA

Etap I

Dokonaj rozważań na temat jakie przedmioty i materie wydają ci się fotograficzne – co myślisz o kubkach plastikowych, ulubionym misiu, wodzie, folii aluminiowej, kredkach, balonach, drucie i innych przedmiotach przelatujących przez myśli? Które z nich są najbardziej inspirujące dla ciebie?

Etap II

Jak mógłbyś się ubrać używając odpowiedniego przedmiotu? Który z nich będzie dobry do zbudowania umownego stroju dla ciebie. Dokonaj wielu prób i zgromadź odpowiednie dla ciebie materie – przedmioty.

Etap III

Zrób pierwszą sesję fotograficzną, podczas której dokonasz zapisu swoich pomysłów. Przemyśl to, co zrobiłaś/eś, oglądając i przygotowując je w komputerze.

Zrób drugą sesję fotograficzną, która umożliwi ci bardziej świadome rezultaty i po niej wybierz jedną fotografię najbardziej udaną, która będzie stanowić twój nietypowy autoportret.

Forma zaliczenia: czynny udział w zajęciach. Prace należy konsultować podczas ich realizacji w dowolnej formie – również elektronicznej.

Na zaliczenie należy dostarczyć zapis cyfrowy obrazu fotograficznego o rozmiarze 50 × 60 cm w formacie TIFF, rozdzielczości 300 pikseli na cal.

ZADANIE 1.

DLA STUDENTÓW PKT I ROKU, SEM. 2 STUDIÓW LICENCJACKICH ORAZ DLA STUDENTÓW PKT II ROKU, SEM. 4 STUDIÓW LICENCJACKICH ORAZ DLA WSZYSTKICH, KTÓRZY WYBRALI TĘ PRACOWNIĘ

ŻYCIE JEST PIĘKNE

Zastanów się nad tym, co Cię czyni szczęśliwym? Jak wiele wiesz o felicytologii, czyli nauce o szczęściu? Czy umiesz się uszczęśliwiać?

Dokonaj prostego rozważania: na kartce napisz po prawej stronie, co cię uszczęśliwia, a po lewej – co czyni cię nieszczęśliwym?

Zrób pomiędzy nimi kreskę, zacznij myśleć dlaczego życie jest czasem bardziej piękne, a dlaczego czasami nie?

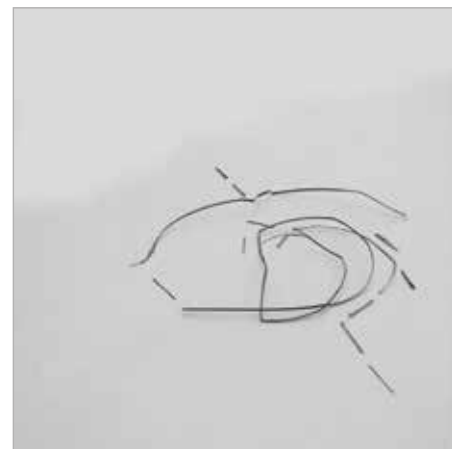
Używając emocji i symboli znajdujących się na dowolnym komputerze (czyli w dowolnym systemie operacyjnym lub w dowolnej aplikacji) zbuduj pracę wizualną za ich pomocą, której przekaz intencjonalny będzie zawierał przesłanie „Życie jest piękne”.

Użyj różnych wielkości, różnych sposobów rytmizacji, a wszystko po to, by wypowiedź była jasna i klarowna. Nie bądź infantylna/y. Nie rób tego na zaliczenie. Potraktuj to jako twórcze wyzwanie.

Możesz posłużyć się tymi symbolami w dowolnej skali, co sprawi, że możesz budować w dowolny sposób wypowiedź, posługując się nawet nimi jak małymi pikselami.

„Buźki” i osoby, zwierzęta i natura, żywność i napoje, aktywność, podróże i miejsca, obiekty, symbole, flagi, literopodobne piktogramy, punktory/gwiazdki, symbole techniczne, znaki/ symbole standardowe – to grupy emocji i symboli z zakładki komputera, których używam. Najpierw zapoznaj się z ich różnorodnością.

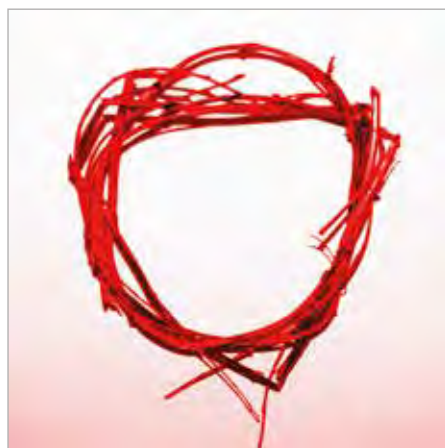
Format pracy: 50 × 50 cm. Zapis cyfrowy – czyli nie trzeba drukować. Rozdzielczość 300 dpi. Plik TIFF podpisany nazwiskiem, imieniem, nazwą zadania.

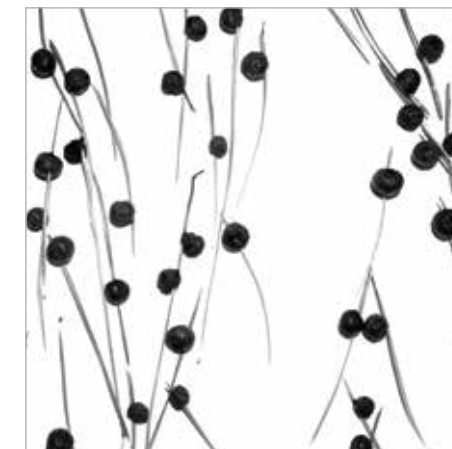
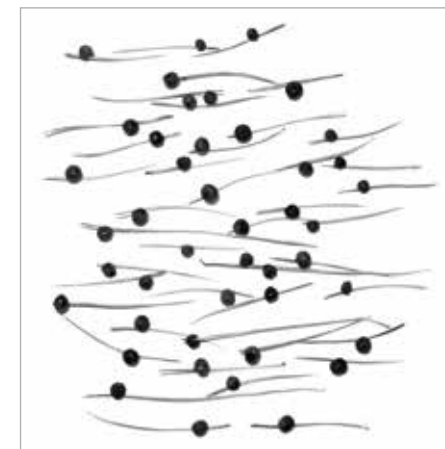
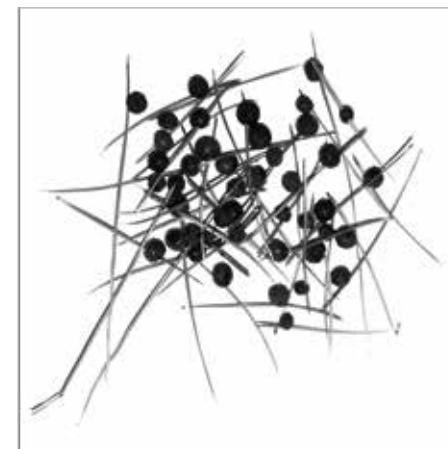
Alicja Małszycka

Evgeniya Vladimirova

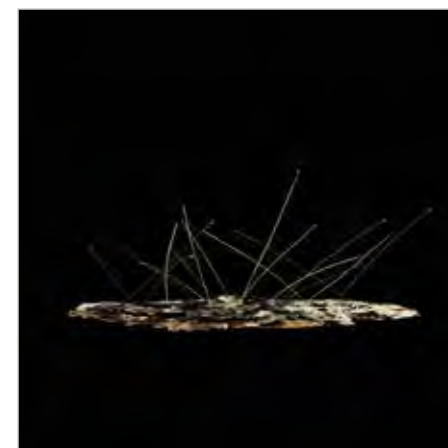
Jagoda Kolanus

Julia Tyska

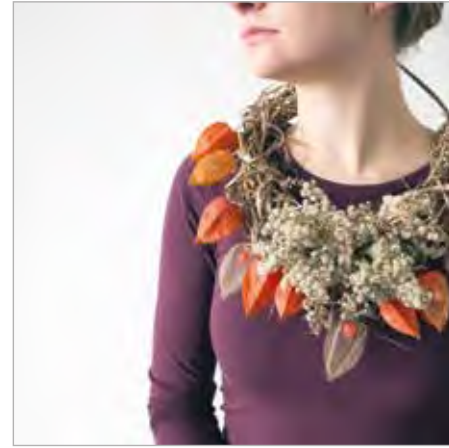
Wiktoria Owczarek

Lila Len

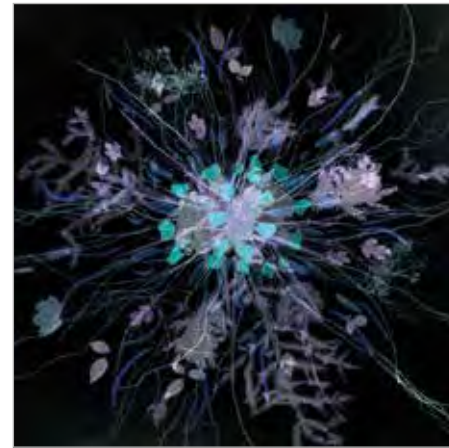
Maja Dubowska

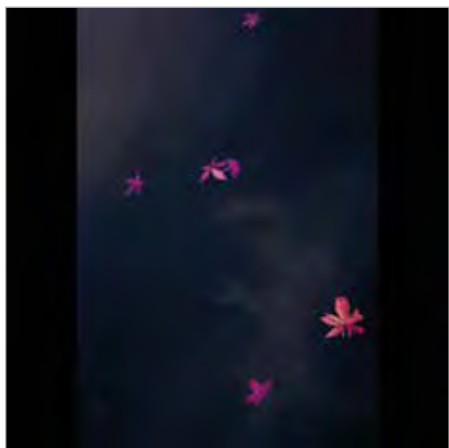
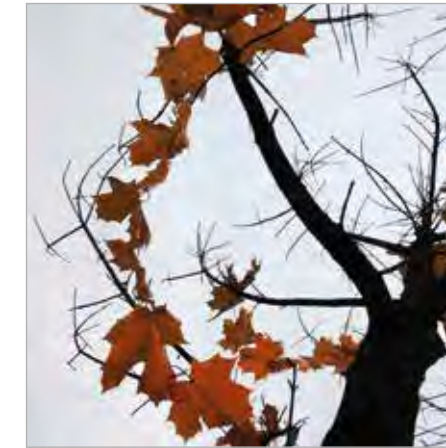
Stefania Gazda

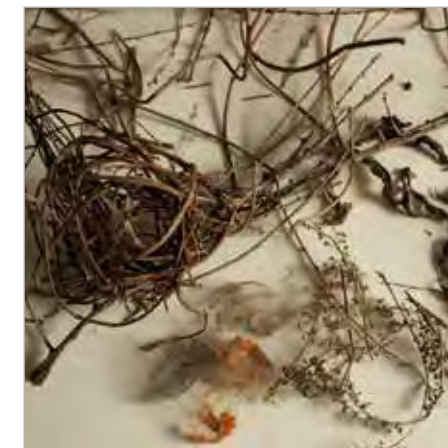
Joanna Kozłowska

Sylvia Słowik

Oliwia Jaroszewicz

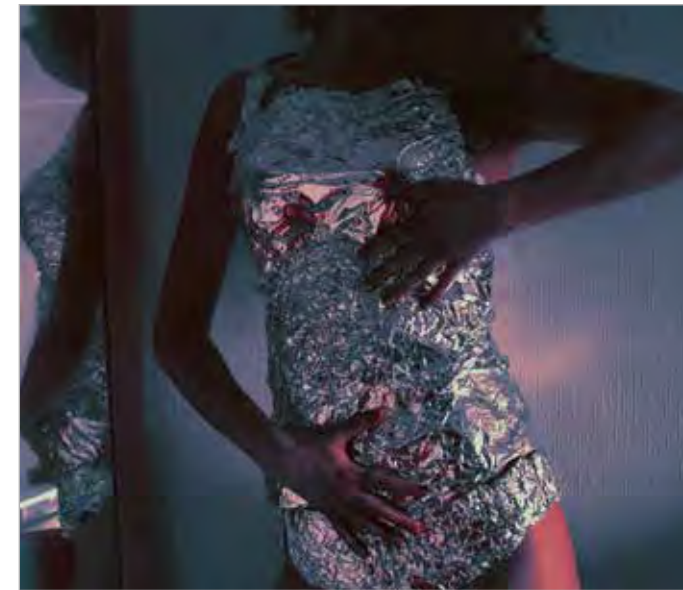

Klaudia Basko

Urszula Sowińska

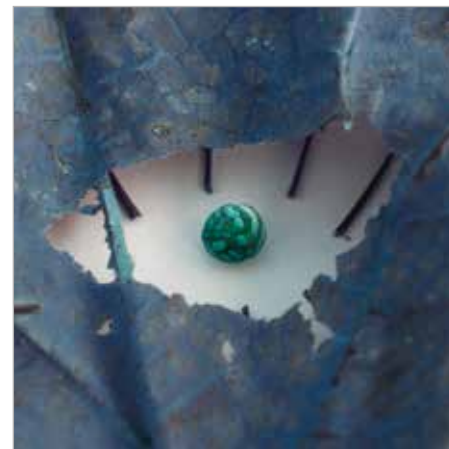
Angelika Wierzbą

Urszula Sowińska

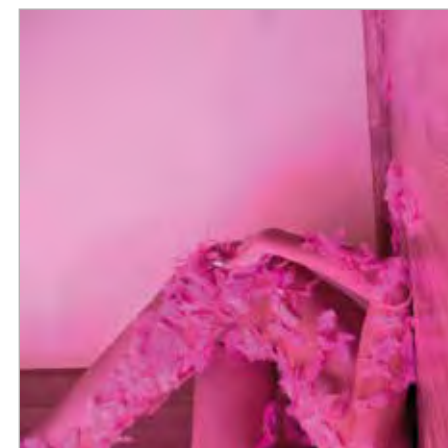
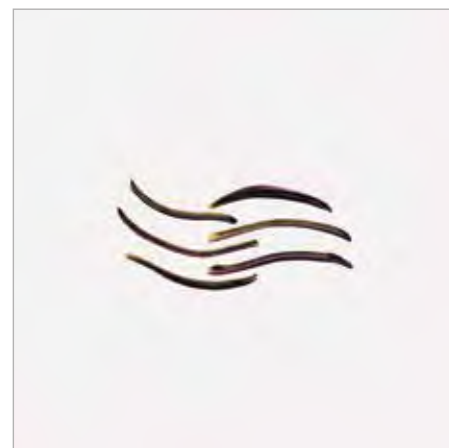
Angelika Ciach

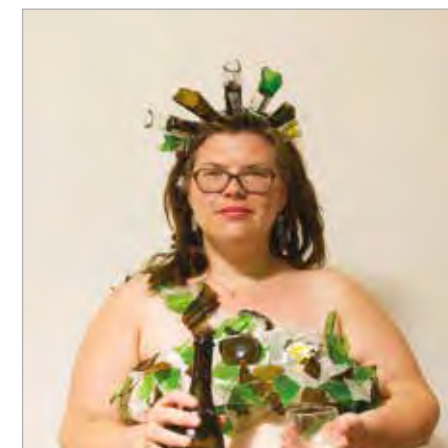
Joanna Kozłowska

Marta Sobala

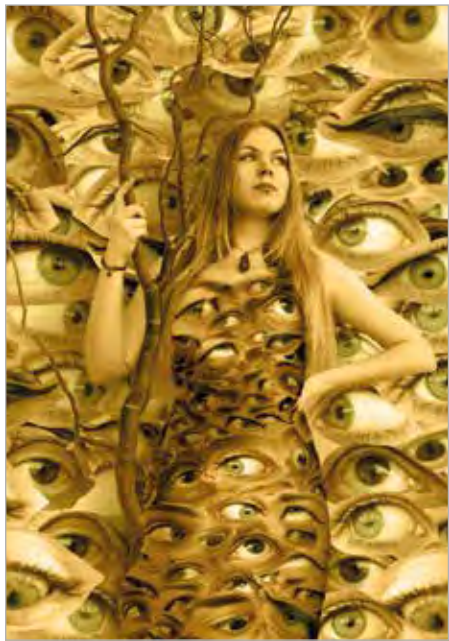
Karolina Kopka

Stefania Gazda

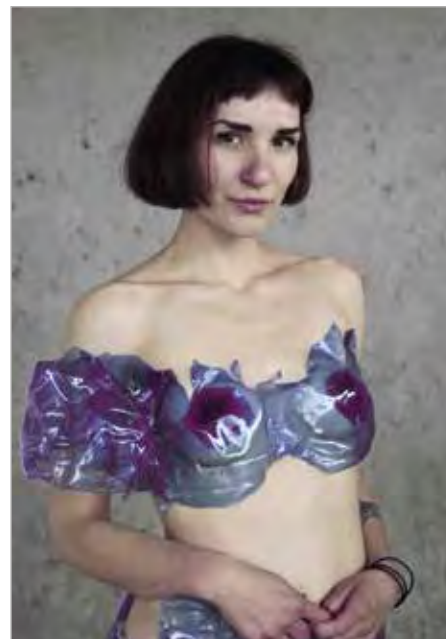
Marta Sobala

Alicja Małczycka

Evgeniya Vladimirova

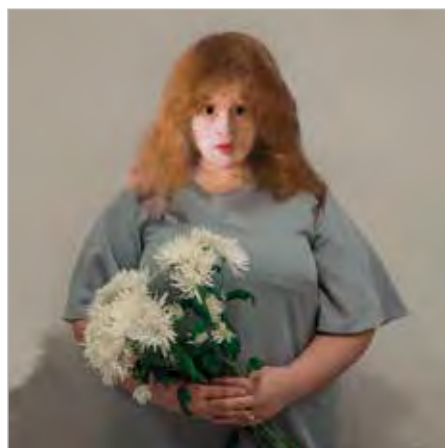
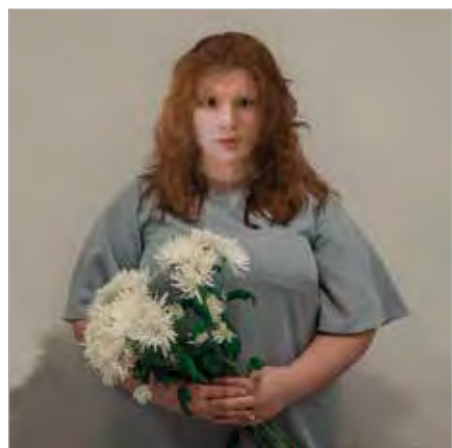
Wiktoria Owczarek

Lila Len / Malcolm Liepke

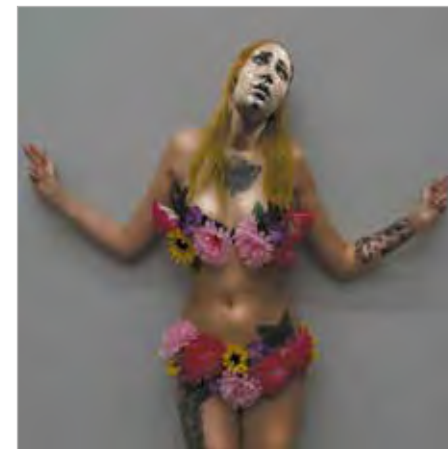
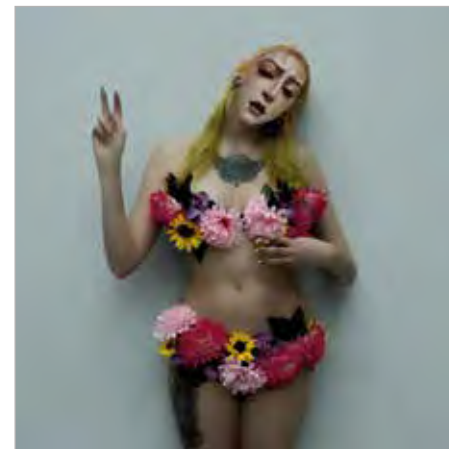
Lila Len / Henri Toulouse-Lautrec

Stefania Gazda / Olga Boznańska

Lila Len / Michael Carson

Jagoda Kalarus / Maryjka

Julia Tyska / Edward Hopper

Joanna Kozłowska / Frida Kahlo

Michalina Staniszevska / Howard Miller

Angelika Ciach / Leonardo da Vinci

Alicja Małszycka / SnoopDog

Urszula Sowińska / Demi Moore

Evgeniya Vladimirova / Zamiana miejscami

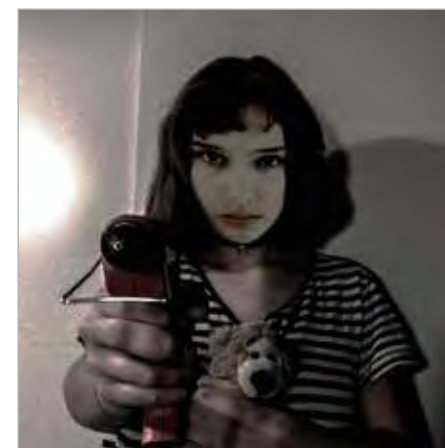
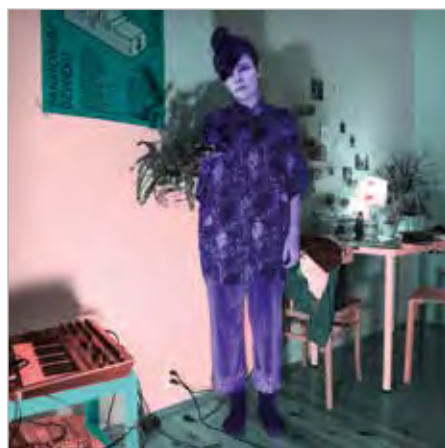
Oliwia Jaroszewicz / Girl with a Pearl Earring

Małgorzata Piaskowska / Małpa

Sylwia Słowik

Oliwia Jaroszewicz / Mathilda Lando
(Natalie Portman)

Oliwia Jaroszewicz / Frida Kahlo

Klaudia Basko / Chłopiec z fajką Pablo
Picasso

Angelika Wierzba

Angelika Ciach

Evgeniya Vladimirova

Joanna Kozłowska

Lila Len

List 2

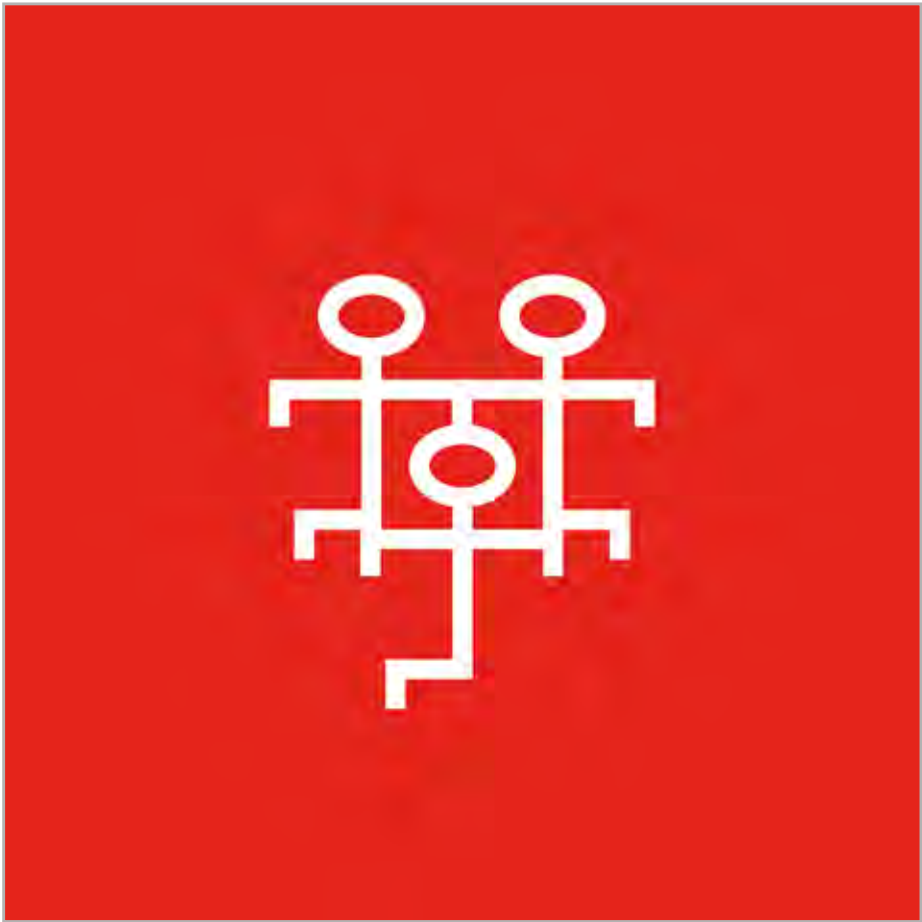
Stefania Gazda

Urszula Sowińska

Wiktoria Owczarek

Alicja Małszycka

Jerzy Wypych

ROK AKADEMICKI 2018/2019

SEMESTR ZIMOWY

LIST LISTKIEM DO WYBRANEGO ADRESATA

Liście są najpowszechniejszym „śmieciem” występującym wokół nas późną jesienią. Śmieciem stwarzającym problemy dla zakładów oczyszczania miasta, a jednocześnie tworzywem do eksploracji artystycznej tak banalnym i opatrzonym, że nie bardzo widzimy w nim coś niezwykłego czy inspirującego. Właściwie od przedszkola każdej jesieni używaliśmy tego tworzywa do wykonywania kolaży, odbitek pieczęciopodobnych bądź frotazy w szkole.

Jak spojrzeć na liść w inny sposób, będąc dorosłym i starając się dostrzec i wykorzystać jego specyfikę budowy celem tworzenia wypowiedzi wizualnej? Pomiędzy listkiem miłorzębu, kasztana czy klonu jest ogromna różnica w budowie. Spróbujmy poeksperymentować z różnorodnością, by odkryć w nim wizualną wartość graficzną znaku. Liść jako same szypułki, liść we fragmencie, liść specyficznie obcięty, ugryziony, odłamany, wyszarpany, poszarpany. Z pewnością warto zapoznać się także z twórczością Andy’ego Goldsworhy’ego, aby przekonać się o potencjałach twórczego wykorzystania tego materiału.

Napisz list za pomocą przygotowanego i przekształconego przez siebie tworzywa pochodzącego z listków dowolnej rośliny.

Czym ma być tak pojęty list? Ma być świadomie skomponowaną wizualną wypowiedź skierowaną do wybranego przez autora adresata. Zrób fotografię lub skan swojej realizacji i przekształć go tak, by dostosować go do odpowiedniego formatu.

Forma zaliczenia zadania: zapis cyfrowy obrazu o rozmiarze boków 30 cm × 40 cm przy rozdzielczości 300 dpi. Dowolnie – poziom lub pion.

AUTOPORTRET ZE ZNACZĄCYM REKWIZYTEM

Autoportret jest często eksploatowanym tematem w historii sztuki. Postarajcie się na nowo odkryć inspiracje tym tematem, zarówno w przykładach z obszaru sztuki dawnej, jak i współczesnej, nie omijając także sztuki innych kultur czy osób zróżnicowanych intelektualnie.

Tym razem obecność autora pracy w obrazowaniu samego siebie ma zostać przeinterpretowana, dopełniona, skomentowana przez szczególnie silną obecność rekwizytu wchodzącego w relację z autorem pomysłu.

Wybierając rekwizyty do użycia w pracy zwróćcie uwagę na kilka elementów, szczególnie na relację rekwizytu wobec portretowanego człowieka. Czy stanowi jakiś szczególny komentarz? W jaki sposób dopełnia wiedzę o sobie samym? W jaki sposób wpływa na znaczeniowe postrzeganie autora i jego aktywności?

Podstawową decyzją jest wybór techniki realizacji tej pracy. Wszystkich łączy format, natomiast sposób autoprezentacji siebie z rekwizytem ma być bliski preferencjom technicznym autora pracy. To może być rysunek na dowolnym podłożu, malarstwo na dowolnym podłożu i w dowolnej technice, grafika, fotografia. W wypadku fotografii zwróćcie uwagę na fotograficzność samego rekwizytu. Jeśli macie wybrać pomiędzy aluminiowym czajnikiem, srebrną folią spożywczą, stalową błyszczącą rurą, transparentną mokną folią, błyszczącą taśmą na zaklejonych ustach, słomkowym kapeluszem, jedwabną chustą, maseczką z zielonej glinki, itp. to pomyślcie o tym, że są to wybory w bardzo znaczący sposób wpływające na końcowy rezultat atrakcyjności obrazu fotograficznego.

Wybór przedmiotu w ważny sposób wpływa na decyzję o rodzaju używanego oświetlenia, miejsce realizacji fotografii, rodzaj tła, itp.

Forma zaliczenia zadania: fotograficzny zapis cyfrowy powstałej pracy w formacie TIFF o rozmiarach umożliwiających wydruk pracy w rozdzielczości 300 dpi, kiedy format wydruku wynosi 50 × 60 cm.

ROŚLINA JAKO WIZUALNY ZNAK NATURY

Twórz kompozycję wizualną, która w sposób najbliższy twojego odbioru natury będzie syntetyczną o niej wypowiedzią. Zastosuj etapowość w twojej kreacji.

Etap I

Przyjrzyj się „na nowo” roślinom które znasz zarówno z twojego najbliższego otoczenia, jak i tym świadomie wybranym, na przykład na spacerze w ogrodzie, parku, lesie. Postaraj się dokonać wyboru roślin bądź ich fragmentów, tworząc różnorodny zbiór. Inspiruj się ich wartościami wizualnymi. Odpowiedz sobie na pytanie, które rośliny są ci bliskie ze względu na kształt i formę.

Etap II

Dokonaj szeregu eksperymentów ze zgromadzonymi roślinami, oglądając je z różnych stron oraz „kadrując” sekatorem lub nożem fragmenty roślin (liście, łodygi, korzenie, do wyboru). Baw się ich powtarzalnością i wielowariantowością.

Etap III

Dokonaj szeregu eksperymentów fotograficznych związanych z oświetleniem wybranych roślin, kadrowaniem obrazu, przygotowaniem małego studia do makrofotografii. Poczytaj o makrofotografii i o możliwości realizacyjnej aparatu którym dysponujesz. Na swój prywatny użytek opracuj katalog wybranych fragmentów roślin nadających się według ciebie do zadaniowego zamierzenia. Ten zbiór ma stanowić wizualny bank wypełniający dowolną ilość folder, do którego możesz powracać bądź go uzupełniać.

Etap IV

Wykonaj szereg fotografii roślin bądź ich fragmentów w taki sposób, by uzyskany kadr satysfakcjonował cię jako „naoczny” dowód elementarnego ornamentu natury będącego znakiem pozbawionym jakiegokolwiek stylizacji, a stanowiący znakomity model fotograficzny.

Forma zaliczenia zadania: zapis cyfrowy pracy w rozmiarze TIFF o rozdzielczości umożliwiającej wydruk w rozdzielczości 300 dpi w formacie 30 × 40 cm.

CIEŃ JAKO WIZUALNA REPREZENTACJA TOŻSAMOŚCI

Zrealizuj etiudę wizualną składającą się z 9 sekwencji, na której reprezentacją człowieka bądź grupy ludzi będzie cień.

Przeanalizuj konteksty, w jakich mogą znajdować się cienie, w taki sposób, by wypełnić ich obecność jak najsilniejszym i klarownym przekazem. Niewykluczona jest postawa aranżowania takiej sytuacji na planie fotograficznym czy również reportaż. Niewykluczone są także prace rysunkowe bądź malarskie na dowolnych podłożach, a następnie reprodukowane.

Spróbuj użyć różnych źródeł światła, realizując fotografie w domu, studiu, na własnym podwórku. Przyjrzyj się możliwościom realizacji fotografii w otoczeniu, w którym mieszkasz. Zarówno światło wschodu słońca, południa i zachodu słońca może wnieść istotne determinanty budowanego cienia. Obserwuj uważnie w najbliższym czasie wszystkie zjawiska w twoim otoczeniu związane z miejscami ujawniającymi w sposób naturalny cienie. Nie unikaj prób z własnym cieniem ani też nie ograniczaj się tylko do prób ze sobą. Sposób oświetlenia i siła światła ukazująca cień w wybranym kontekście scenerii ma służyć przekazowi i przesłaniu zawartemu w obrazie. Bądź uważny.

Forma zaliczenia zadania: zapis cyfrowy rozmiaru TIFF o rozdzielczości umożliwiającej wydruk każdej z 9 prac w rozdzielczości 300 dpi w formacie 30 × 40 cm. Prace powinny znajdować się w folderze zaczynającym się od nazwiska i imienia studenta z tytułem Cień. W folderze dziewięć plików opatrzonych nazwami w następującej kolejności: 2018/2019 Cień, nazwisko, imię, numer kolejny.

BERDYSZAKOWANIE W PRZESTRZENI PARKU

Zbuduj koncepcję warsztatów twórczych z dziećmi lub młodzieżą odbywających się przy kreacji plastycznej, inspirowanych jednym lub dwoma z czterech wymienionych pojęć: ciemność i gęstość, odnawianie, przemiana, wieloznaczność. Pojęcia te zostały wyłonione z zapisów artysty Jana Berdyszaka.

Szczegóły wyjaśniające te pojęcia i ich rozumienie przez Jana Berdyszaka znajdują się poniżej.

Koncepcja ma przyjąć formę scenariusza, którego formę ustalimy na zajęciach. Uczestnikami warsztatów mają być dzieci od 6 do 15 roku życia. Warsztaty te mają odbyć się na otwartej przestrzeni Parku na Cy-tadeli w Poznaniu. Powstałe scenariusze po zakończeniu semestru zostaną przesłane do organizatorów Międzynarodowych Warsztatów Niepokoju Twórczego „Kieszeń Vincenta”. Będą uczestniczyły w konkursie na realizację warsztatów podczas kolejnej edycji tej imprezy od 6 do 9 maja 2019 roku w Poznaniu.

Pracownia Komunikacji Twórczej wygrała przez ostatnie pięć lat udział w tym międzynarodowym przedsięwzięciu.

Informacje organizacyjne: ponieważ liczba uczestników warsztatów wynika z liczby członków grupy formalnej, jaką jest klasa szkolna, czyli około 25, należy być przygotowanym, że do obsługi warsztatów pojedzie trzech studentów. Student, którego scenariusz zostanie wybrany do realizacji, dobiera do współpracy dwie osoby ze swojej grupy. Wiedząc z wyprzedzeniem, kiedy jest termin warsztatu, studenci powinni je uwzględnić w swoich planach. Corocznie wyjazd jest oficjalny i reprezentacja naszej uczelni jest zwolniona z zajęć. Organizatorzy warsztatów zapewniają noclegi, wyżywienie, materiały do realizacji warsztatów oraz honorarium za ich realizację.

ROK AKADEMICKI 2018/2019

SEMESTR LETNI

WIZUALNA WYPOWIEDŹ KAMIENIEM

Kamień od tysięcy lat jest materiałem bądź podłożem do wypowiedzi wizualnych, o czym świadczą ciągle odkrywane nowe artefakty. Jednocześnie jest bardzo często używanym materiałem budowlanym oraz do realizacji wielu funkcjonalnych przedmiotów użytecznych człowiekowi. Niektóre kamienie, w zależności od swojej niepowtarzalności, są bardziej cenne, a inne mniej. Nie chodzi tylko o kamienie szlachetne czy półszlachetne. Czasami ich forma i sposób prezentacji czyni je wyjątkowymi. Niewielki wapienny kamień „Wenus z Willendorfu” jest przedmiotem kultu dla wszystkich, którzy interesują się antropologią kultury. Uliczne kamienie w formie lingi i yoni na ulicach hinduskich miast są symbolami kultu płodności do dziś.

Zrealizuj wypowiedź wizualną posługując się kamieniem bądź kamieniami w taki sposób, by oddawała jak najlepiej twój stosunek do tego materiału.

Ten obiekt plastyczny bądź praca dwuwymiarowa może przyjąć dowolną formę, ale najlepiej nadającą się do wyrażenia przesłania, jakie zawiera ta wizualna wypowiedź.

Forma prezentacji zadania również może mieć wiele rodzajów. Na przykład, jeśli realizacja tej wypowiedzi wizualnej miałyby polegać na rysunku wodą na skale będącej fragmentem góry, to wystarczy dobra dokumentacja fotograficzna. Natomiast jeśli praca jest kameralna, wykorzystuje jeden łatwy do noszenia kamień, to przyniesienie jej może być realizacją zadania (następnie sfotografowanie już w pracowni). Nie-wykluczone są prace o charakterze instalacji w naturze, przestrzeni miejskiej czy wewnętrznej przestrzeni architektonicznej korespondującej z przyjętymi założeniami. Skala pracy oraz jej ciężar zdecyduje o formie jej podania.

Forma zaliczenia: niezależnie od formy pracy każdy autor ma przedstawić pięć fotografii dokumentujących jej realne istnienie. Fotografie mają być w formacie TIFF o wielkości mniejszego boku minimum 30 cm przy rozdzielczości 300 dpi i opisane według wzoru: 2018_19 imię i nazwisko, Wizualna wypowiedź kamieniem, 01

WYMOWNY OBRYS MOJEGO CIAŁA

Etap I

Nasze ciało zajmuje konkretną przestrzeń. Obrys ciała kredą na asfalcie kojarzy nam się z wypadkiem samochodowym. Stojąca na stelażu naturalnej wielkości fotografia człowieka mówiącego do nas i trzymającego coś w rękach kojarzy się najczęściej z reklamą produktów.

Sporządź na dowolnym podłożu kilka obrysów swojego ciała w kilku pozycjach, które wyrażają jakieś emocje. Oczywiście, trzeba pracować z kimś, kto nas obrysuje. Nasze zajęcia są najlepszym miejscem na te eksperymenty. Wybierz jedną z tych pozycji, którą uznasz za najbardziej wymowną, kierując się swoją intuicją. Właśnie ona posłuży ci do realizacji wizualnej.

Etap II

Zaprezentuj swoje ciało w formie obiektu wielkości 1:1 rodem z wybranego obrysu. Materiałem, jakim powinnaś/powinieneś się posłużyć jest tektura opakowaniowa. Nazbieraj więc trochę pudełek po telewizorach i innych przedmiotach. Zbuduj obiekt z dowolnej ilości tektur dowolnej grubości, ale dający się postawić bądź zaopatrzony w pomocny sposób ustawienia go w przestrzeni. Praca może być dodatkowo modyfikowana malarsko, rysunkowo i rzeźbiarsko.

Pracownia 409 i nasze zajęcia mogą okazać się najlepszym miejscem do tworzenia takiego obiektu.

Etap III

Poszukaj kontekstu do tej postaci – rzeźby – obiektu przestrzennego identyfikowanego z tobą.

Ponieważ będzie lekka i poręczna, pospaceruj z nią do różnych miejsc. W każdym z tych miejsc realizuj dokumentację fotograficzną.

Forma zaliczenia: przyniesienie i zaprezentowanie obiektu wraz z pokazem dokumentacji. Niezależnie od formy i miejsca prezentacji pracy w przestrzeni każdy autor ma przedstawić pięć fotografii dokumentujących kreatywne posłużenie się nią. Fotografie mają być w formacie TIFF o wielkości mniejszego boku minimum 30 cm przy rozdzielczości 300 dpi i opisane według wzoru: 2018_19 imię i nazwisko, Wymowny obrys mojego ciała, 01.

WZNOSZENIE SIĘ W GÓRĘ, CZYLI LATAWIEC, KTÓRY NIE MUSI LATAĆ

Etap I – refleksyjny

Zastanów się nad kilkoma zagadnieniami. Co wywołuje wewnętrzne samopoczucie, że wznosisz się w górę, idziesz do przodu, realizujesz marzenia, odkrywasz nowe przestrzenie poznawcze? Dobre słowo usłyszane od innych? Praca nad sobą? Spotkania z innymi?

Etap II – realizacyjny

Zrealizuj obiekt wizualny oddający najlepiej twoje pojmowanie wznoszenia się w górę. Zbuduj go za pomocą materiałów, które najczęściej służą do budowy latawców. Obiekt nie musi latać.

Do jego realizacji mogą służyć na przykład: cienkie listewki oklejane papierem różnych gatunków i o kolorach pokrytymi znakami o różnym charakterze (grafikami, rysunkami, pismem) bądź inne materiały tworzące stelaż – rusztowanie latawca, takie jak druty, plastikowe pręty. Papier świetnie zastępuje inne dające się napręzać materiały, takie jak folie plastikowe czy lateksowe bądź gumowe arkusze. Skala obiektu, sposób montażu i posłużenia się nim – całkowicie dowolny.

Etap III – dokumentujący

Niezależnie od formy pracy każdy autor ma ją przynieść i zaprezentować w pracowni na zaliczenie oraz przedstawić trzy fotografie dokumentujące w sposób autorski jej realne istnienie.

Forma zaliczenia: fotografie mają być w formacie TIFF o wielkości mniejszego boku minimum 30 cm przy rozdzielczości 300 dpi i opisane według wzoru: 2018_19 imię i nazwisko, Wznoszenie się w górę, 01.

PRZESTRZEŃ NAPIĘCIA – PRZESTRZEŃ NAPIĘTA

Etap I

Wybierz dowolną przestrzeń do eksploracji plastycznej. To może być bezlistny krzak, gałąź drzewa, przestrzeń architektoniczna dająca się łatwo dowiązywać przez wystające elementy, kraty, kolumny, zaczepy itp. Może to być także zwykłe tekturowe pudło czy specjalnie zbudowana z prętów lub listew forma geometryczna. Posłuż się sznurkiem, nicią, kablem elektrycznym, drutem lub innym wybranym przez siebie tworzywem dającym się swobodnie rozwijać i mocować. Spróbuj intuicyjnie i bezwiednie zagospodarować wybraną przestrzeń za pomocą tworzywa, które było najłatwiej dla Ciebie osiągalne. Zrób dokumentację fotograficzną swojego działania.

Etap II

Świadomie wybierz przestrzeń i jej rozmiar, w której chcesz pracować za pomocą najlepiej dobranego tworzywa do realizacji instalacji przestrzennej w dowolnej skali od 10 × 10 × 10 cm do 10 × 10 × 10 m. Zrealizuj swój zamysł obiektu przestrzennego trafnie wizualizujący jedno z dwóch pojęć będących tytułem zadania – przestrzeń napięcia lub przestrzeń napięta.

Etap III

Twórz dokumentację fotograficzną tak, by w sposób najbardziej poglądowy zaprezentowała powstałą pracę.

Forma zaliczenia: zaprezentowanie obiektu w formie dokumentacji fotograficznej. Fotografie mają być w formacie TIFF o wielkości mniejszego boku minimum 30 cm przy rozdzielczości 300 dpi i opisane według wzoru: 2018_19 imię i nazwisko, Przestrzeń napięcia, 01.

PLASTIK – WARSZTATY TWÓRCZE PRZY KREACJI WIZUALNEJ

Napisz konsultowany z prowadzącym pracownię scenariusz warsztatów twórczych przy kreacji plastycznej, następnie zrealizuj ten pomysł warsztatowy i zaprezentuj dokumentację tego działania.

Scenariusz warsztatów powinien być napisany według następującej struktury:

- Tytuł warsztatu – powinien syntetycznie przybliżyć nam problematykę spotkania.
- Miejsce trwania – powinno być tak wybrane, by inspiracje przestrzenne bądź techniczne oraz tworzywa i materiały do realizacji obiektu warsztatowego najlepiej do siebie pasowały.
- Czas trwania – mamy do czynienia z warsztatem jednospotkaniowym, ale warsztat w zależności od pomysłu działania może trwać od jednej godziny do kilkunastu.
- Uczestnicy warsztatu – ma ich być nie mniej niż 5, a nie więcej niż 15. Grupa wiekowa ma być dostosowana do koncepcji warsztatu i stopnia komplikacji tworzonych obiektów plastycznych.
- Tworzywa i materiały – jednoznacznie głównym tworzywem jest plastik w każdej istniejącej formie i nazwie: folia z bąbelkami, folia malarska do remontów, worki plastikowe w różnych kolorach i wielkościach, butelki plastikowe rozmaitych wielkości, folia strecz, pudełka plastikowe, pleksi i inne formy popularnie nazywane plastikiem. Dodatkowe materiały mają ułatwić pracę, czyli mile widziane są noże, piły, nożyce, nożyczki.
- Problematyka działania – należy dostosować pomysł działania do tego szczególnego materiału i wykorzystać go w celach kreacji artystycznej.
- Opis przebiegu warsztatu – ma być hipotetyczny, bo nie wszystko da się przewidzieć, ale powinien planować strukturę spotkania i przybliżyć sposób zachowania się prowadzącego wobec uczestników warsztatu.

Forma zaliczenia: uczestnictwo z zajęciach celem uniknięcia błędów w scenariuszu warsztatów, który powinien być konsultowany. Zajęcia mogą być także czasem realizacji warsztatów i ich dokumentowania. Tekst scenariusza oraz cykl minimum 20 poglądowych fotografii z warsztatów stanowiących dokumentację wszystkich procesów działania warsztatowego w formacie TIFF rozdzielczości 300 DPI przy długości mniejszego boku minimum 30 cm lub dokumentacja filmowa czy prezentacja multimedialna zmontowana tak, by nie przekraczała pięciu minut. W wypadku fotografii sposób ich opisu powinien być następujący: 2018_19 imię i nazwisko, Plastik – warsztaty, 01.

Maja Dubowska

Michalina Staniszevska

Jagoda Kolanus

Joanna Kozłowska

Lila Len

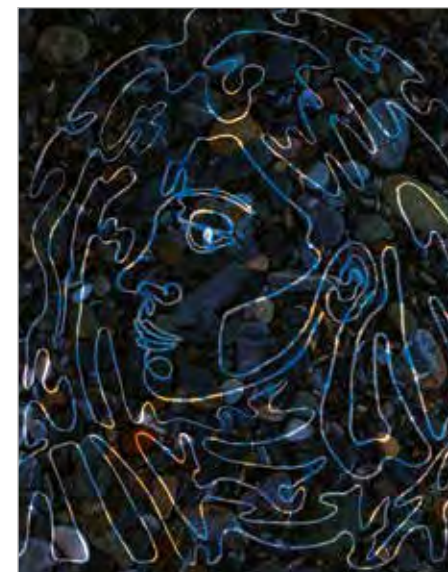
Sylvia Słowik

Urszula Sowińska

Karolina Kopka

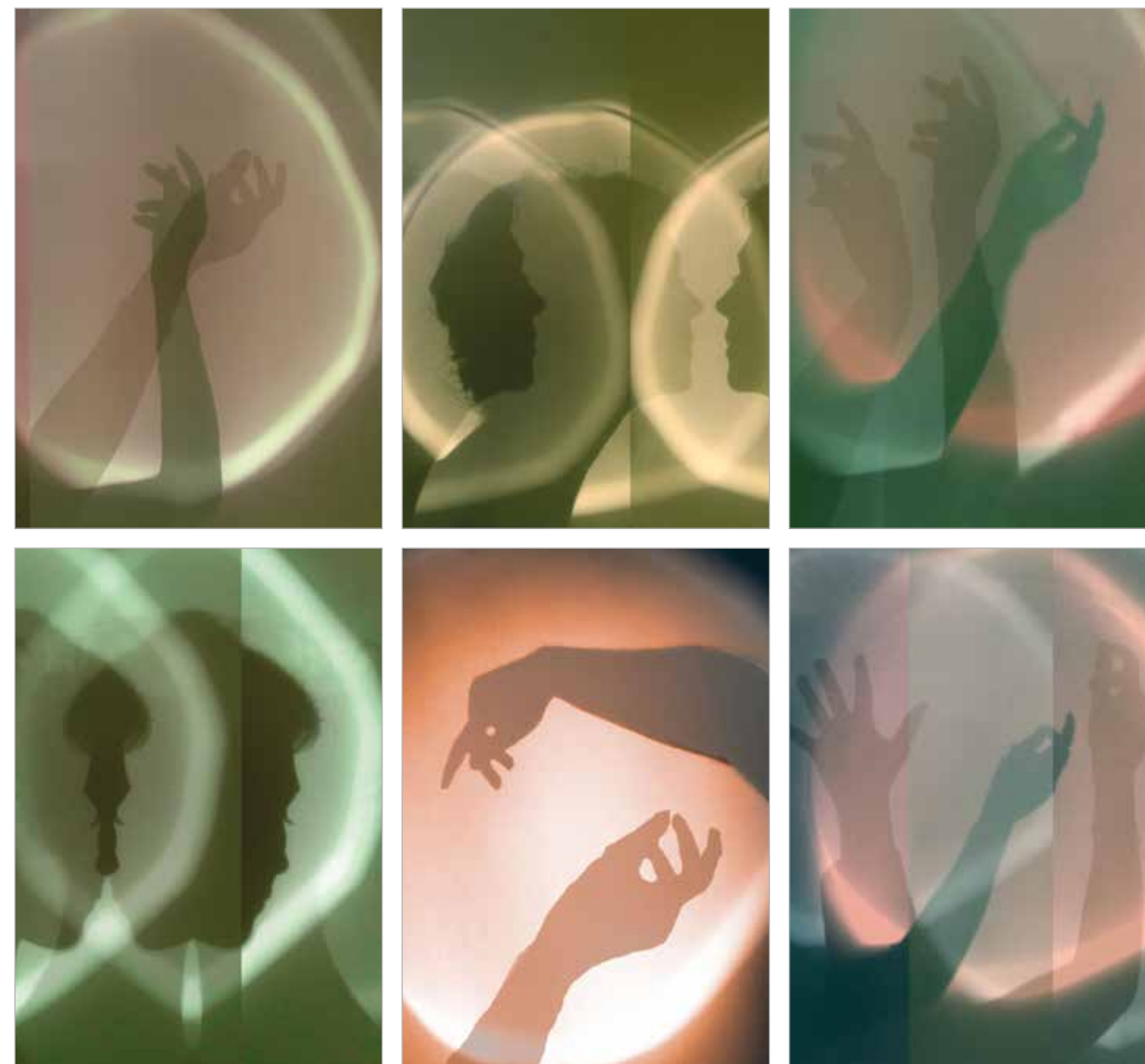
Oliwia Jaroszewicz

Evgeniya Vladimirova

Maja Dubowska

Angelika Wierzba

Evgeniya Vladimirova

Jagoda Kolanus

Joanna Kozłowska

Sylwia Słowik

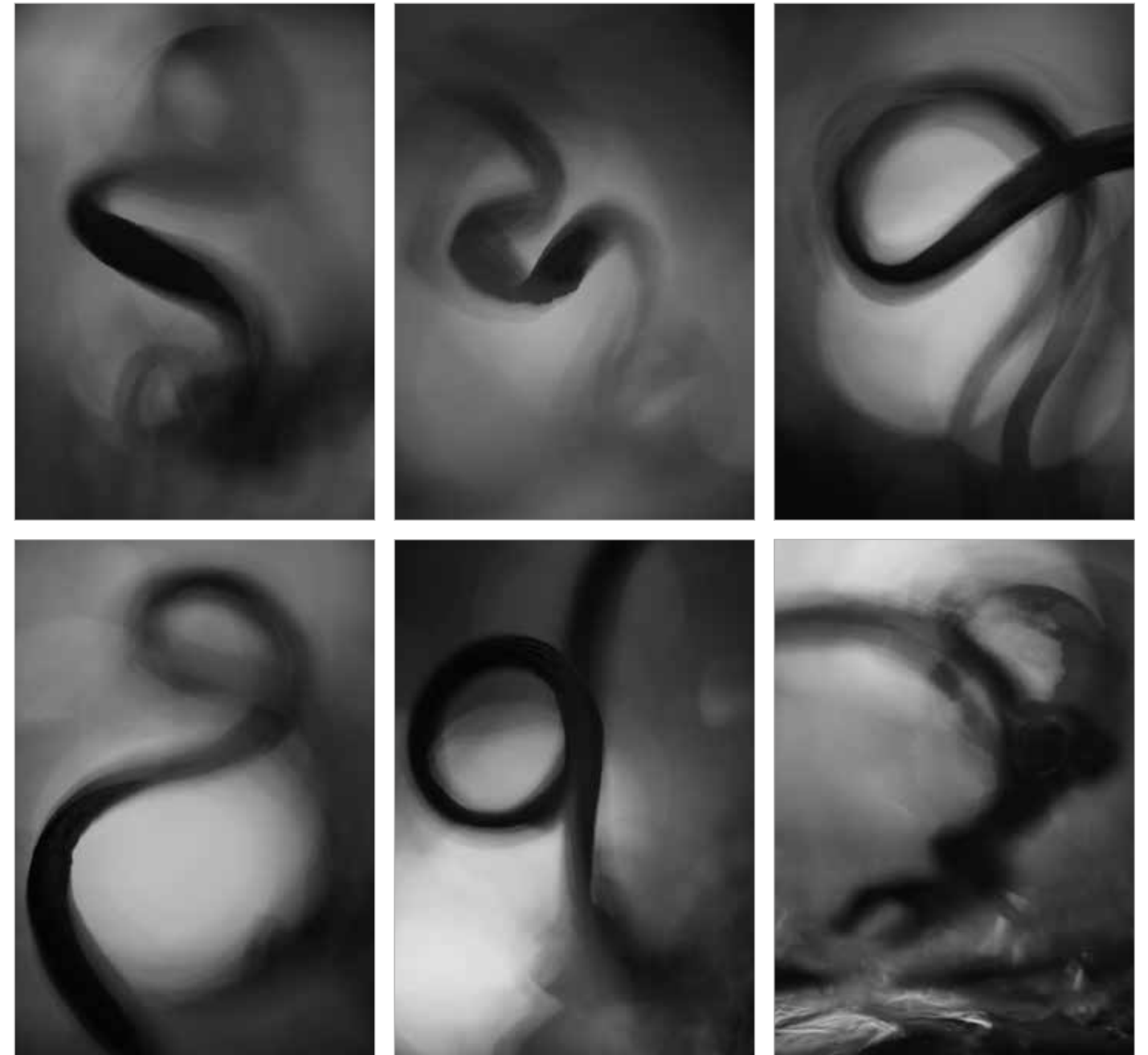
Joanna Kozłowska

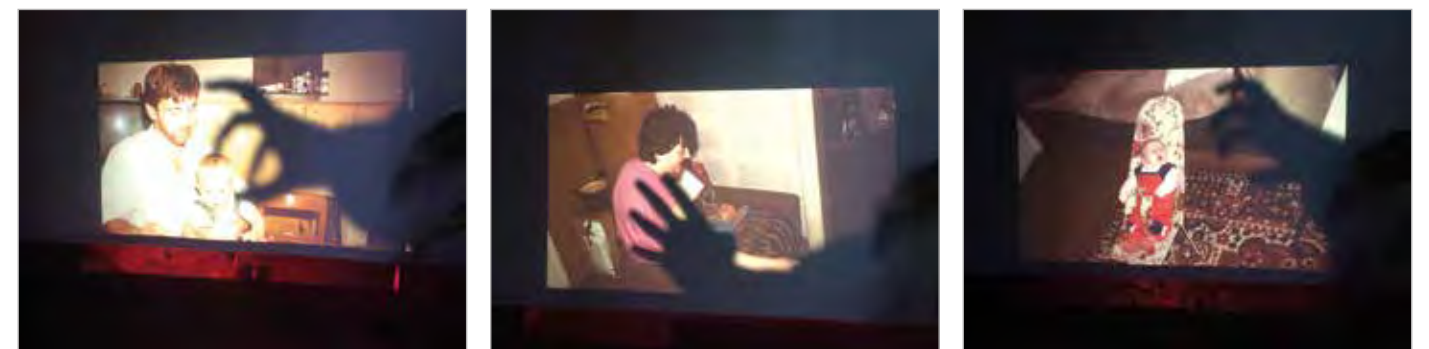
Urszula Sowińska

Oliwia Jaroszewicz

Lila Len

Angelika Ciach

Adam Mazurek

Anastasia Cherepanova

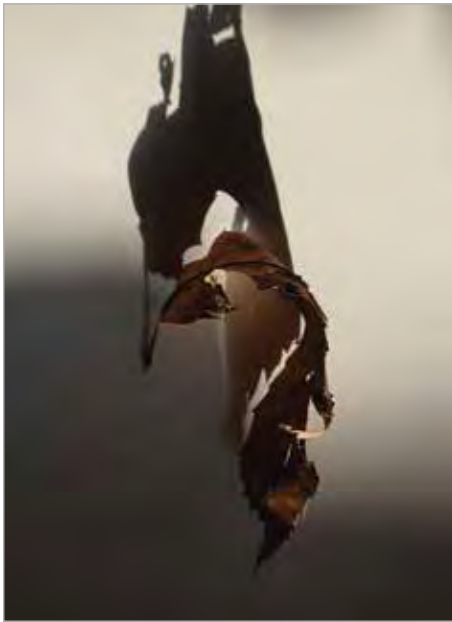
Sławomir Bury

Karolina Krumpholz

Marta Błaszczak

Weronika Krawczyk

Dominika Milewska

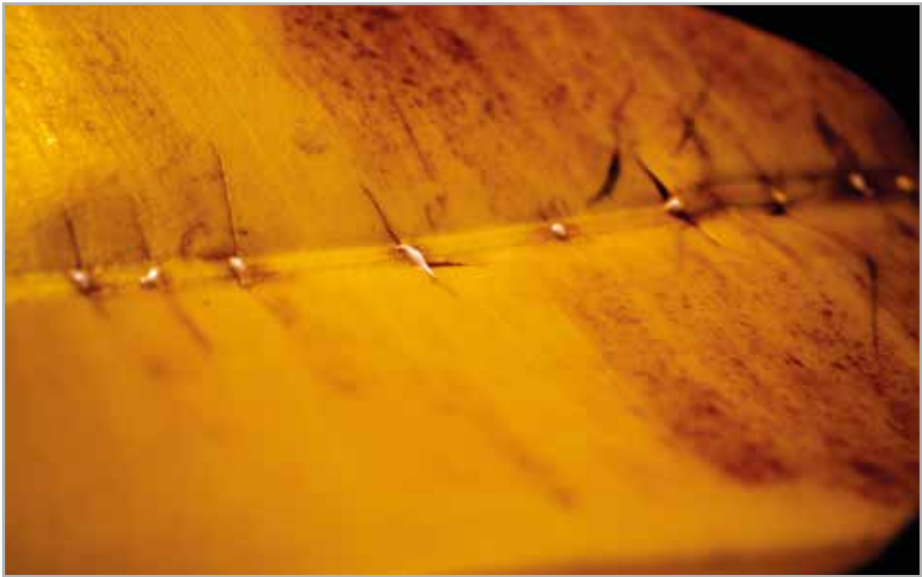
Grzegorz Madaliński

Julia Iwańczuk

Dominik Podsiadły

Wiktoria Golba

Konrad Woszczyk

Aleksandra Szczęśniak

Anastasiya Cherepanova

Zofia Wiktorek

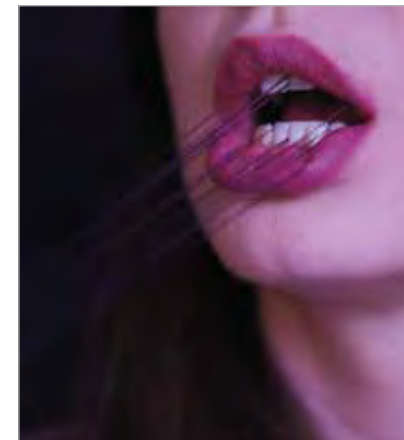
Dominika Milewska

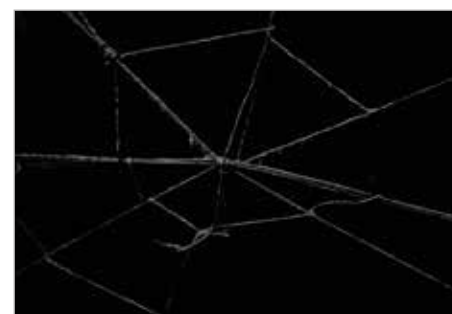
Grzegorz Madaliński

Wiktorja Golba

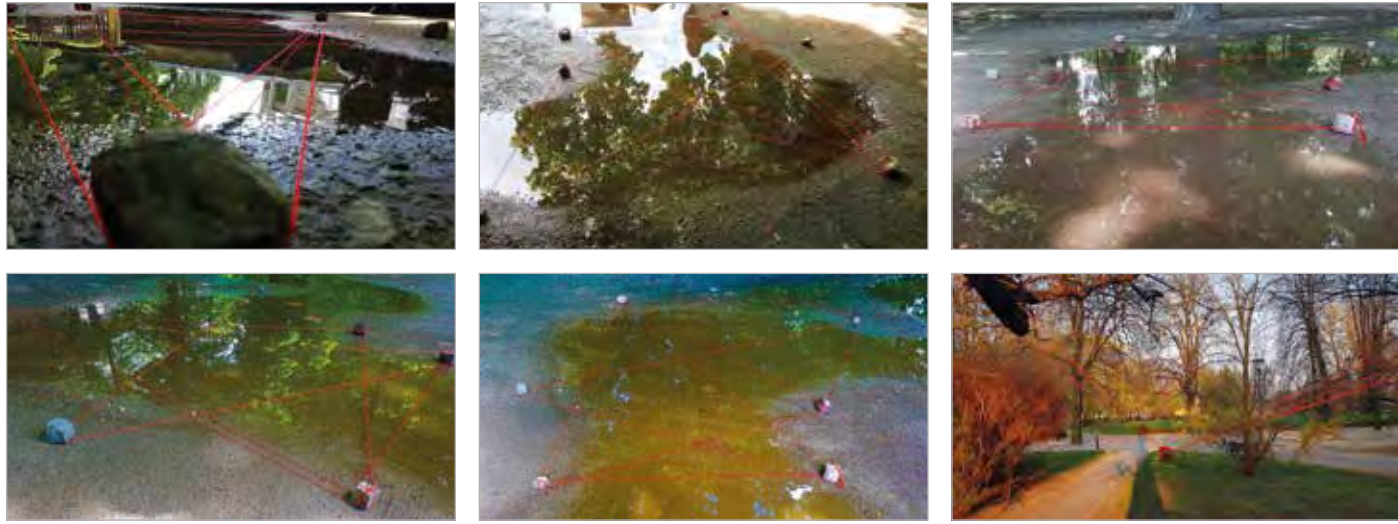
Weronika Krawczyk

Karolina Krumpolz

Marta Błaszczak

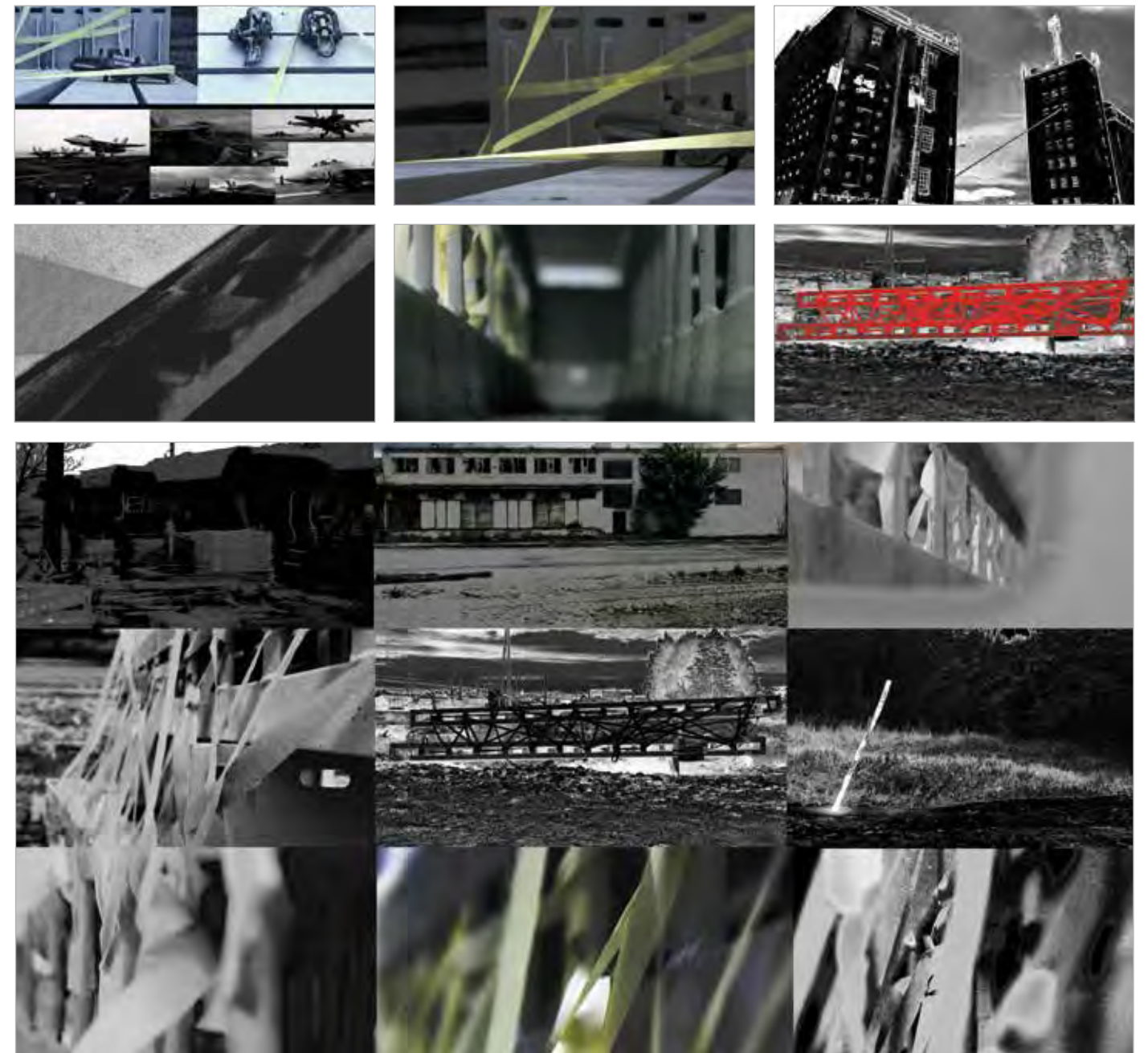
Bury Sławomir

Konrad Woszczyk

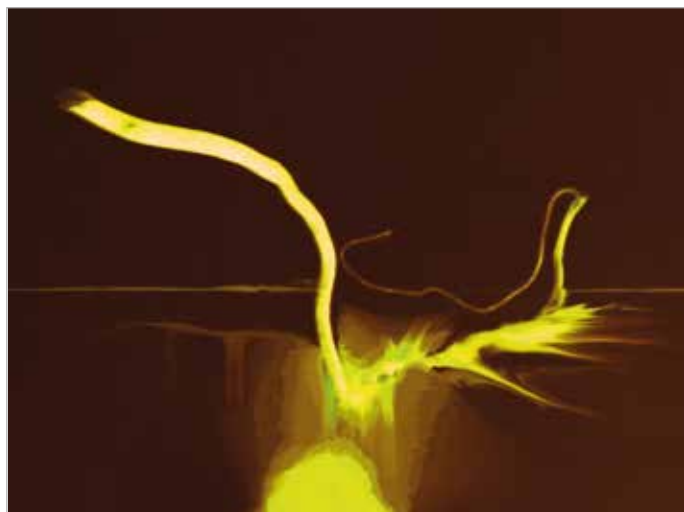
Dominik Podsiadły

Adam Mazurek

Adam Mazurek

Grzegorz Madaliński

Julia Iwańczuk

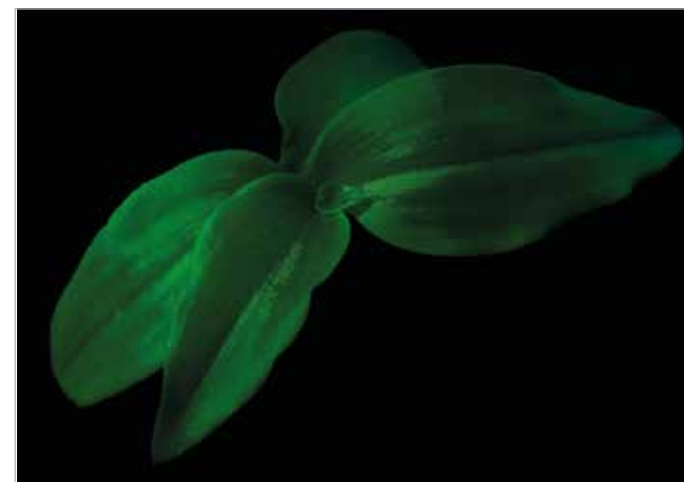
Julia Iwańczuk

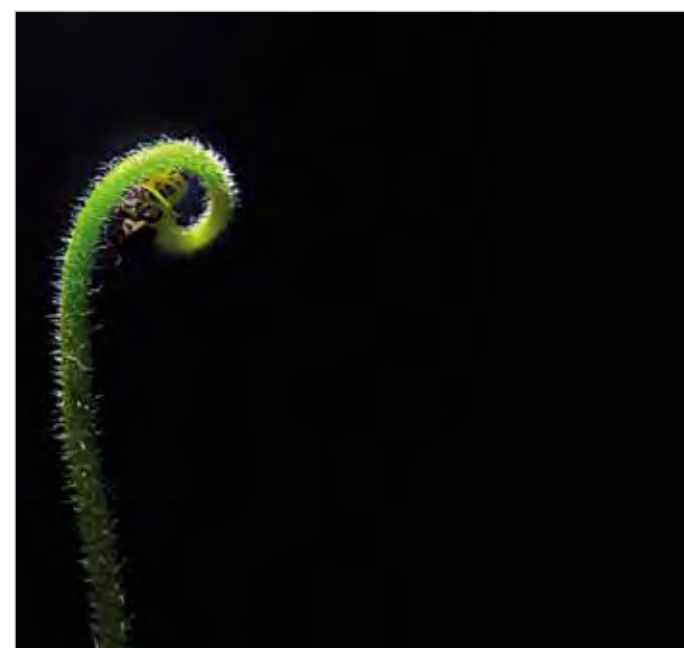
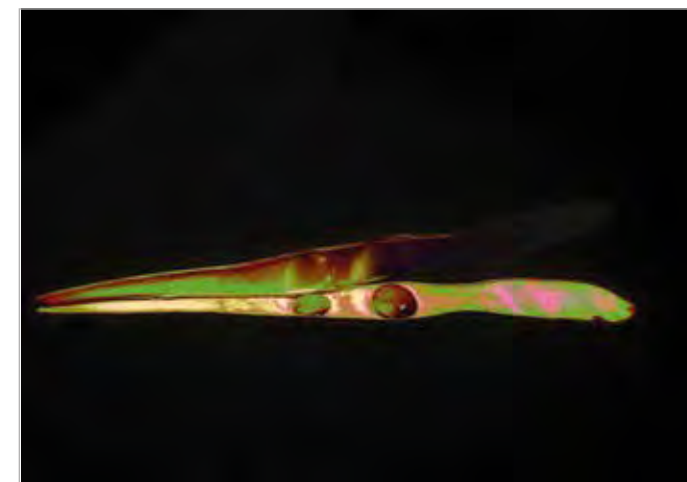
Marta Błaszczak

Dominika Milewska

Zofia Wiktorek

Sławomir Bury

Konrad Woszczyk

Dominik Podsiadly

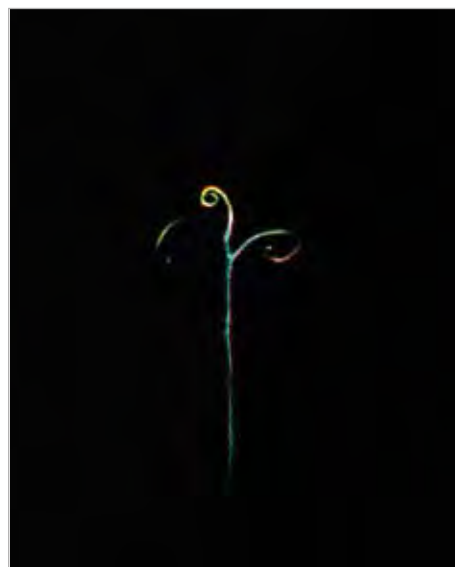
Anastasia Cherepanova

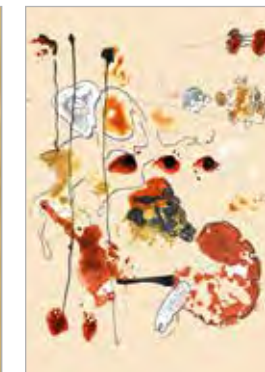
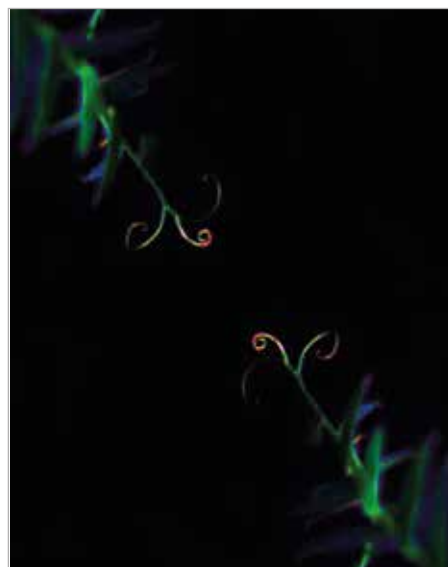
Karolina Krumpholz

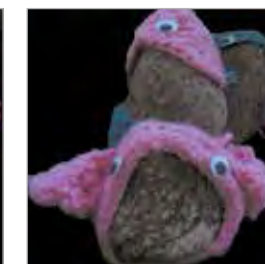
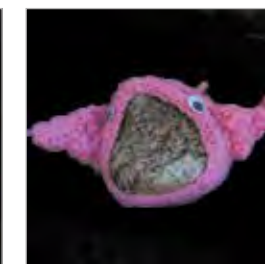
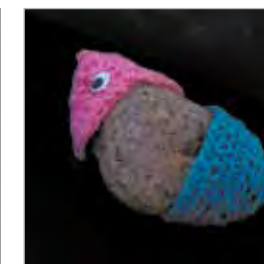
Weronika Krawczyk

Wiktoria Golba

Angelika Wierzb

Jagoda Kolanus

Michalina Staniszevska

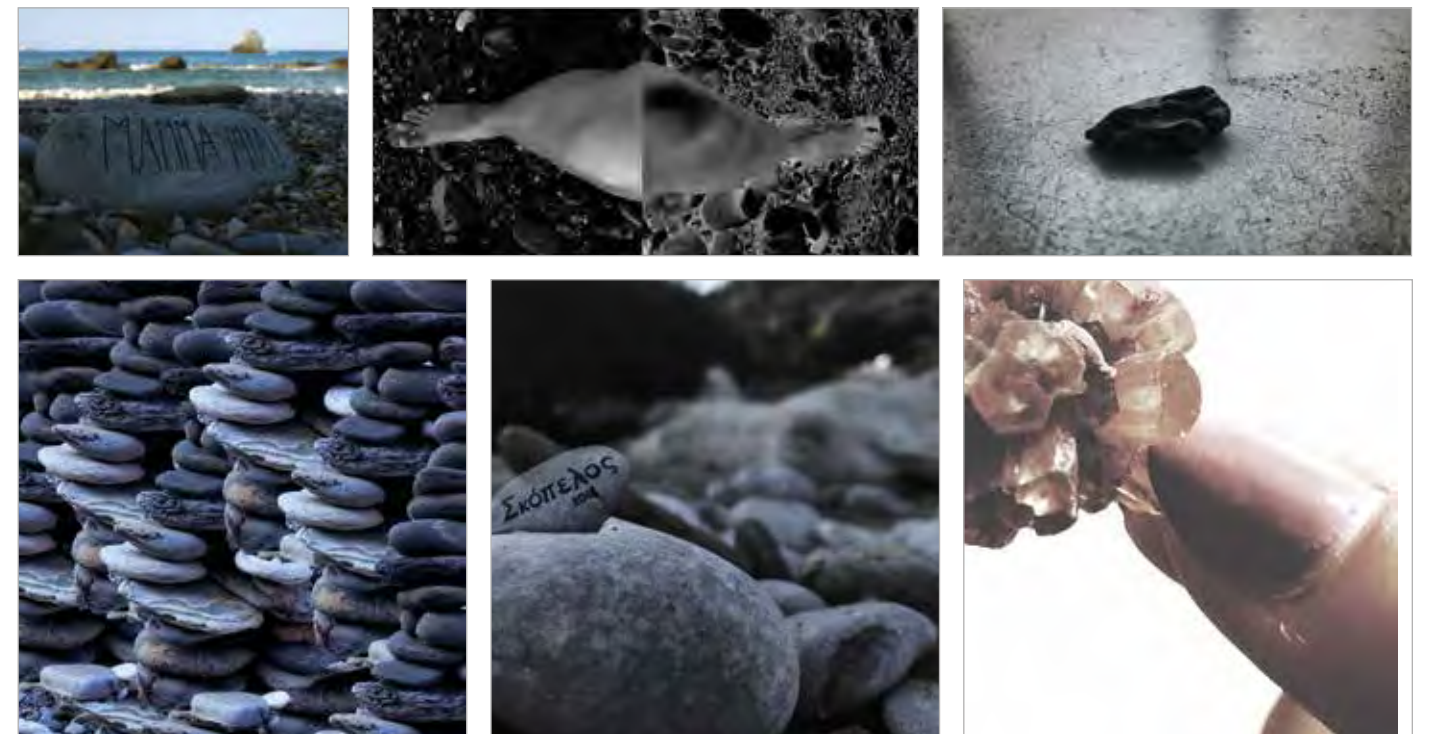
Angelika Ciach

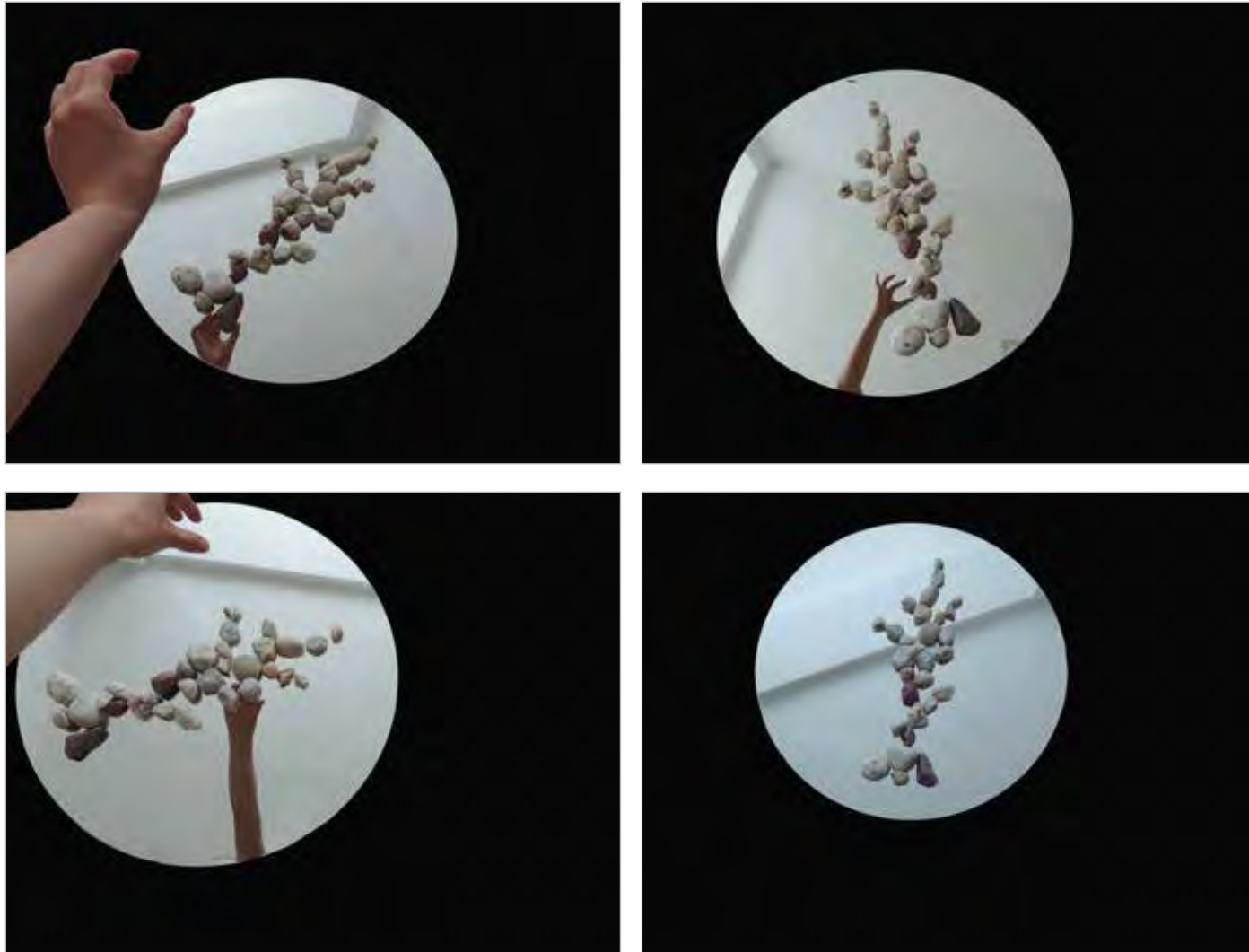
Evgeniya Vladimirova

Lila Len

Oliwia Jaroszewicz

Sylvia Słowik

Małgorzata Piaskowska

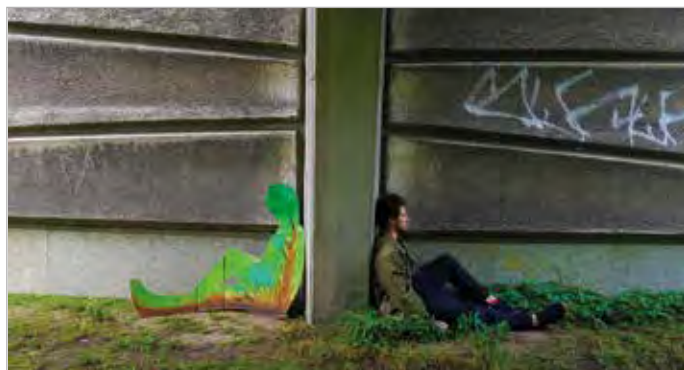
Urszula Sowińska

Karolina Kopka

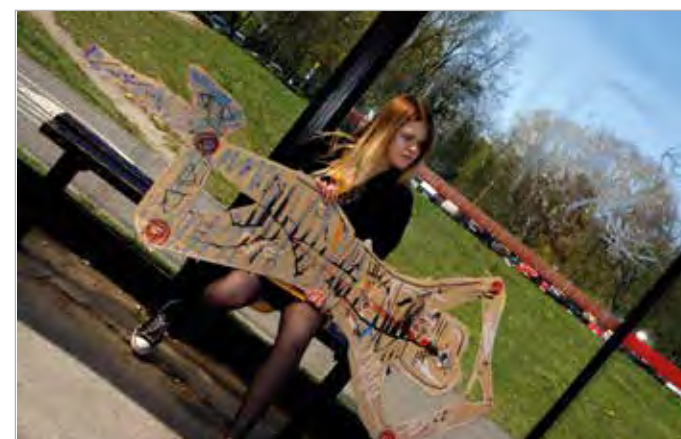
Dominik Podsiadły

Sławomir Bury

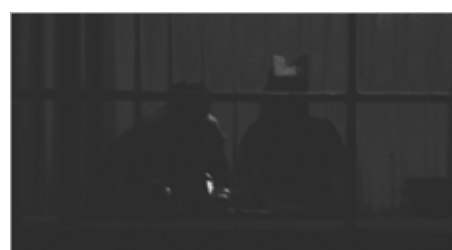
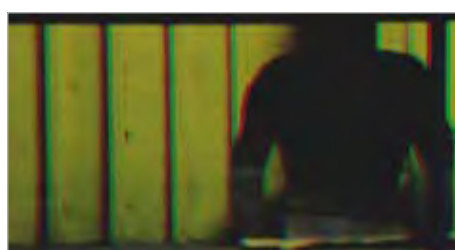
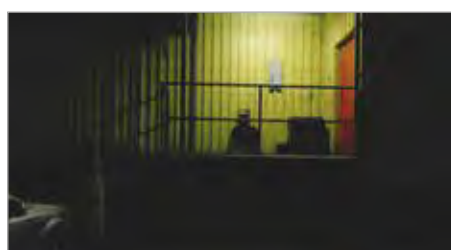
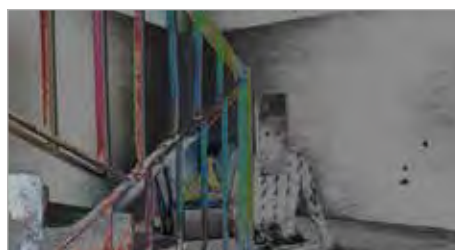
Aleksandra Szczęśniak

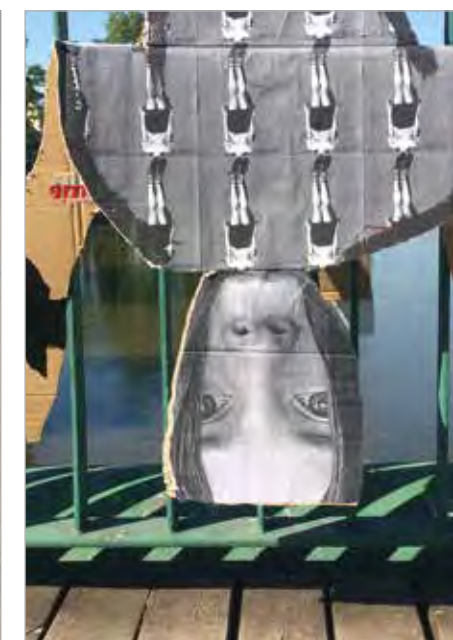
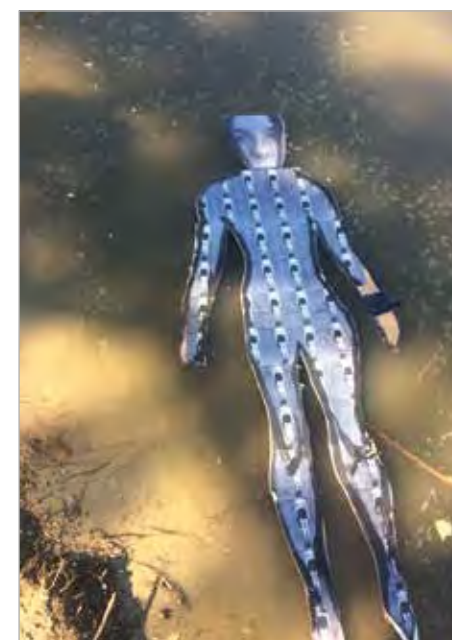
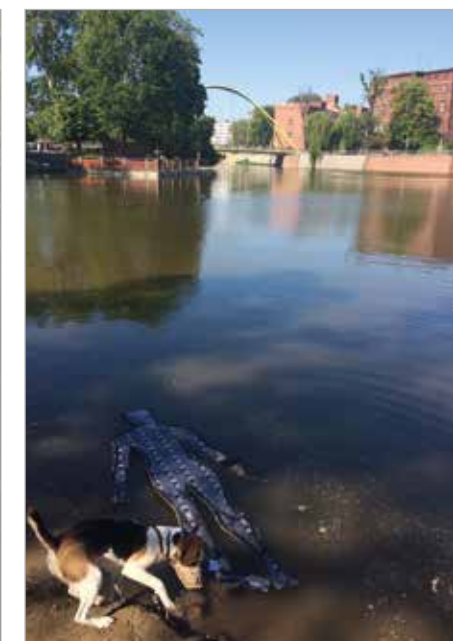
Marta Błaszczak

Grzegorz Madaliński

Adam Mazurek

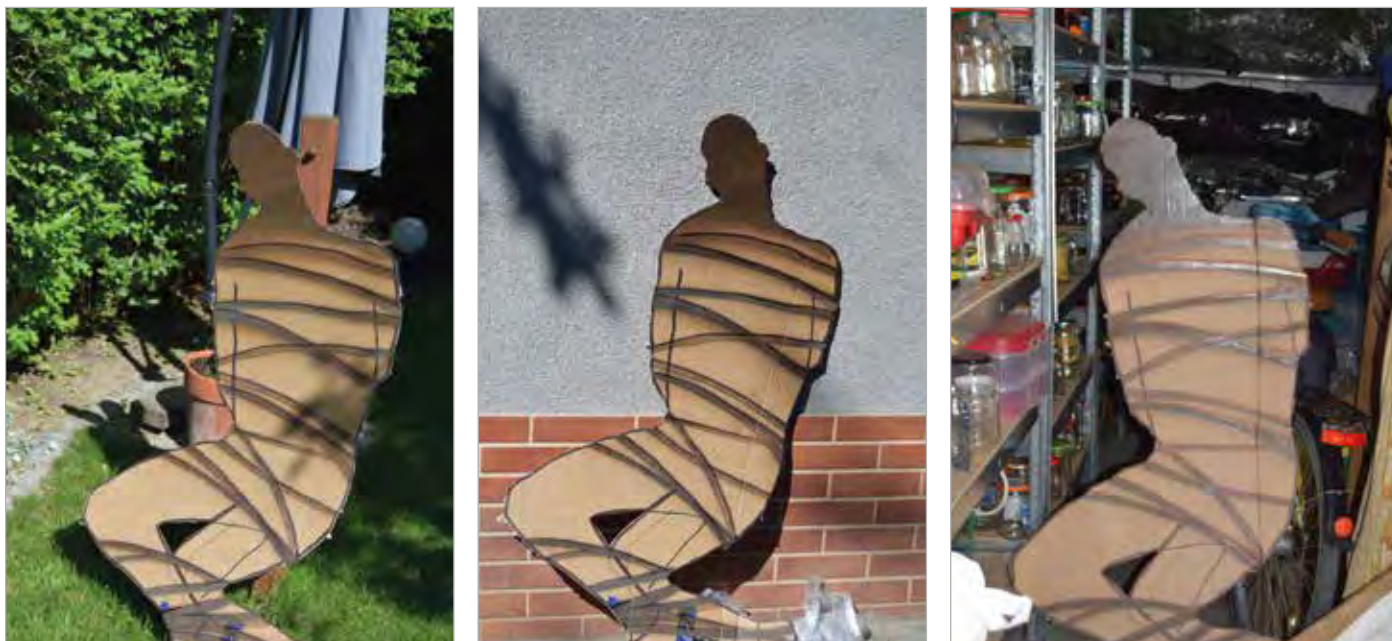
nastasiya Cherepanova

Karolina Krumpholz

Julia Iwańczuk

Konrad Woszczyk

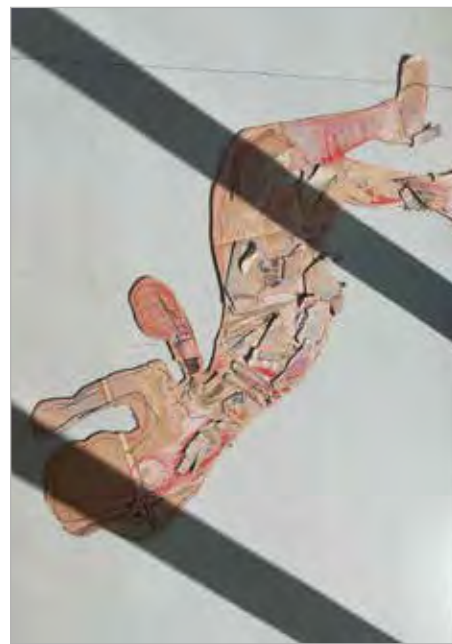
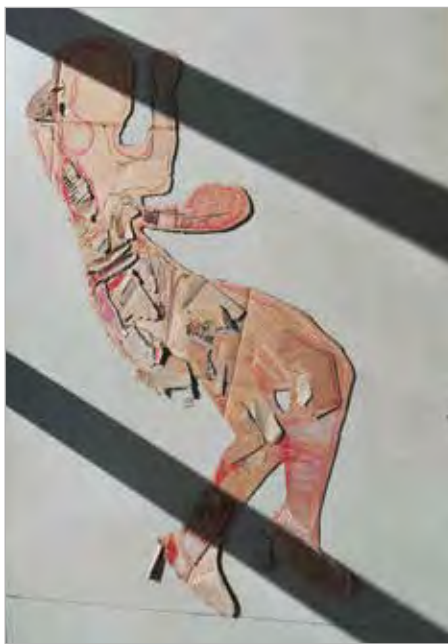
Wiktoria Golba

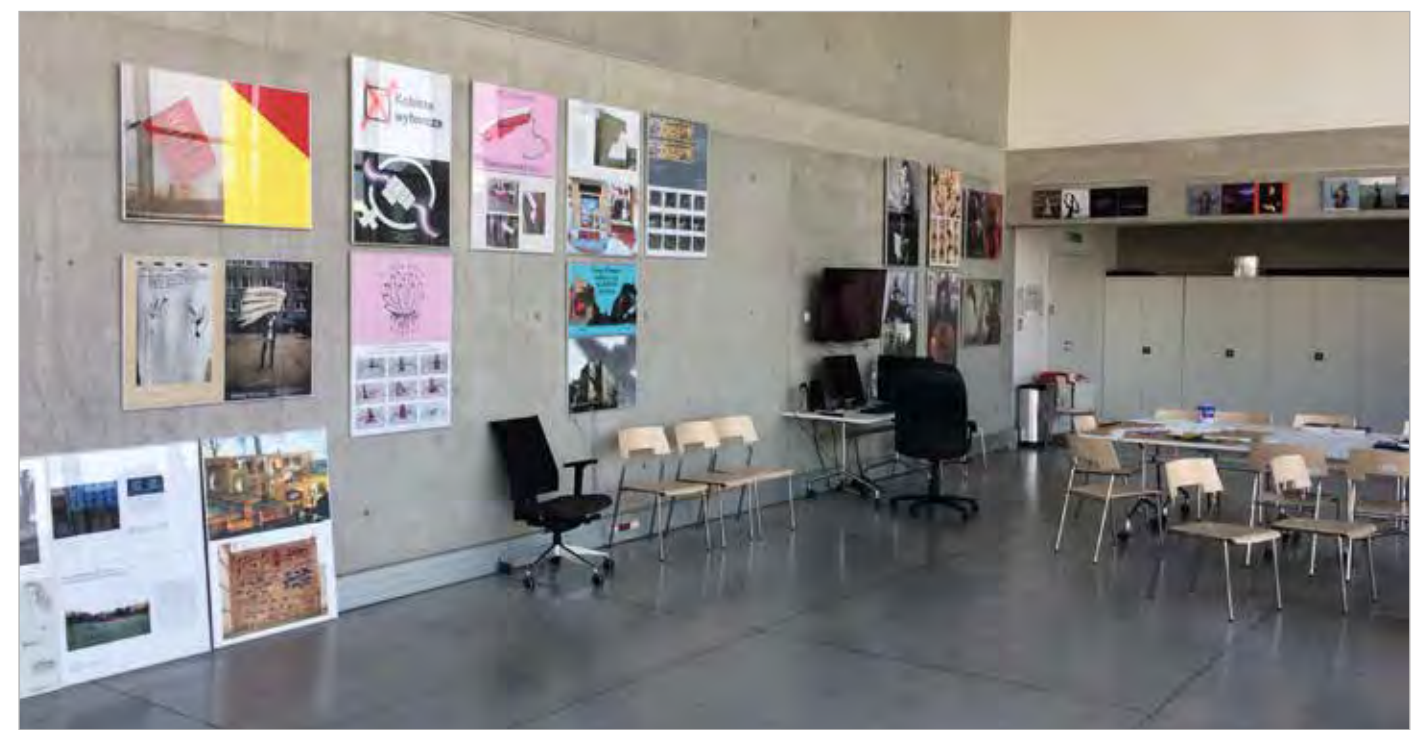
Dominika Milewska

Zofia Wiktorek

Weronika Krawczyk

Angelika Wierzb

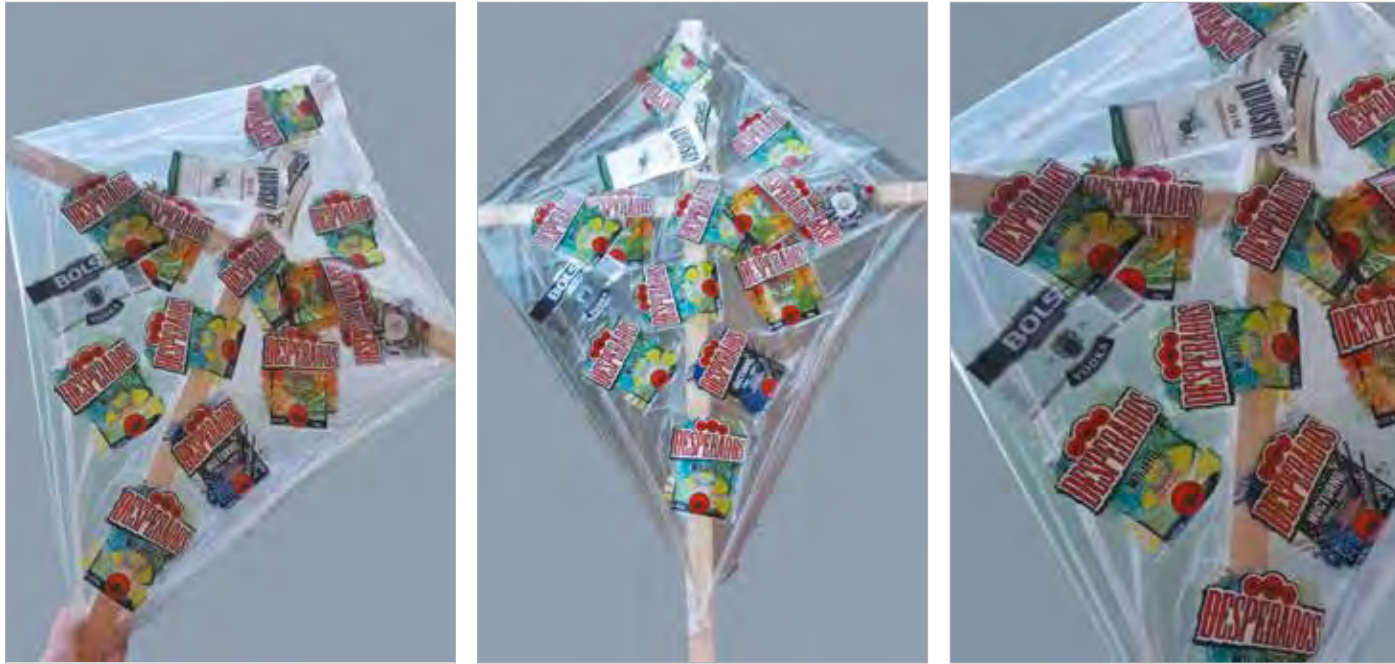
Lila Len

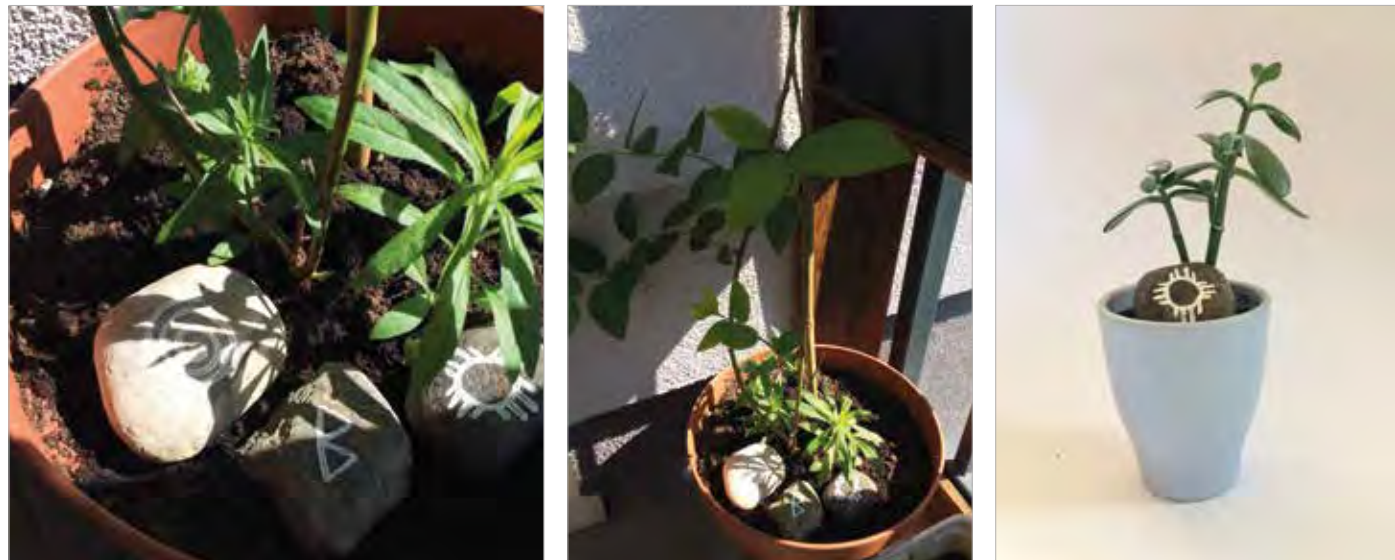
Oliwia Jaroszewicz

Karolina Kopka

Jagoda Kolanus

Angelika Ciach

Sylvia Słowik

Evgeniya Vladimirova

Urszula Sowińska

Małgorzata Piaskowska

ROK AKADEMICKI 2019/2020

SEMESTR ZIMOWY

PRACOWNIA KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ

WIZUALNY KOMENTARZ DO ZNAKÓW Z ODLEGŁEJ PRZESZŁOŚCI

Etap I

Wybierz istniejący zapis wizualny (artefakt) zrealizowany w czasie od początku sztuki wizualnej do XVI wieku. Nie musi pochodzić z basenu Morza Śródziemnego ani kultury europejskiej. Może być hinduski, chiński, japoński, koreański, australijski, afrykański czy z dowolnej kultury obu Ameryk.

Twój wybór ma obrazować twoje fascynacje, zainteresowania i wrażliwość plastyczną. Możesz to zrobić z rozmysłem, ale też możesz to zrobić intuicyjnie. Decyzja ma być powiązana ze świadomością współczesnego komentowania tego faktu.

Na wybór odpowiedniego zapisu powinienes poświęcić sporo czasu w bibliotekach lub we własnych zbiorach książkowych. Im trafniejszy wybór, tym późniejsza praca przysporzy więcej satysfakcji. Zwracaj też uwagę na sposób reprodukowania tego obiektu. Im jest lepsza jakość, tym przyszła praca będzie bardziej precyzyjna.

Etap II

Dokonaj dowolnego przekształcenia tego artefaktu tak, by dokonać jego reinterpretacji współczesnej poprzez dodanie mu takich elementów plastycznych, które są znakiem czasów, w których żyjemy, reprezentującym twoją świadomość jako człowieka. Zrób to używając swoich największych atutów, które mogą polegać na rysunkowych, malarskich, graficznych i rzeźbiarskich zdolnościach manualnych, umiejętnościach posługiwania się komputerem czy innymi współczesnymi technikami pracy wizualnej, takimi jak światła laserowe, ledowe, neonowe, itp. Technologia jakiej użyjesz może być różna: wydruk komputerowy na płótnie lub papierze i późniejsza manualna praca rysunkowa bądź malarska na nim, rysunek na wielotonowym kamieniu i dokumentacja tego rysunku.

Ważne jest dopasowanie komentarza do wybranego obiektu i dostosowanie się do jego konwencji bądź twórcze posługiwanie się nią.

Warunki zaliczenia zadania: wydruk pracy w formacie 50 × 70 cm na wybranym przez siebie papierze o odpowiedniej gramaturze i dostarczenie go obciętego do wyżej wymienionych rozmiarów. Z tyłu wydruku – nazwisko i imię oraz tytuł zadania Wizualny komentarz do znaków z odległej przeszłości. Ekspozycja pracy podczas przeglądu semestralnego.

Zapis cyfrowy pracy o formacie TIFF rozmiarze obrazu 50 × 70 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal stanowiący oryginalny wymiar kolażu. Zapis cyfrowy JPG w rozmiarze obrazu 25 × 35 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal, stanowiący wersję do prezentacji multimedialnej zadania

Sposób opisanie plików: nazwisko, imię, Wizualny komentarz, sem. zim. 2019_20

TAKA/TAKI – JESTEM

Etap I

Zgromadź materiał wizualny dotyczący ciebie bezpośrednio. Ma najlepiej odzwierciedlać twoje zainteresowania, twoją osobowość, twój wygląd na przestrzeni wybranych przez ciebie lat.

Zeskanuj, myśląc o tym, wybrane swoje szkice i notatki oraz zreprodukuj wybrane prace wizualne swojego autorstwa. Zgromadź bank twoich fotografii począwszy od dzieciństwa. Dołącz do nich ważne dla ciebie dokumenty, fotografie bliskich ci osób lub miejsc.

Etap II

Istotą tego zadania jest zbudowanie wypowiedzi wizualnej najlepiej i najpełniej obrazującej twoją tożsamość. Warto więc na drugim etapie pracy dokonać szeregu eksperymentów dotyczących obróbki komputerowej swoich prac, ich monumentalizacji, transformacji i innych sposobów przekształcania obrazów celem osiągnięcia spójnego i pożądanego efektu dla materiałów wyjściowych tworzących w przyszłości kolaż z wybranych w ten sposób elementów.

Etap III

Zrealizuj kompozycję plastyczną za pomocą dowolnego programu komputerowego o rozmiarach 100 × 100 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal. Ta wypowiedź wizualna ma spełniać jeden cel – prezentować twoją tożsamość tak, jak ją widzisz i jak ją postrzegasz.

Warunki zaliczenia zadania: wydruk pracy w formacie 50 × 50 cm na wybranym przez siebie papierze o odpowiedniej gramaturze i dostarczenie go obciętego do wyżej wymienionych rozmiarów. Z tyłu wydruku – nazwisko i imię oraz tytuł zadania Taka/ taki jestem. Ekspozycja pracy podczas przeglądu semestralnego.

Zapis cyfrowy pracy o formacie TIFF rozmiarze obrazu 100 × 100 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal stanowiący oryginalny wymiar kolażu. Zapis cyfrowy JPG w rozmiarze obrazu 20 × 20 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal stanowiący wersję do prezentacji multimedialnej zadania.

Sposób opisanie plików: nazwisko, imię, Taka_taki jestem, sem. zim. 2019_20. Spełnienie powyższych warunków decyduje o zaliczeniu.

STUDENCI KIERUNKU MEDIACJA SZTUKI Z RÓŻNYCH LAT, KTÓRZY WYBRALI PKT JAKO PRACOWNIĘ WOLNEGO WYBORU.

KOMUNIKAT MALARSKI – POPRZEC PODŁOŻE, PIGMENT I SPOIWO MALARSKIE DO INTENCJONALNEJ TREŚCI

Etap I – Przygotowania

Ustal dla siebie weryfikując dotychczasowe przyzwyczajenia nawyki oraz wiedzę czym jest obraz malarski. Skonfrontuj to z następującą interpretacją: „Obraz malarski to obiekt wizualny istniejący na podłożu pokrytym pigmentem posiadającym określone spoiwo oraz posiadający intencjonalny przekaz artysty”.

Analizuj, co może być podłożem pracy malarskiej: papier, tektura, deska, kamień, płótno, blacha – co jeszcze? Zastanów się nad pigmentami, nad tym, co je łączy, czyli ich spoiwami: żółtko jajka, guma arabska, воск, żółć wołowa, oleje, żywice. Sięgnij do książek z technologii malarstwa i poczytaj o rozwiązaniach stosowanych od wieków. Zastanów się, jakie rozwiązania przyniosły nowe technologie oraz zmiany związane z poszerzaniem obszaru sztuki.

Etap II – Doświadczenia

Dokonaj szeregu eksperymentów na różnorodnych podłożach posługując się różnymi pigmentami i spoiwami, zarówno tymi typowymi z przeszłości, jak i nietypowymi. Co to znaczy? – to znaczy, że podłożem może być skóra, pleksi, ekran monitora, szyba, część komputera lub samochodu, itp. Podobnie ze spoiwami i pigmentami: mogą pochodzić z najnowszych technologii XX i XXI wieku. Róbcie doświadczenia posługując się także metodami spoza tradycyjnego warsztatu malarskiego. Pamiętajcie o marmoryzacji, puszczaście bańki mydlane z dodatkiem tuszy od drukarek, używajcie soków owoców, warzyw i roślin, a także nie zapominajcie o transparentnych silikonach, lodzie, akrylu, cemencie. Otwórzcie się na doświadczenia malarskie.

Etap III – Realizacja pracy

Posiadając wiedzę i doświadczenie uzyskane na dwóch wcześniejszych etapach zrealizuj pracę malarską posiadającą intencjonalny przekaz, komunikat będący w relacji ze świadomie wybranym podłożem, pigmentem i jego spoiwem.

Warunki zaliczenia zadania: realizacja pracy malarskiej (może składać się z wielu części) i prezentacja jej na semestralnym przeglądzie w sali 409 CSU. W wypadku prac efemerycznych możliwa jest także prezentacja dokumentacji fotograficznej lub filmowej.

Reprodukcja pracy w rozdzielczości 300 dpi. Długość najmniejszego boku minimum 20 cm.

ROK AKADEMICKI 2019/2020

SEMESTR LETNI

PRACOWNIA KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ

CICHY BOHATER – CZYLI WIZUALNA OPowieść O CZYMś MAŁO DOSTRZEGANYM, A WAŻNYM

Ziemniak to coś mało inspirującego wizualnie. Jest powszechny i mało interesujący w formie. Niewiele w nim kolorów. Jedno z najtańszych, najmniej atrakcyjnych i cenionych warzyw. To właśnie on będzie przedmiotem eksploracji w tym zadaniu.

Posługując się ziemniakami w wybranej przez siebie formie wizualizacji (fotografie, rysunki manualne na tradycyjnych podłożach, rysunki na tablecie, malarstwo, rzeźba, instalacja, kompozycja przestrzenna) zbuduj kompozycję plastyczną pod tytułem Cichy bohater.

Są rzeczy, zjawiska i osoby bardzo ważne, bez których nie funkcjonujemy, ale zapominamy o nich. Przykładem może być oddychanie. O tym, jak bardzo jest ważne, przypominamy sobie po kilku minutach zakładając worek foliowy na głowę i uszczelniając go taśmą. Podobnie jest z wieloma rzeczami, zjawiskami i osobami, których nie doceniamy, szczególnie wtedy, kiedy działają na nas wspomagająco.

Przed realizacją tego zadania wykonaj dwa doświadczenia.

Pierwsze doświadczenie dotyczy przekształcania ziemniaków. Kup kilka kilogramów i spróbuj wszystkich możliwych sposobów ich modyfikowania w sposób inny niż znane ci przyzwyczajenie obierania ich celem ugotowania. Postaraj się uruchomić maksimum kreatywności i odpowiedzieć na pytanie – co takiego można z nimi zrobić, aby nie było to tym, co już było?

Drugie doświadczenie ma charakter intelektualny. Weź kartkę papieru i narysuj na niej pionową kreskę. Po lewej stronie napisz, wymieniając po kolei, co ci przychodzi do głowy – kto, co lub jakie zjawisko spełnia dla Ciebie kryterium kwalifikujące do nazwania tego bohaterem w dowolnie rozumiany przez Ciebie sposób.

Kiedy wyczerpiesz już wszystkie możliwości zapełnienia lewej strony kartki, przenieś się na stronę prawą od pionowej kreski. Napisz tam dokładnie to, co stanowi dla Ciebie antybohatera, to co Cię osłabia, budzi lęk lub strach, obrzydzenie. Po napisaniu tego uzupełnij stronę lewą.

Pamiętaj, że robisz to dla siebie i nie musisz nikomu pokazywać tych notatek – stąd zdobądź się na całkowitą szczerość. Zapis na kartce możesz modyfikować wielokrotnie. Teraz możesz przystąpić do realizacji swojej kompozycji plastycznej z wykorzystaniem ziemniaków i zbudować kompozycję wizualną.

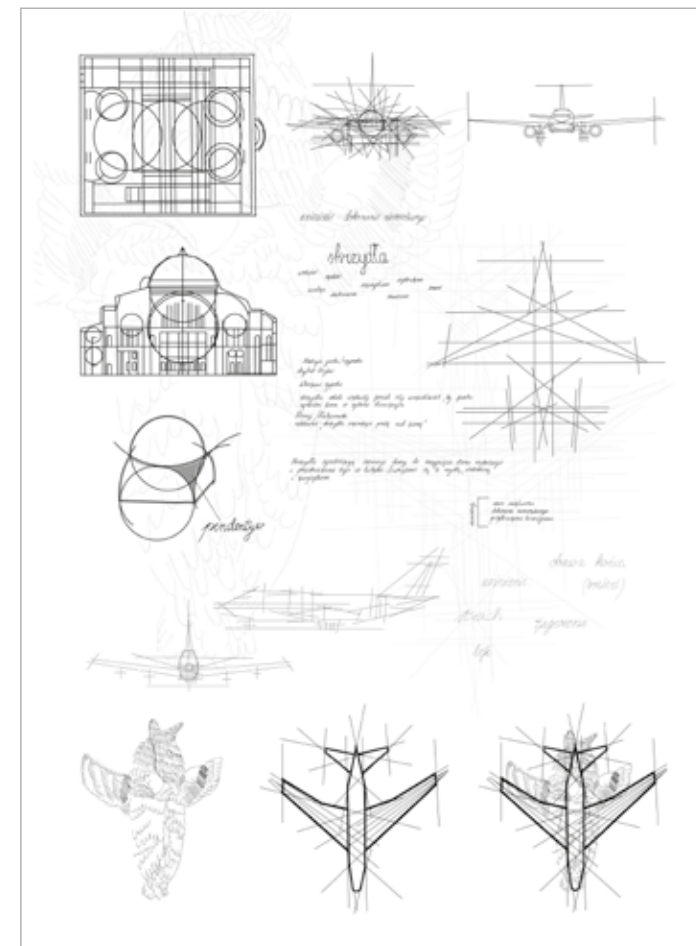
Forma zaliczenia: wydruk w formacie 50 × 70 cm powstałej kompozycji plastycznej. Dwa pliki zapisu cyfrowego: jeden TIFF i jeden JPG powstałej pracy bądź jej reprodukcji. Rozdzielczość 300 dpi.

STUDENCI WSZYSTKICH LAT, KTÓRZY WYBRALI PRACOWNIĘ JAKO PRACOWNIĘ WOLNEGO WYBORU

LITERA JAKO TREŚĆ LUB ORNAMENT W KOMPOZYCJI WIZUALNEJ

Posługując się wybraną przez siebie jedną literą alfabetu zbuduj kompozycję wizualną w kwadracie w taki sposób, by ujawnił się nowy przekaz znaczeniowy lub powtarzalny ornament. Decyzja dotycząca wyboru sposobu użycia i potraktowania litery ma być związana z wolnością wyboru dopasowanego do osobowości autora.

Forma zaliczenia: wydruk w formacie 50 × 50 cm powstałej kompozycji plastycznej. Dwa pliki zapisu cyfrowego: jeden TIFF i jeden JPG powstałej pracy w oryginale 50 × 50 cm. Rozdzielczość 300 dpi.

Magdalena Staruch

Barbara Włoszczyk

Wiktoria Szulak

Julia Czerwińska

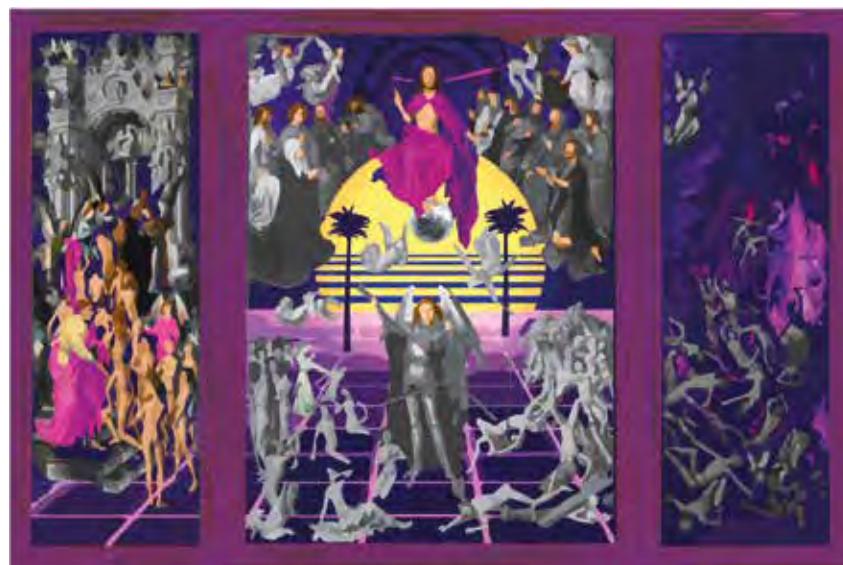
Stefania Jankowiak

Katarzyna Wystrach

Seweryn Strzelecki

Stanisław Cepa

Julia Czerwińska

Wiktoria Szulak

Katarzyna Wystrach

Magdalena Staruch

Barbara Włoszczyk

Przemysław Siuda

Seweryn Strzelecki

Stanisław Cepa

Stefania Jankowiak

Wiktorja Szulak

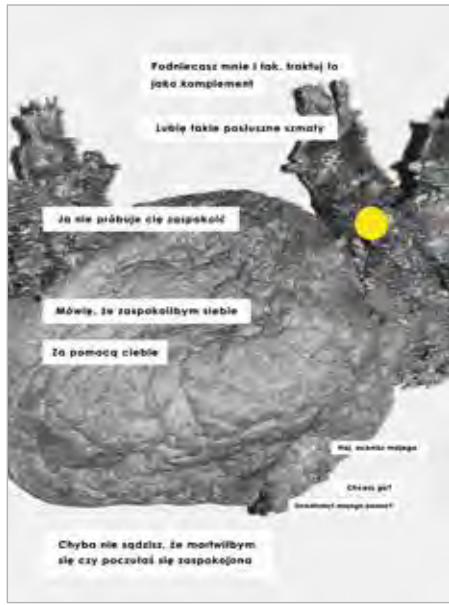
Barbara Włoszczyk

Stanisław Cepa

Stefania Jankowiak

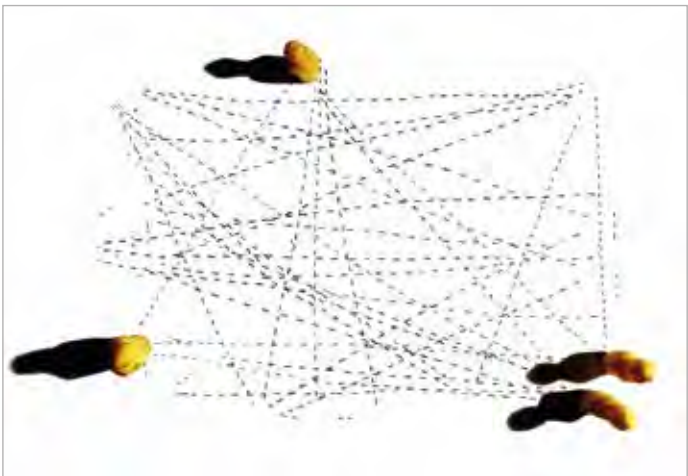
Magdalena Staruch

Przemysław Siuda

Izabela Tupcik

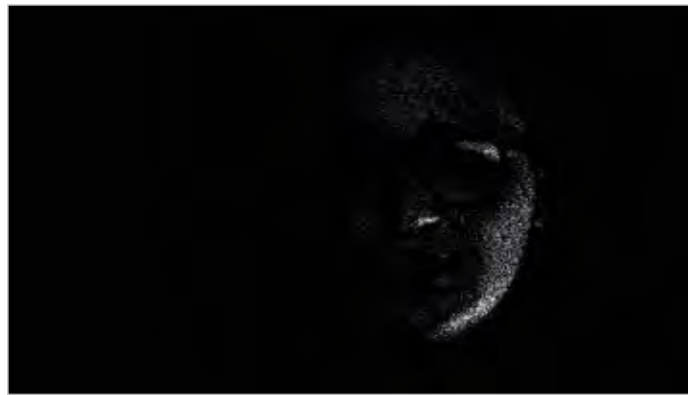
Katarzyna Wystrach

Julia Czerwińska

Seweryn Strzelecki

Julia Czerwińska

Izabela Tupcik

Seweryn Strzelecki

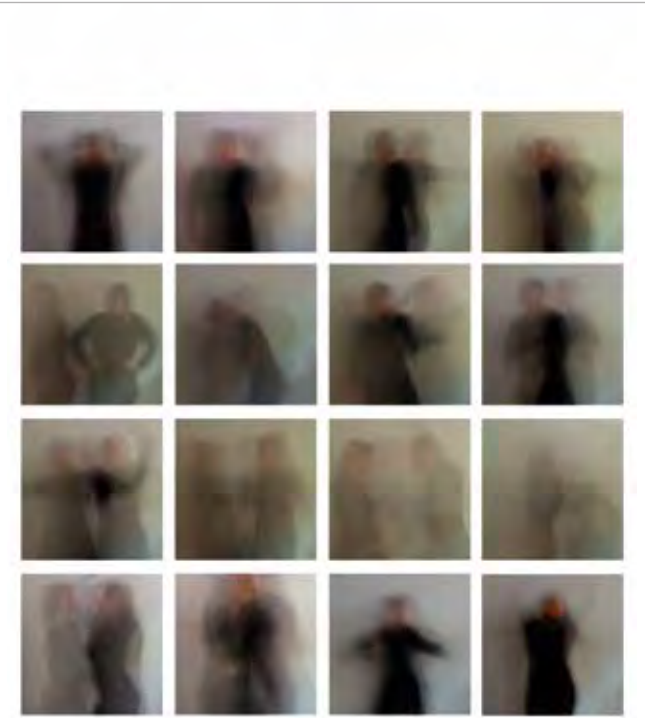
Stanisław Cepa

Barbara Włoszczyk

Katarzyna Wystrach

Wiktoria Szulak

ROK AKADEMICKI 2020/2021

SEMESTR ZIMOWY

PRACOWNIA KOMUNIKACJI TWÓRCZEJ

DLA STUDENTÓW II ROKU STUDIÓW I STOPNIA, KIERUNEK MEDIACJA SZTUKI

DWA GNIAZDA – GNIAZDO NATURY I GNIAZDO KULTURY

Etap I – dokumentacyjny

Obejrzyj w dostępnych ci źródłach (książki, internet itp.) gniazda różnych zwierząt, tworząc podczas tych poszukiwań dokumentację fotograficzną wybranych przykładów – gniazd, które robią na tobie największe wrażenie. Przyjęte kryteria mogą być intuicyjne lub pragmatyczne. Uświadom sobie, jakie wizualne cechy gniazd tworzą formy magiczne i najbardziej ci fascynują. Zbuduj własną kolekcję zdjęć takich przestrzennych obiektów tworzonych przez ptaki, ssaki, płazy i gady żyjące na ziemi i tworzące gniazda.

Zbuduj następnie inną kolekcję – kolekcję złożoną z fotografii wybranych przez ciebie domów ludzi żyjących na różnych kontynentach. Mogą to być domy z tekstury ludzi żyjących na ulicach miast, z gliny w kulturach pierwotnych na różnych kontynentach, domy w dzielnicach biedoty Ameryki Południowej, Azji. Jak wyglądają ludzkie gniazda w miejscach pod biegunami zimna i jak wyglądają siedziby ludzkie na drzewach w dżungli? Po tym doświadczeniu zastanów się nad tym, jak wygląda twoje codzienne „gniazdo”? Twój pokój, dom, budynek, w którym mieszkasz? Wieś, miejscowość, region. Czy miałaś/eś wpływ na to, jak wyglądają? Do jakiego stopnia opowiadają o twoich związkach z kulturą? Gdybyś miała/miał większy wpływ na to, co zmieniłabyś/zmieniłbyś? Może warto dodać fotografie z twojego mniej lub bardziej bliskiego otoczenia.

Etap II – refleksyjny

Wyobraź sobie taką formę gniazda natury, które przedstawia w sposób najbardziej przekonujący twoje związki z naturą. Przypomnij sobie te związki w sposób najprostszy, odpowiadając na przykład na pytania: czy chodzisz na spacer w góry, nad wodę, do lasu – jaki jest twój rzeczywisty praktykowany przez ciebie związek z naturą. Czy istnieją w naturze takie elementy wizualne, które robią na tobie większe wrażenie niż inne – co to jest? Czym są dla ciebie liście, kamienie, drzewa, lasy, puszcze? Szkielety ssaków, ryb, płazów? Czy lubisz chodzić po lesie, ogrodzie, parku? Spróbuj odnaleźć materiał ilustracyjny najlepiej mówiący o tym, co dla ciebie jest ważne w naturze i jaki jest (lub bywa) twój kontakt z naturą. Poszukaj go w twojej dotychczasowej kolekcji fotografii wykonanych przez ciebie lub dostępnych dla ciebie, a wykonanych przez innych. Pamiętaj o prawach autorskich fotografii.

Wyobraź sobie taką formę gniazda kultury, które przedstawia w sposób najbardziej przekonujący twoje związki z kulturą.

Przypomnij sobie swoje sposoby kontaktu z szeroko pojętym obszarem kultury. Odpowiedz sobie na proste pytania: Jak często chodzisz do galerii i muzeów? Czy słuchasz muzyki na żywo i kiedy, czy słuchasz muzyki z odtwarzaczy? Jakiej słuchasz muzyki? Jaki jest twój rzeczywisty, praktykowany przez ciebie związek z kulturą? Czy jesteś twórcą kultury? Czy istnieją w kulturze takie desygnty wizualne, które robią na tobie większe wrażenie niż inne – co to jest? Czym są dla ciebie znaki graficzne, obrazy, rzeźby, instalacje, spektakle teatralne, wydarzenia multimedialne? Spróbuj odnaleźć materiał ilustracyjny najlepiej mówiący o tym, co dla ciebie jest ważne w aktywności kulturalnej i jaki jest (lub bywa) twój kontakt z bliskimi ci formami kultury. Poszukaj w twojej dotychczasowej kolekcji fotografii wykonanych przez ciebie lub dostępnych dla ciebie, a wykonanych przez innych. Pamiętaj o prawach autorskich fotografii.

Etap III – tworzenia

W związku ze zgromadzonym w poprzednich etapach materiałem wizualnym oraz dotychczasowymi refleksjami rozpocznij tworzenie dwóch kompozycji najlepiej odzwierciedlających twoje wizualne gniazdo w świecie natury i w świecie kultury. Jak według ciebie jesteś osadzony w naturze i kulturze? Wizualizacje

gniazd każdego autora mają być docelowo prezentowane obok siebie. Ich powstanie może być wygenerowane w różny sposób – manualnie i komputerowo.

Mogą powstawać obiekty realnie istniejące, zbudowane manualnie z wybranych przez ciebie materiałów. Mogą posiadać cechy rysunku, malarstwa, makiety, rzeźby, instalacji przestrzennej w dowolnym miejscu i z dowolnych materiałów. Docelowo takie przestrzenne obiekty powinniście zdokumentować fotograficznie. Mogą od początku być generowane komputerowo na wielu warstwach z posłużeniem się zgromadzoną wcześniej dokumentacją. Wybór drogi postępowania zależy od osobowości twórcy.

Forma zaliczenia i forma dostarczenia wykonanego zadania: zadania w tym szczególnym semestrze realizujemy konsultując je w czwartki w wyznaczonych godzinach pozostając w kontakcie z prowadzącymi zajęcia głównie online i zgodnie z innymi zaleceniami na czas pandemii. Tylko na pierwszych i ostatnich zajęciach w semestrze spotykamy się realnie w sali 409 w CSU.

Nie wykonujcie fotografii w małej rozdzielczości i zapisie JPG. Jeśli możecie, twórzcie negatywy cyfrowe w formacie RAW bądź w największej rozdzielczości matrycy kamery fotograficznej, którą dysponujecie.

Zadanie jest podane w zapisie cyfrowym. Kompozycje mają mieć rozmiar boków 50 × 50 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal.

Plik w rozmiarze TIFF powinien zostać opisany w następujący sposób:

2020_21 sem. zim. Gniazdo natury imię nazwisko studenta. tiff

2020_21 sem. zim. Gniazdo kultury imię nazwisko studenta. tiff

STUDENCI III ROKU STUDIÓW I STOPNIA ORAZ STUDENCI 2 ROKU STUDIÓW II STOPNIA

W semestrze zimowym studenci wybierający pracownię celem realizacji dyplomu artystycznego powinni zrealizować dwa zadania, których intencjonalnym celem ma być polepszenie samoświadomości własnych zainteresowań artystycznych i ustalenie tematu, zakresu pracy oraz formy jej realizacji.

Zadanie 1.

USTALENIA CZY TYLKO USTALENIA

Etap I

Dokonaj następujących ustaleń opisując je w formie literackiej, z dowolną ilością materiału ilustrującego: Co jest najbardziej przekonujące dla mnie w sztukach wizualnych i co sprawia, że chcę się nimi zajmować? Moi ulubieni artyści – dlaczego właśnie ci – i ich jedna wybrana praca, która zrobiła na mnie największe wrażenie.

Jak rozumiem pojęcie i formę wypowiedzi wizualnej i czemu miałyby służyć w moim wypadku? Co miałyby wyrażać? Jakie są podstawowe założenia jej przekazu – proszę o ustalenie priorytetów tego przekazu – jaką metodą albo za pomocą jakiego procesu ma powstać?

Jakimi środkami chciałbym zrealizować swój dyplom – proszę o szczegółowe rozwinięcie obszarów aktywności, na przykład: obrazowanie malarskie na blachach aluminiowych, unikatowa jednoegzemplarzowa książka artystyczna, cykl monumentalnych fotografii wygenerowanych bez pomocy kamery fotograficznej.. Proszę, uzasadnij swój wybór i napisz, jaki jest jego stosunek do idei wypowiedzi wizualnej. Pracę pisemną konsultuj z prowadzącymi pracownię posługując się aplikacją Microsoft Teams i umieść ją w terminie wskazanym w aplikacji. Nie myśl, że robisz to niepotrzebnie, gdyż te początkowe ustalenia przydadzą się w opisie procesu powstawania pracy artystycznej umieszczone w pracy licencjackiej lub magisterskiej.

Etap II – realizacyjny

Podczas pierwszej sesji dokonaj szeregu zapisów fotograficznych swoich ust. Przynajmniej 30 do 50 fotografii. Następnie wybierz z nich dziesięć. Podczas następnej sesji fotograficznej wykonaj 20 fotografii, inspirować się wcześniejszymi doświadczeniami uważanymi za udane. Wybierz teraz z 10 powstałych na pierwszej sesji i 20 powstałych na drugiej tylko trzy fotografie, z których będziesz zadowolona/y.

Posługując się jedną z trzech wybranych fotografii oraz za pomocą ustaleń werbalnych z etapu przygo-

towawczego zrealizuj pracę wizualną w formacie 50 × 50 cm przy rozdzielczości 300 dpi (pikseli na cal). Powstała praca wizualna ma w swoim przekazie zawierać ustalenia w jaki sposób i o czym zrealizujesz dyplom.

Forma zaliczenia i forma dostarczenia wykonanego zadania: zadania realizujemy konsultując je w czwartki w wyznaczonych godzinach, pozostając w kontakcie z prowadzącymi zajęcia głównie online i zgodnie z innymi zaleceniami na czas pandemii. Tylko na pierwszych i ostatnich zajęciach w semestrze spotykamy się realnie w sali 409 w CSU.

Nie wykonujcie fotografii w małej rozdzielczości i zapisie JPG. Jeśli możecie, twórcie negatywy cyfrowe w formacie RAW bądź w największej rozdzielczości matrycy kamery fotograficznej, którą dysponujecie. Zadanie jest podane w zapisie cyfrowym. Kompozycja ma mieć rozmiar boków 50 cm × 50 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal.

Plik w rozmiarze TIFF powinien zostać opisany w następujący sposób 2020_21 sem. zim. Ustalenia czy tylko ustalenia imię nazwisko studenta. tiff

Zadanie 2

TO WSZYSTKO SPRAWIA, ŻE JESTEM SZCZĘŚLIWY

Etap I – przygotowawczy

Weź kartkę i pisak. Podziel kartkę na pół pionową linią. Po prawej stronie kartki napisz, kiedy czujesz się szczęśliwy, co sprawia, że jesteś szczęśliwy, jakie zajęcia (czynności, aktywności) sprawiają, że czujesz się szczęśliwy, co robisz, żeby się uszczęśliwiać, czy robisz wszystko to, co cię uszczęśliwia?

Po lewej stronie podziału kartki napisz, kiedy czujesz się nieszczęśliwy, co sprawia, że jesteś nieszczęśliwy, jakie zajęcia (czynności, aktywności) sprawiają, że czujesz się nieszczęśliwy, co robisz, żeby się unieszczęśliwiać, czy lubisz unieszczęśliwiać się, czy przyczyniasz się do tego, że czujesz się nieszczęśliwy?

Etap II – realizacyjny

Po upływie kilku dni przeczytaj to, co napisałeś podczas etapu przygotowawczego i dokonaj ewentualnych korekt.

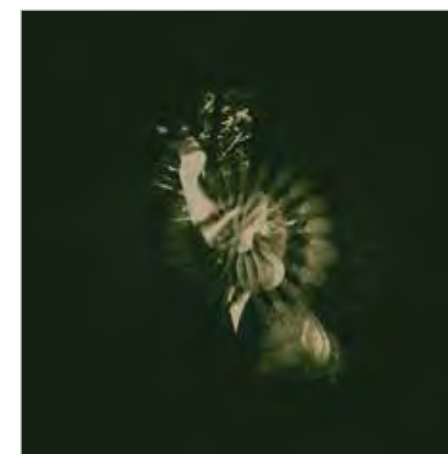
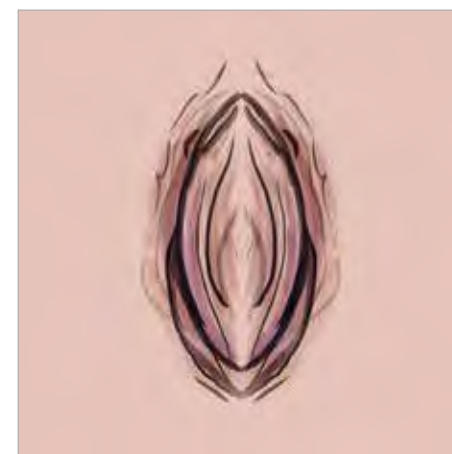
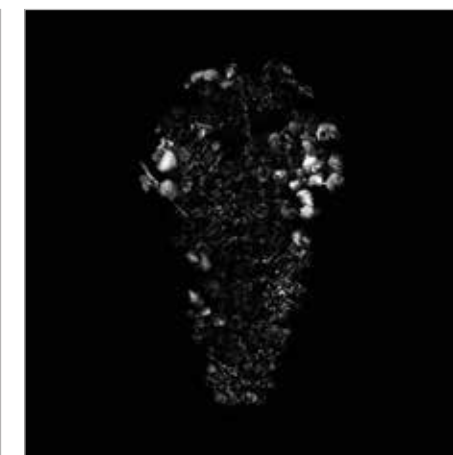
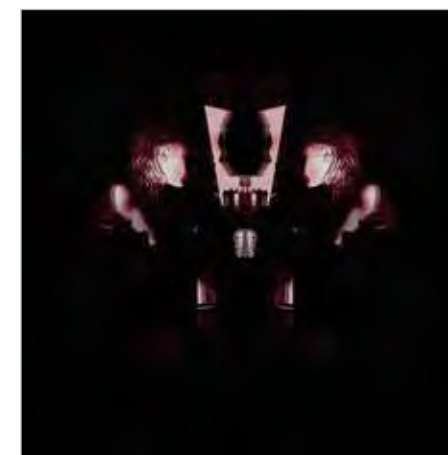
Twoim wizualnym wyzwaniem jest zbudowanie kompozycji w kwadracie 50 × 50 cm, która najpełniej realizować będzie wizualnie temat tego zadania. Kompozycja może powstać na dowolnym podłożu i w dowolny sposób.

Forma zaliczenia i forma dostarczenia wykonanego zadania: zadania realizujemy konsultując je w czwartki w wyznaczonych godzinach, pozostając w kontakcie z prowadzącymi zajęcia głównie online i zgodnie z innymi zaleceniami na czas pandemii. Tylko na pierwszych i ostatnich zajęciach w semestrze spotykamy się realnie w sali 409 w CSU.

Nie wykonujcie fotografii w małej rozdzielczości i zapisie JPG. Jeśli możecie, twórcie negatywy cyfrowe w formacie RAW bądź w największej rozdzielczości matrycy kamery fotograficznej, którą dysponujecie.

Zadanie jest podane w zapisie cyfrowym. Kompozycja ma mieć rozmiar boków 50 cm × 50 cm przy rozdzielczości 300 pikseli na cal.

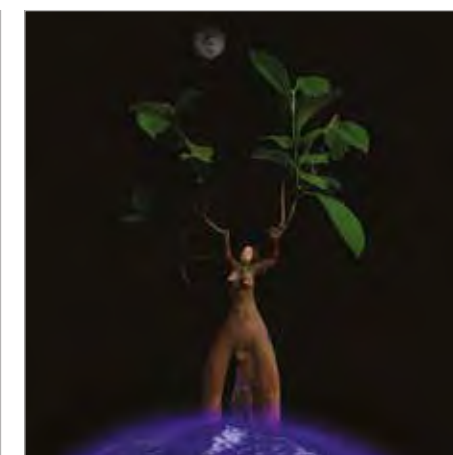
Plik w rozmiarze TIFF powinien zostać opisany w następujący sposób: 2020_21 sem. zim. To wszystko sprawia, że jestem szczęśliwy imię nazwisko studenta. tiff

Julia Czerwińska

Julia Drapejkowska

Katarzyna Wystrach

Magdalena Staruch

Przemysław Siuda

Wiktoria Szulak

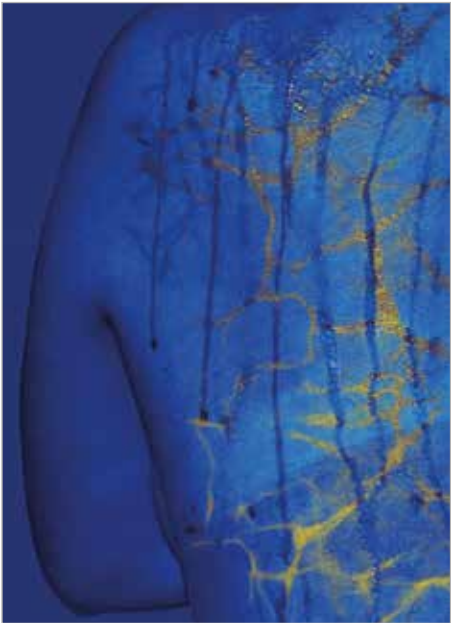
Julia Drapejkowska

Julia Czerwińska

Magdalena Staruch

Stefania Jankowiak

Katarzyna Wystrach

Przemysław Siuda

Wiktoria Szulak

Barbara Włoszczyk

Karolina Krumpholz

Wojciech Chrubasik

Aleksandra Szczęśniak

Zofia Wiktorek

Marta Błaszczak

2019_20 PKT TO WSZYSTKO SPRAWIA,
ŻE JESTEM SZCZĘŚLIWY

Marta Błaszczak

Aleksandra Szczęśniak

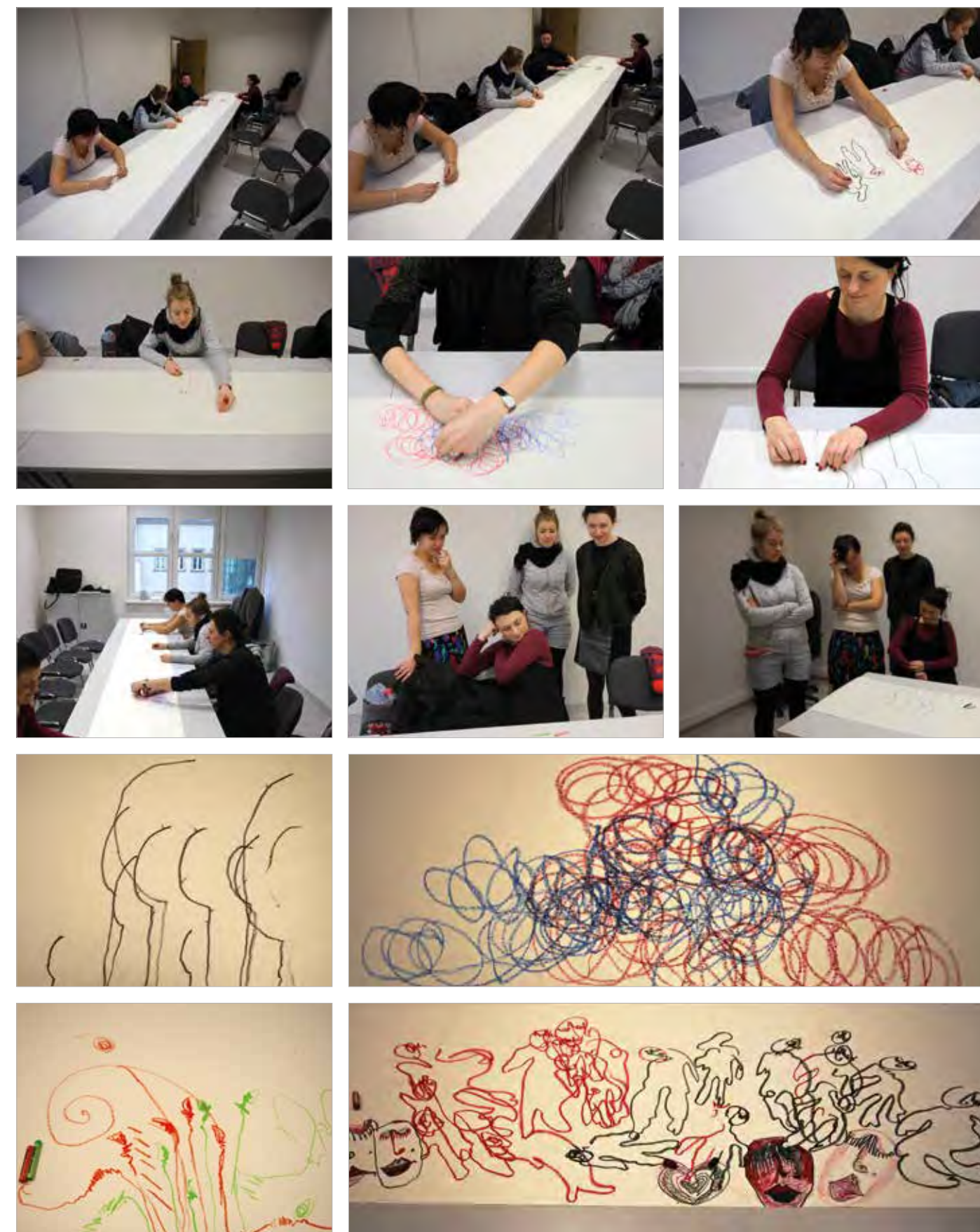
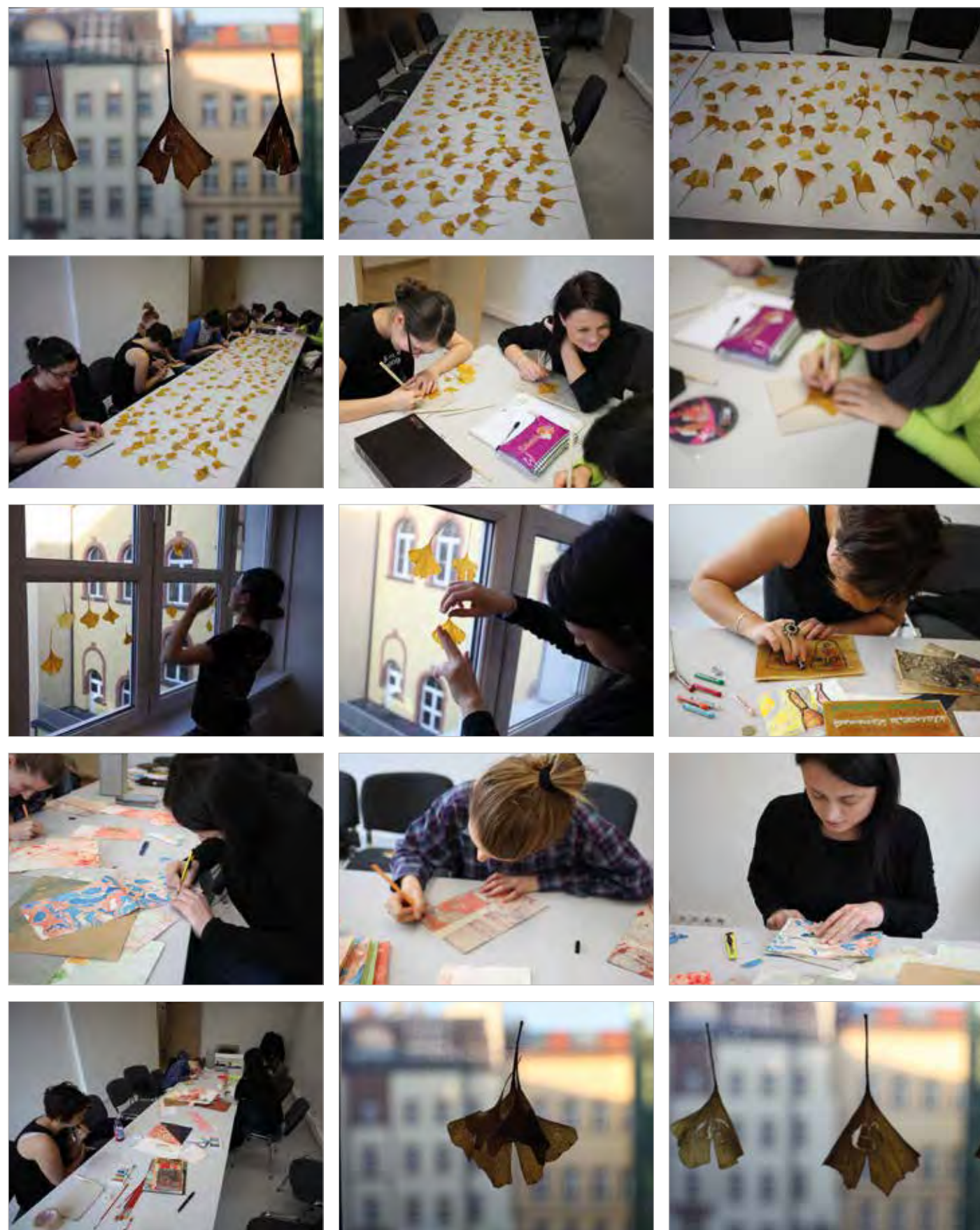
Karolina Krumpholz

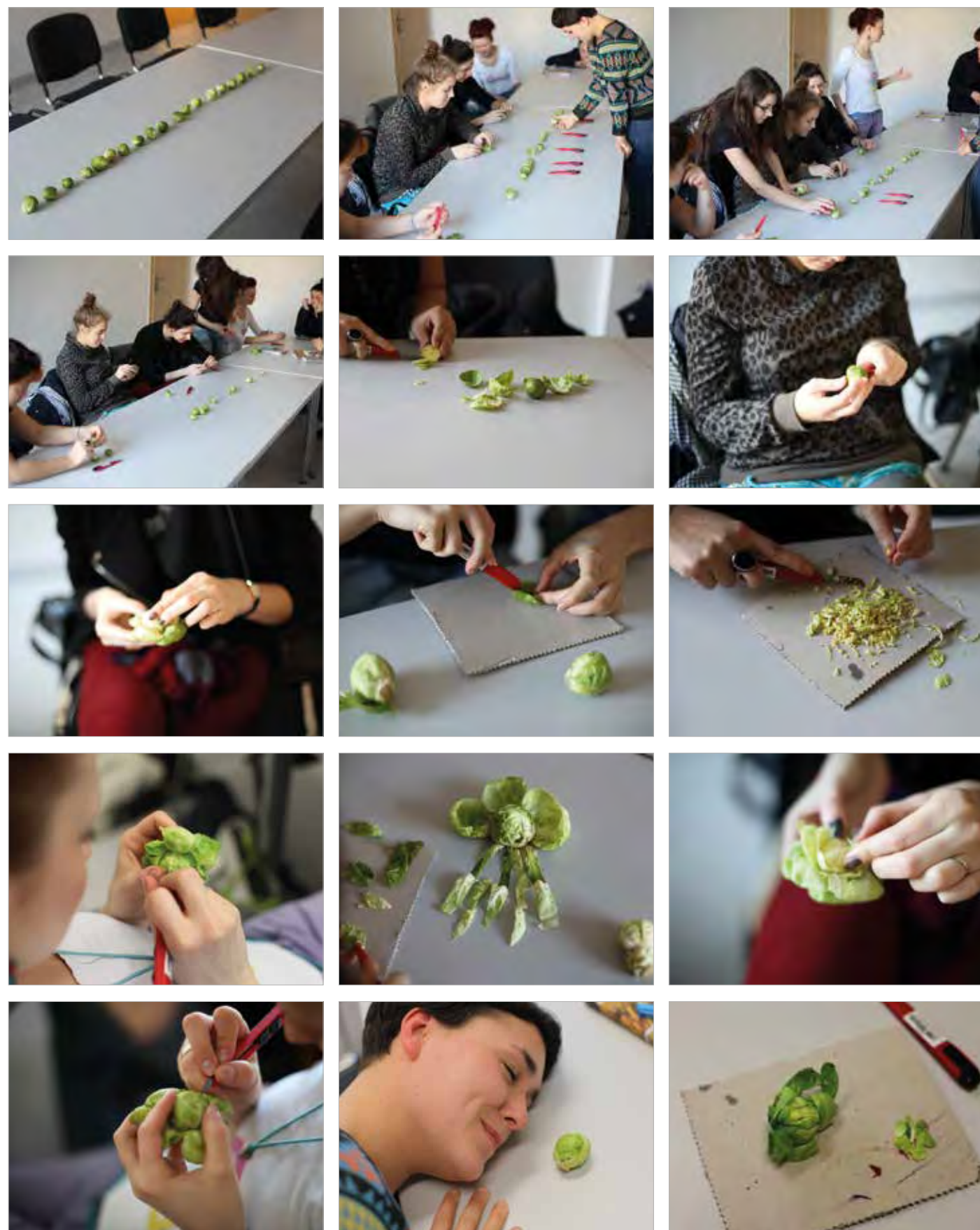

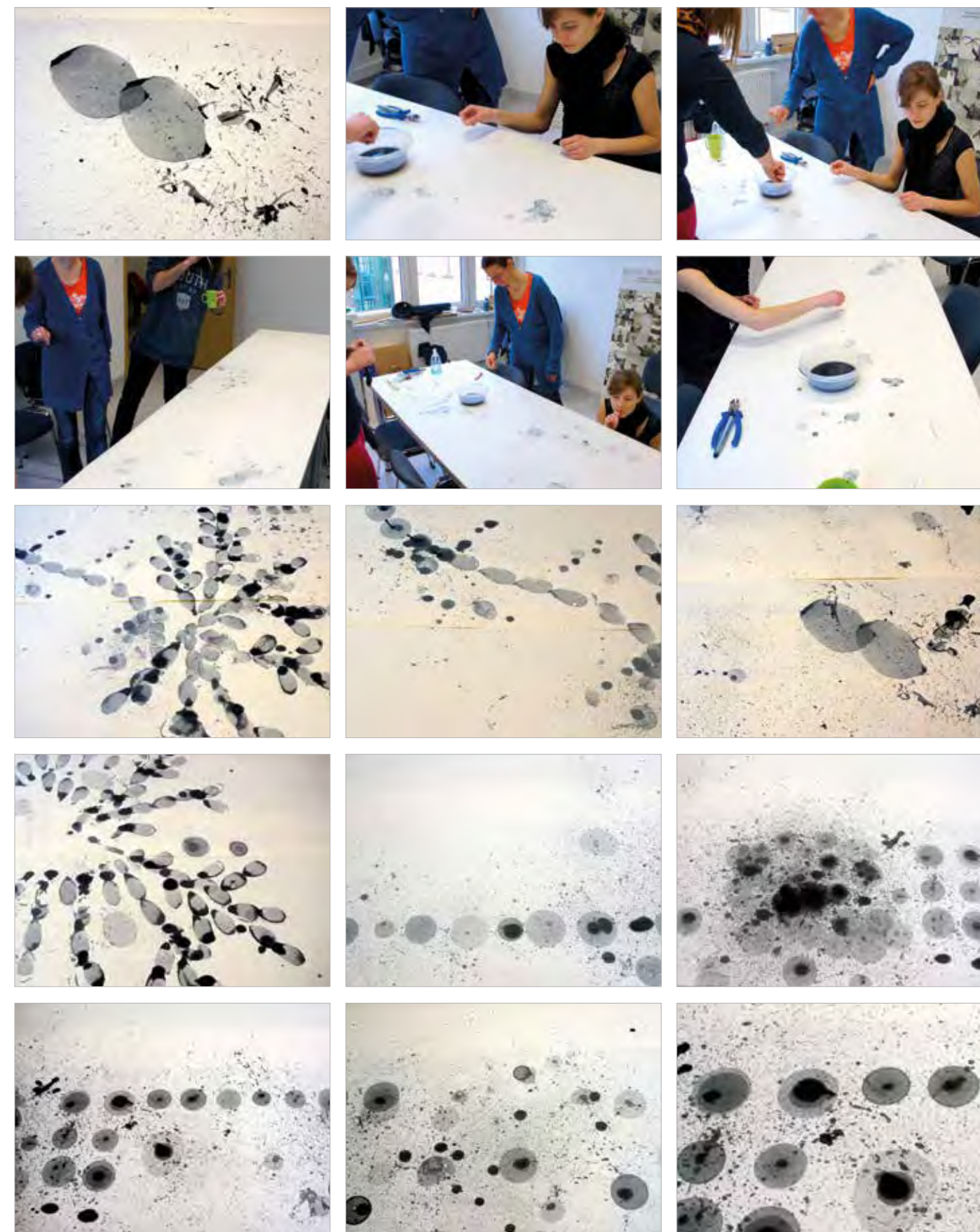
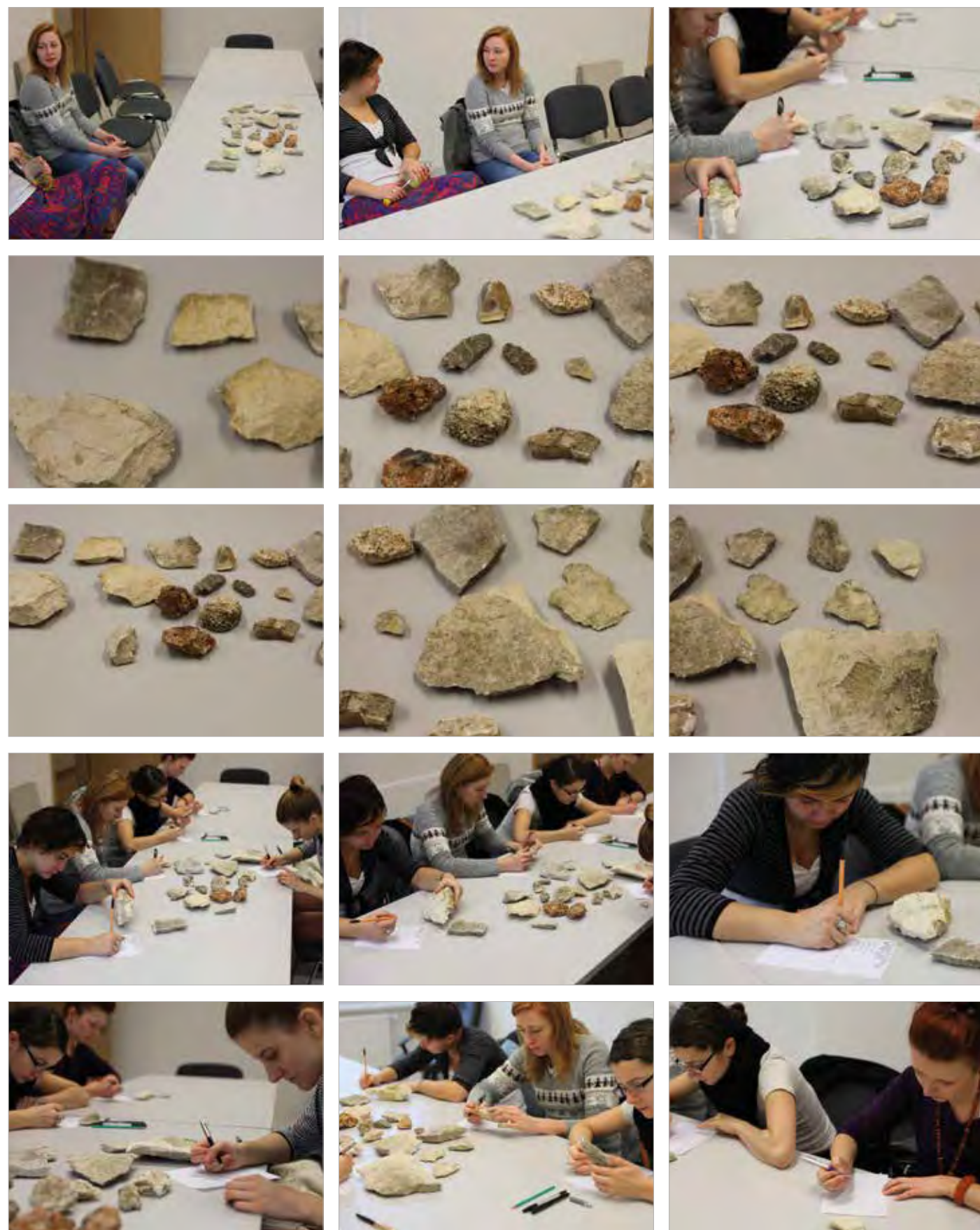
Wojciech Chrubasik

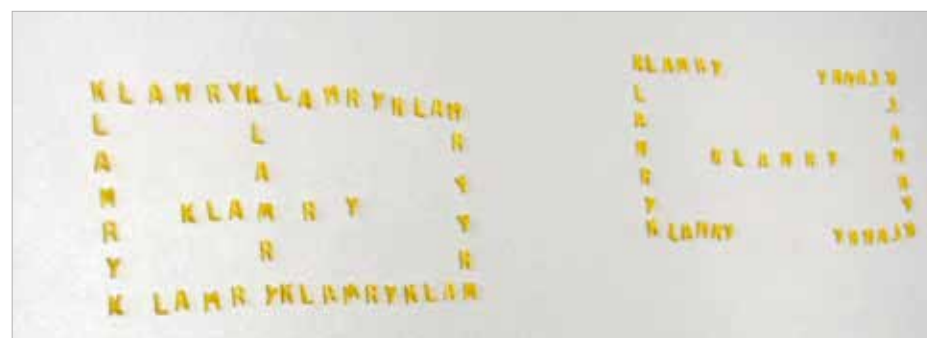
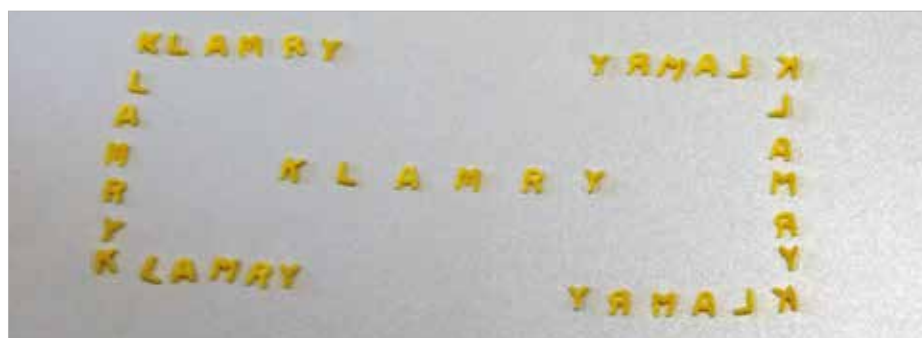
ROZDZIAŁ II

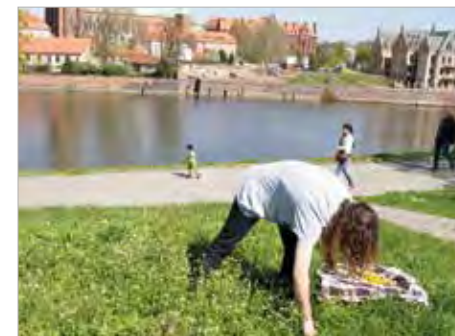
WARSZTATY TWÓRCZE REALIZOWANE
PODCZAS ZAJĘĆ ĆWICZENIOWYCH

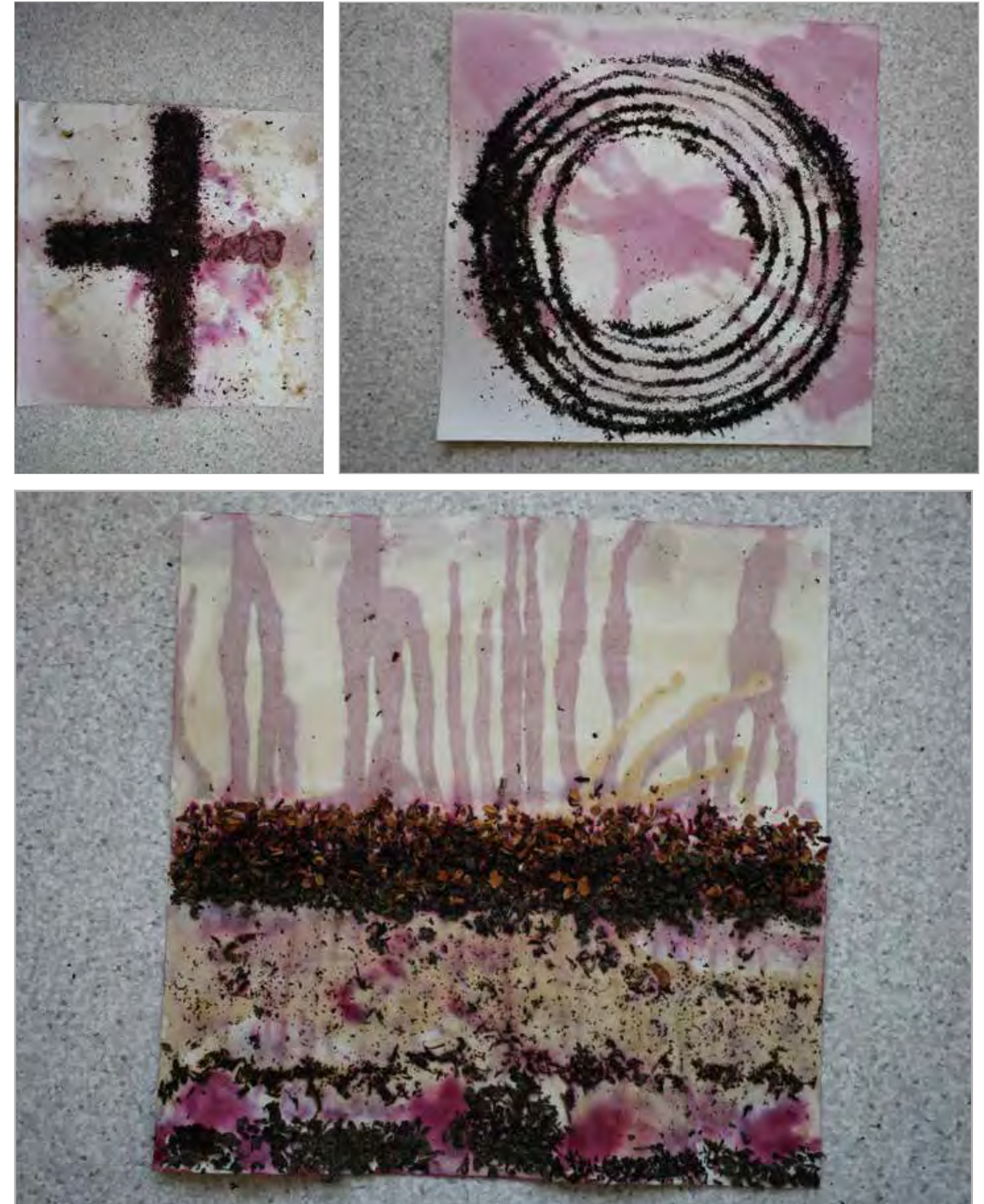

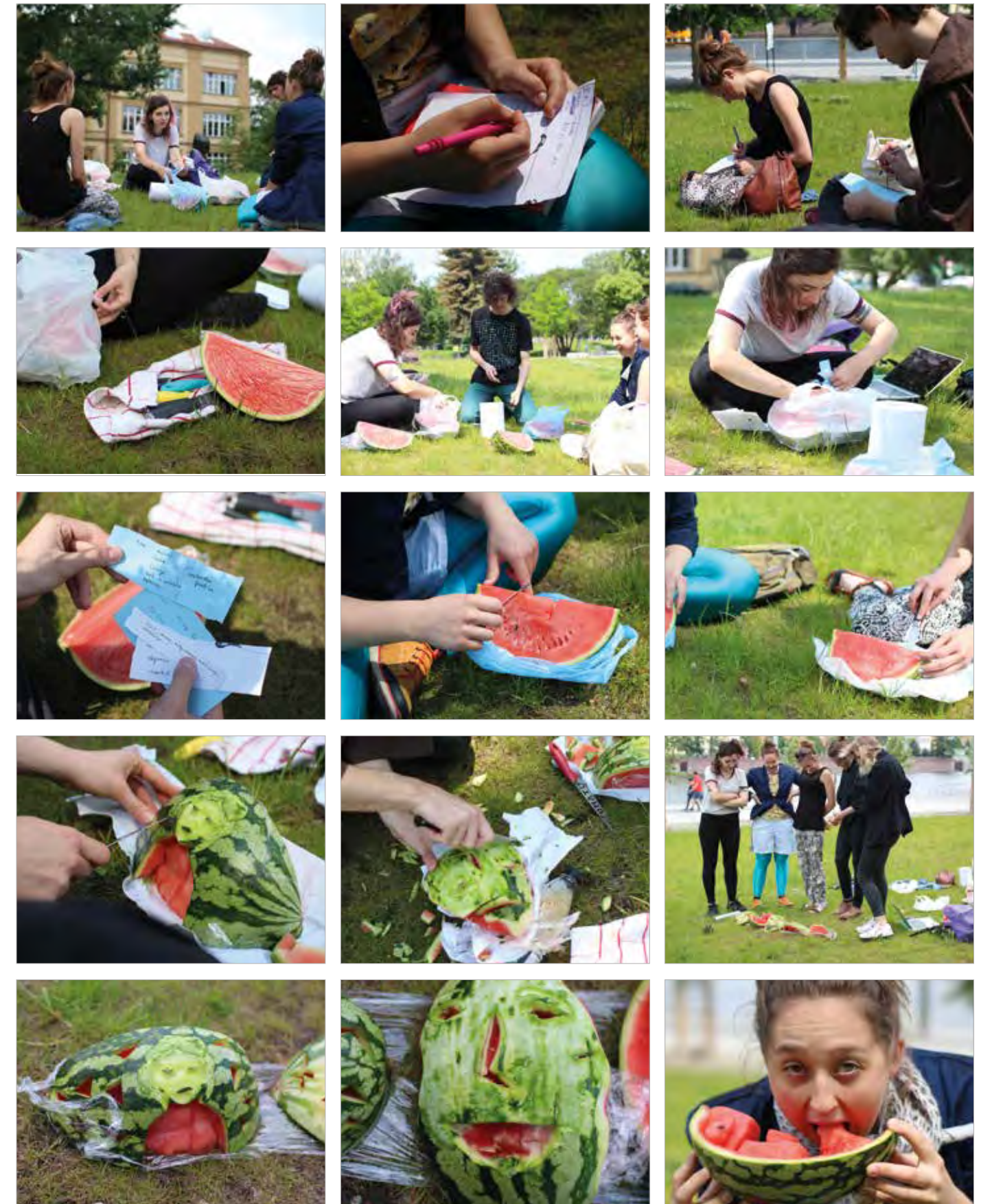
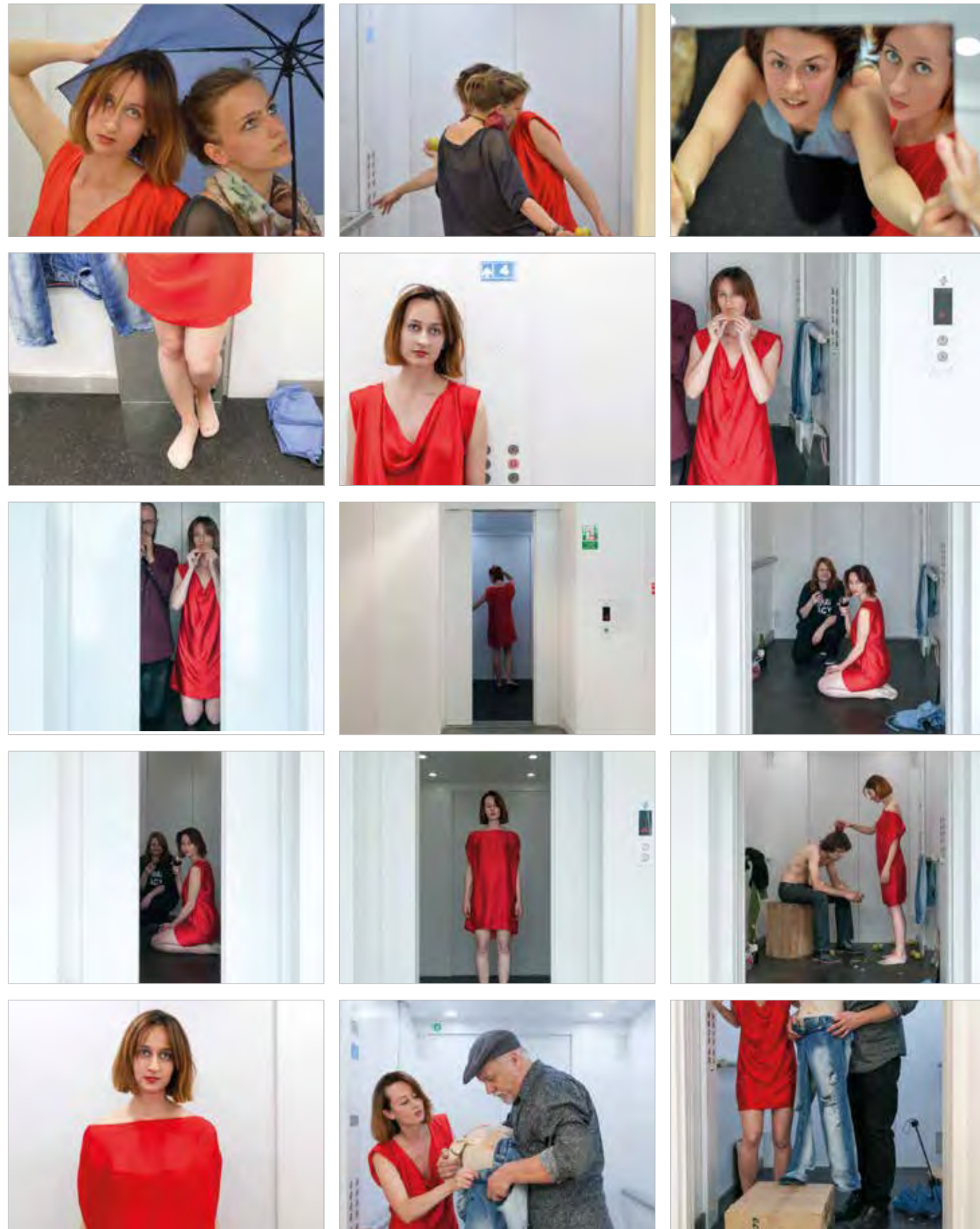

ROZDZIAŁ III

WARSZTATY TWÓRCZE TWORZONE I REALIZOWANE PRZEZ STUDENTÓW

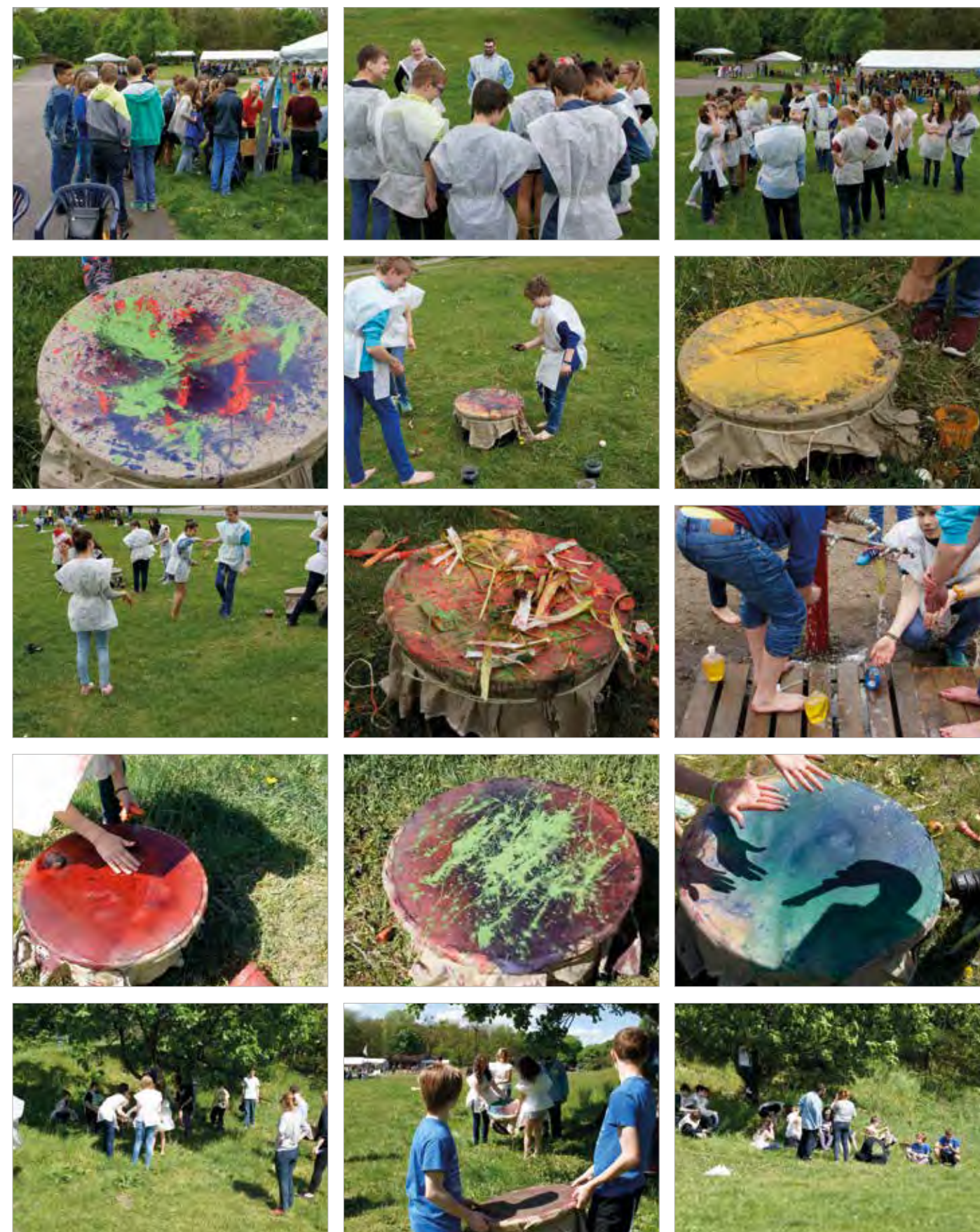

ROZDZIAŁ IV

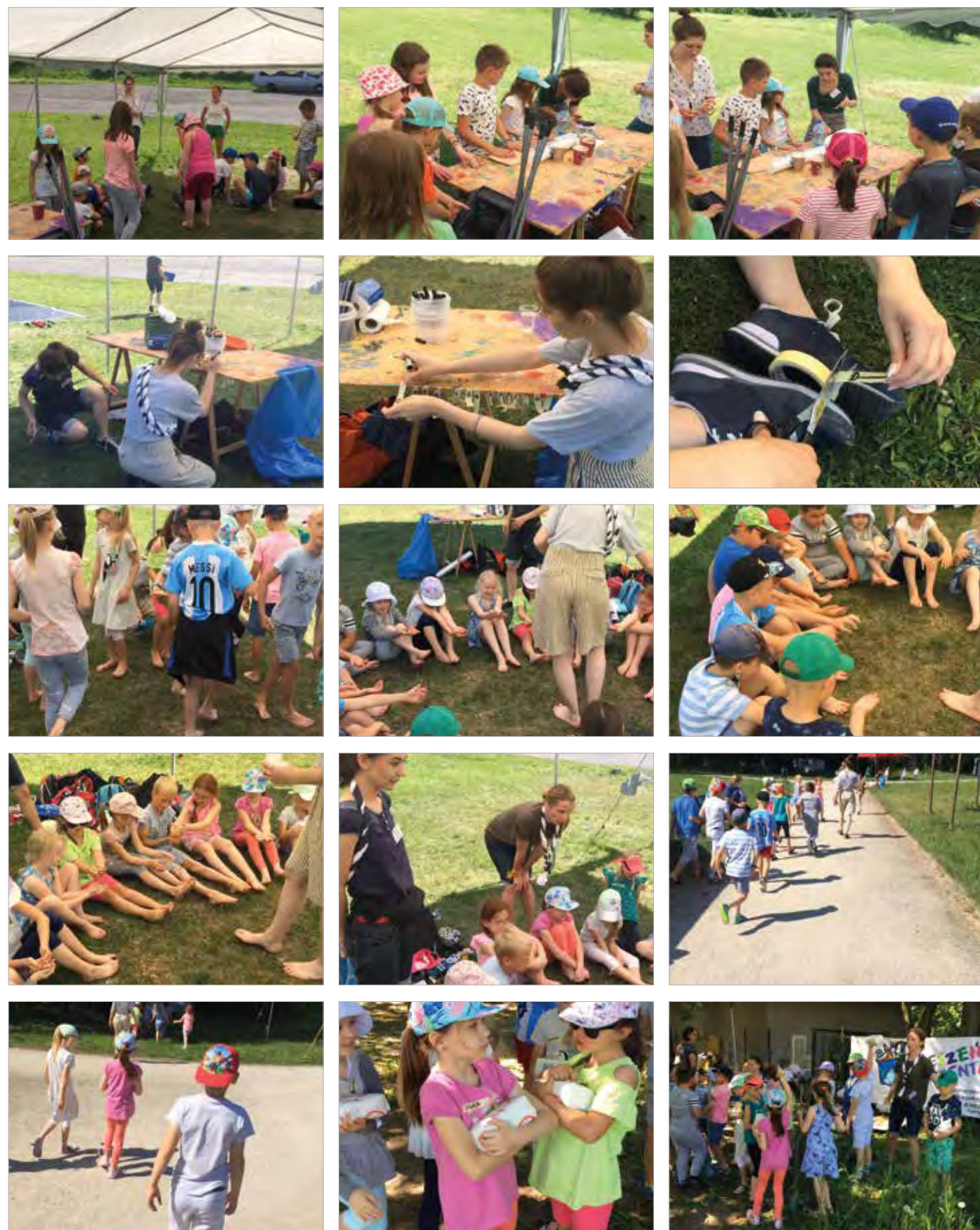
UDZIAŁ STUDENTÓW PKT W „KIESZENI VINCENTA” W POZNANIU

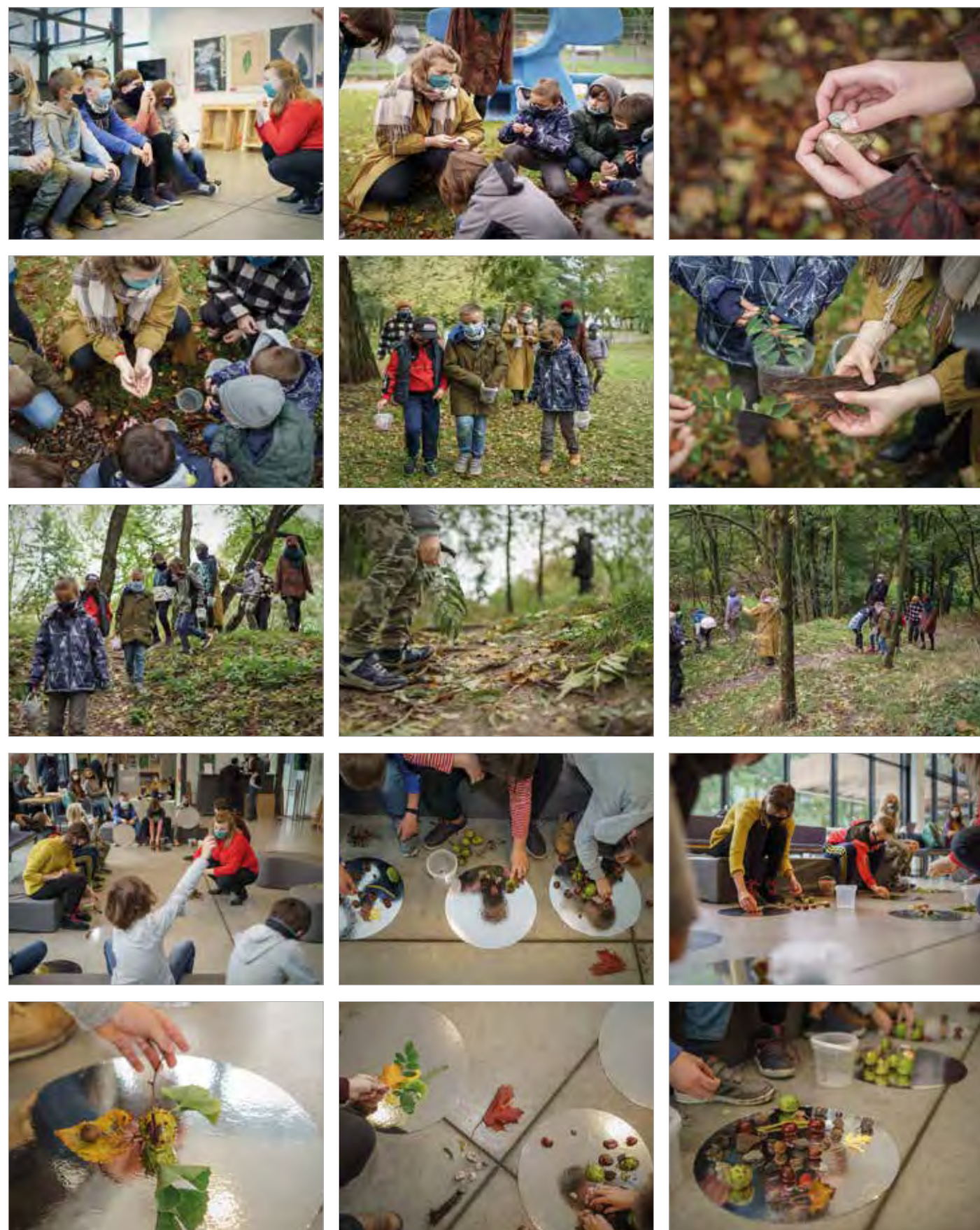

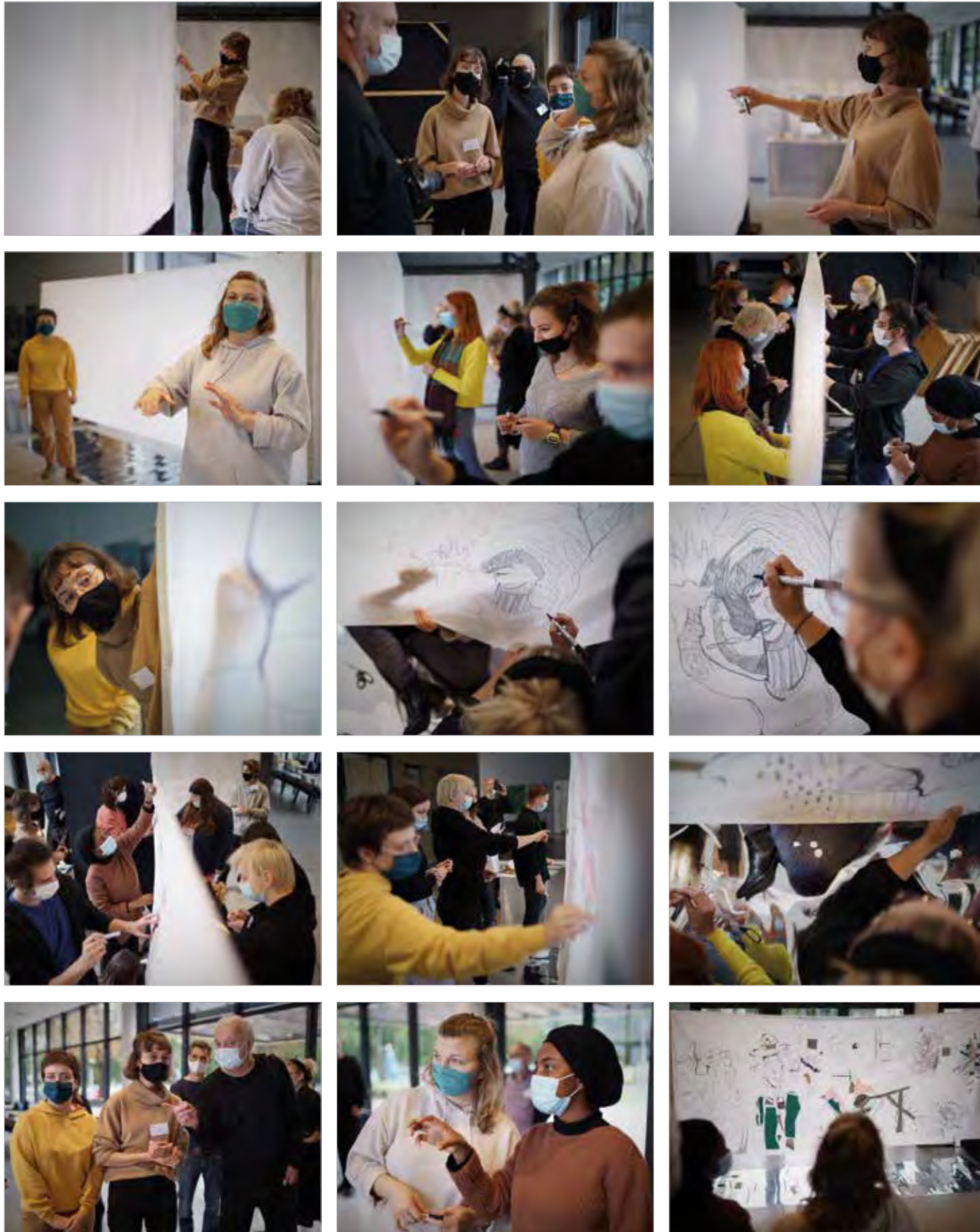

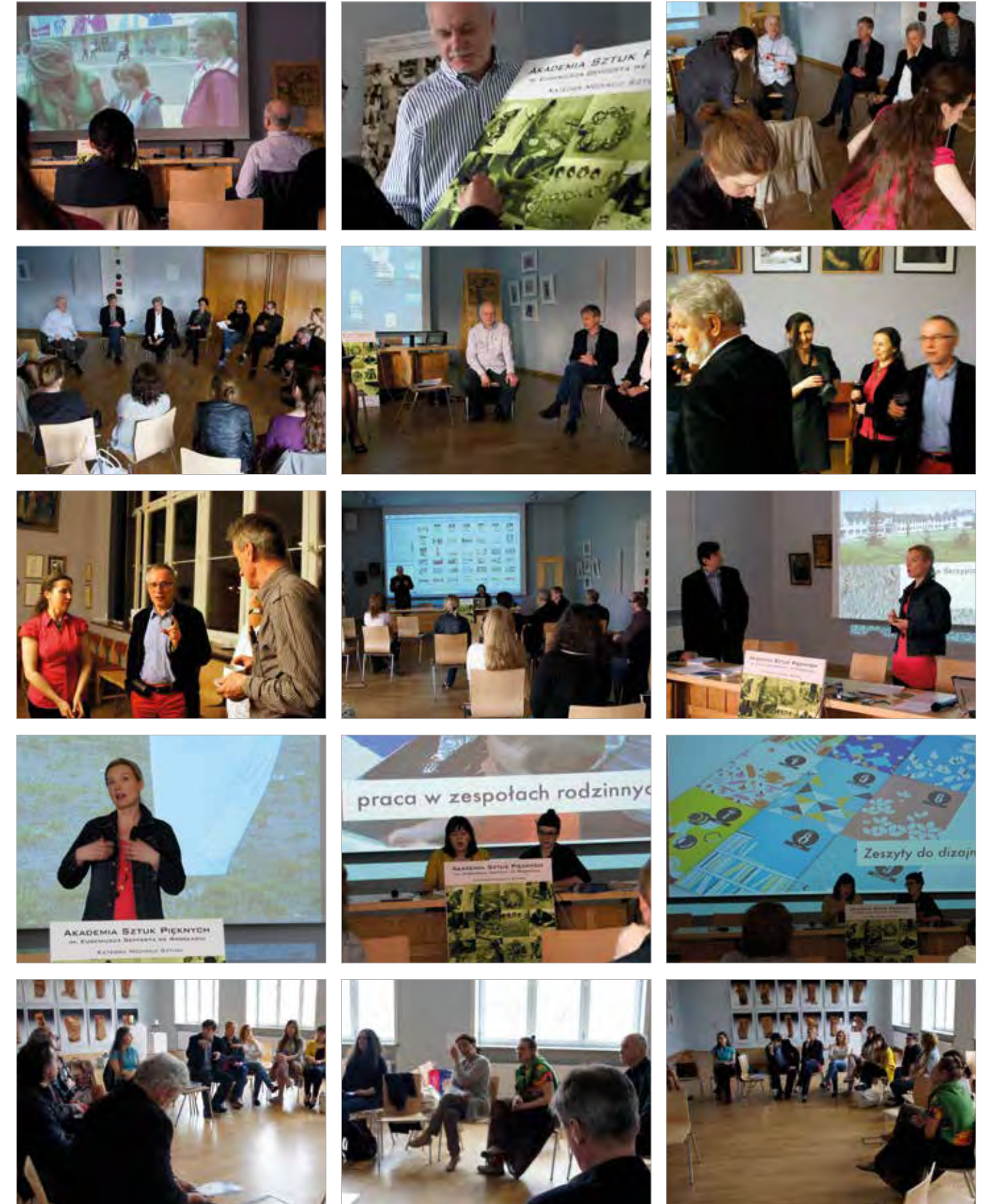

ROZDZIAŁ V

SYMPOZJUM ARTYSTYCZNO-NAUKOWE

„KREACJA WIZUALNA JAKO PRZESTRZEŃ ROZWOJU OSOBOWEGO I MEDIACJI SZTUKI”

Program sympozjum artystyczno-naukowego
pt. „Kreacja wizualna jako przestrzeń rozwoju osobowego i mediacji sztuki”
22-23 kwietnia 2013 r., Wrocław

poniedziałek, 22 kwietnia 2013 roku

10.00 - 11.00 Przyjazd i zakwaterowanie uczestników

12.00 Otwarcie sympozjum

Obrady plenarne (12.15 - 16.15)

12.15 - 12.55 prof. zw. Wiesław Karolak; APS w Warszawie; ASP w Łodzi; *Sztuka recyklingu*
12.55 - 13.20 prof. Robert Bartel; UA w Poznaniu; *Autoportret wieloznaczny - wybrane przykłady pracy arteterapeutycznej z pacjentami*
13.20 - 14.00 prof. dr hab. Tomasz Rudowski; UW; *Edukacja i terapia w świetle teorii doznań transakcyjnych*
14.00 - 14.20 przerwa kawowa
14.20 - 15.00 prof. zw. Eugeniusz Józefowski; ASP we Wrocławiu; *Kreacja wizualna jako przestrzeń rozwoju osobowego - prezentacja koncepcji projektu naukowo - artystycznego*
15.00 - 15.40 dr Janina Florczykiewicz; UPH w Siedlcach; *Kreacja wizualna jako przestrzeń rozwoju osobowego - prezentacja wyników badań z II etapu badawczego projektu*
15.40 - 16.15 dr Barbara Kaczorowska; Muzeum Sztuki w Łodzi; UMK w Toruniu; *Między partycypacją a dokumentacją czyli gdzie jest mój odbiorca*
16.15 - 17.00 przerwa obiadowa

Prezentacje filmowe uczestników sympozjum, dyskusja (17.00 - 20.00)

20.00 bankiet

wtorek, 23 kwietnia 2013 roku

9.00 - śniadanie dla czynnych uczestników sympozjum

Obrady plenarne (10.00 - 14.00)

10.00 - 10.30 dr Anita Wincencjus; Patyna; ASP we Wrocławiu; *Książka obraz(k)owa i książka ilustrowana dla dzieci. O pierwszym etapie mediacji sztuki. Z doświadczeń matki i badacza ilustracji książkowej*
10.30 - 11.00 mgr Jarosław Hulbój; ASP we Wrocławiu; *Poznawcze aspekty działań wizualnych - dokumentacja autorskich warsztatów przeprowadzonych z młodzieżą i dorosłymi; Medialne aspekty sztuki i dizajnu - dokumentacja projektu "Drzewo" zrealizowanego we współpracy z Tatrzańskim Parkiem Narodowym i Galerią Miejską w Zakopanem*
11.00 - 11.30 mgr Mirosław Skrzypczak; Zespół Szkół w Szczekocinach i Gmina Szczekociny; *Tożsamość miejsca - refleksje z Festiwalu Kultury Żydowskiej*
11.30 - 12.00 mgr Tadeusz Węczorek; Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu; *O projekcie artystyczno-edukacyjnym Kieszka Vincenta w Poznaniu*
12.00 - 12.30 dr Adam Olejniczak; PWSZ w Głogowie; *Wizualizacja metafory jako inspiracja do kreacji multimedialnych w pracy ze studentami*
12.30 - 13.00 Magdalena Kreis, Natalia Romaszkan; *Czy design można zjeść? Prezentacja działań rodzinnych dotyczących food designu, realizowanych w ramach projektu „3D czyli Design Dla Dzieci”*
13.00 - 14.00 Dyskusja i podsumowanie sympozjum
14.00 - 14.30 obiad, pożegnanie uczestników

SYMPOZJUM WYKONANE PRZEZ
URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

**DOLNY
ŚLĄSK**
www.umwd.pl

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH IM. EUGENIUSZA GEPPERTA WE WROCŁAWIU

KATEDRA MEDIACJI SZTUKI

ZAPRASZAMY NA SYMPOZJUM ARTYSTYCZNO-NAUKOWE

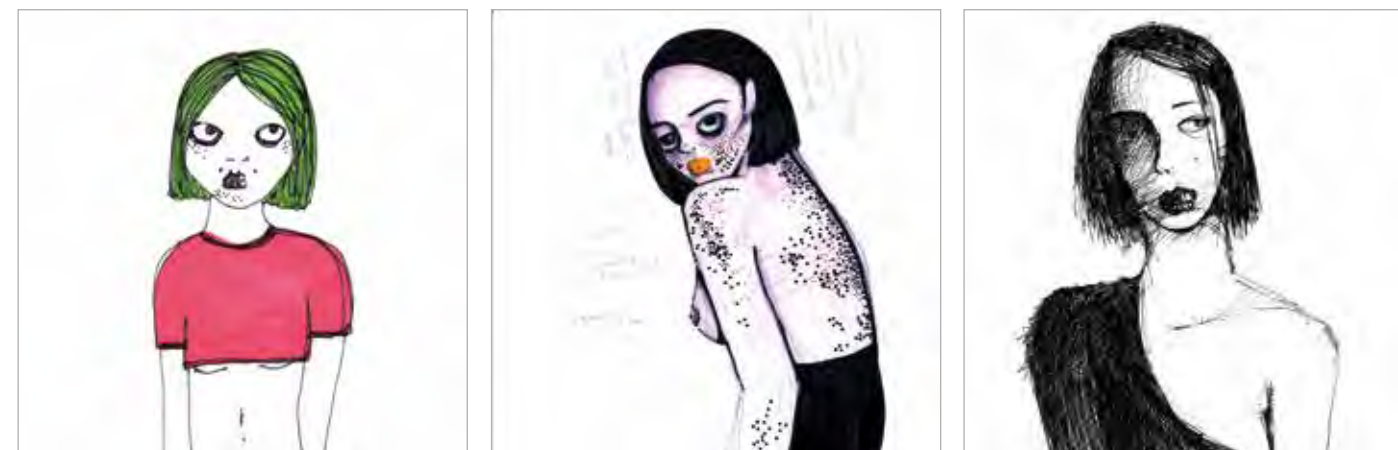
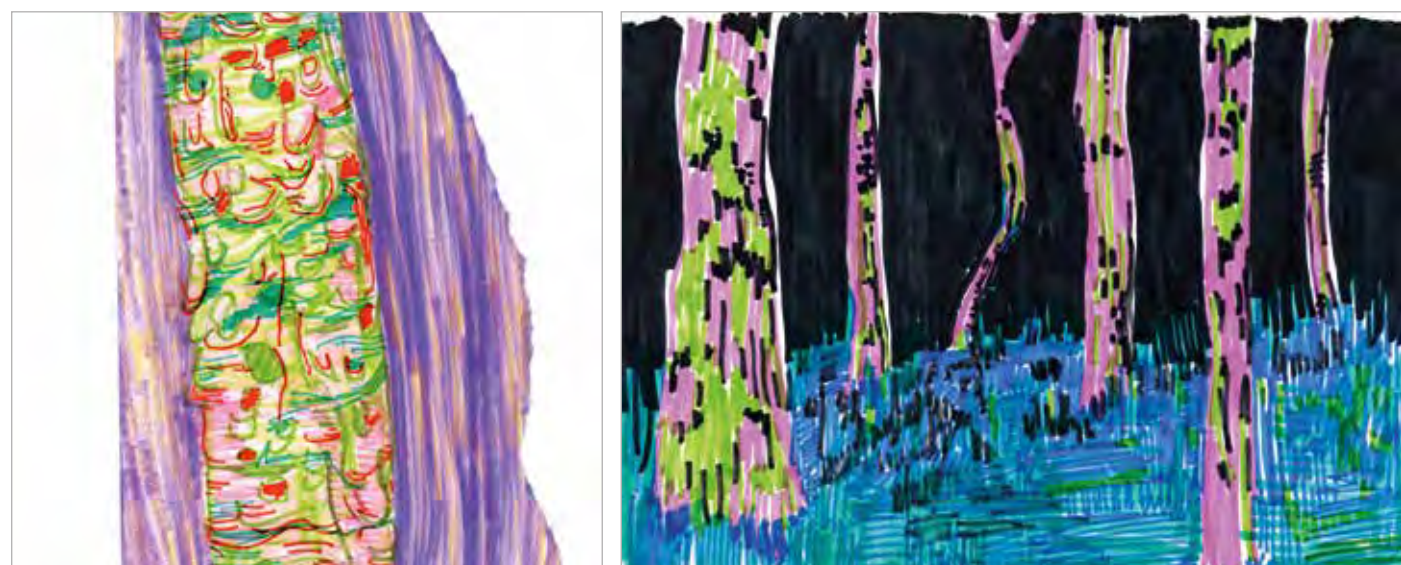
**KREACJA WIZUALNA JAKO PRZESTRZEŃ
ROZWOJU OSOBOWEGO I MEDIACJI SZTUKI**

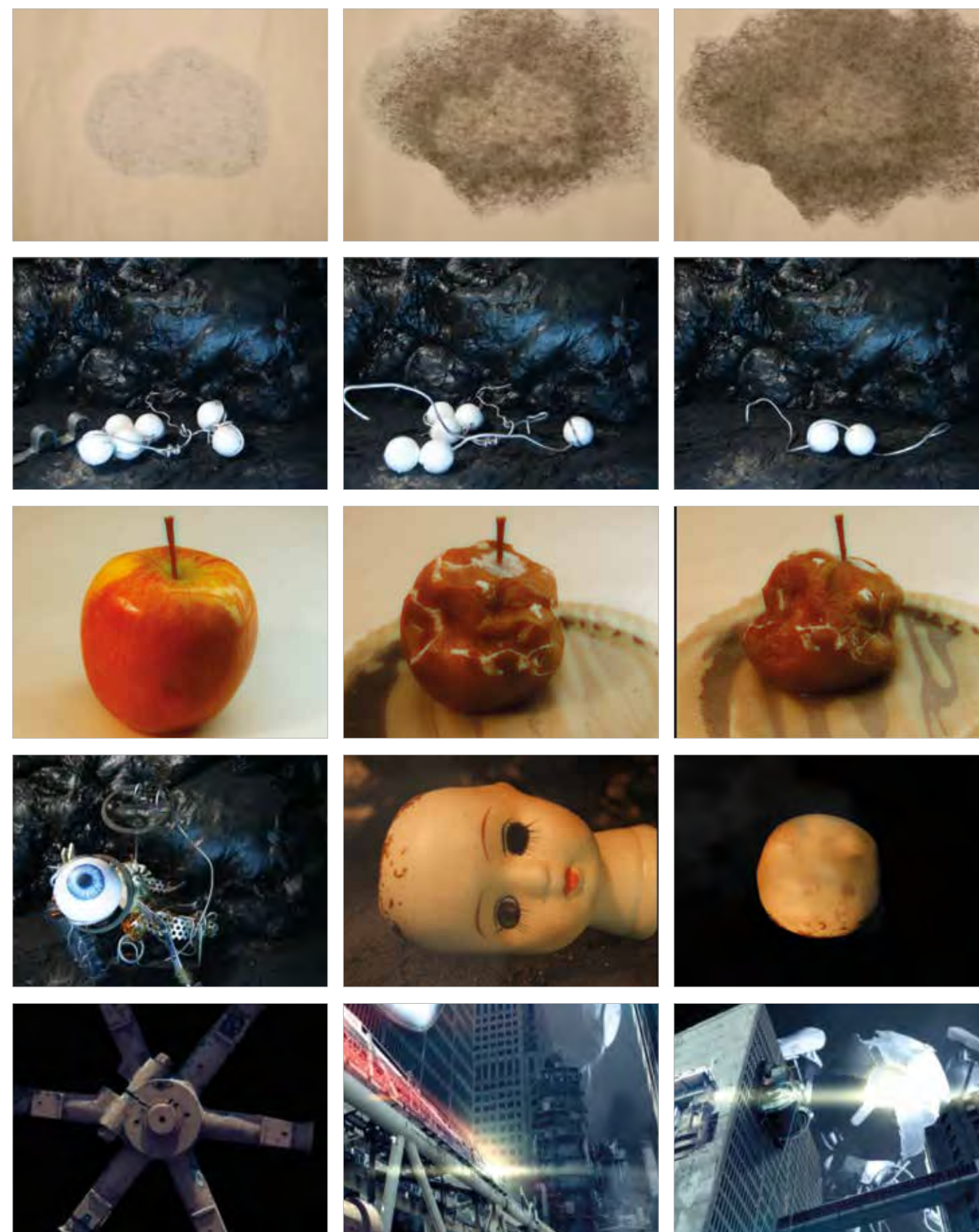
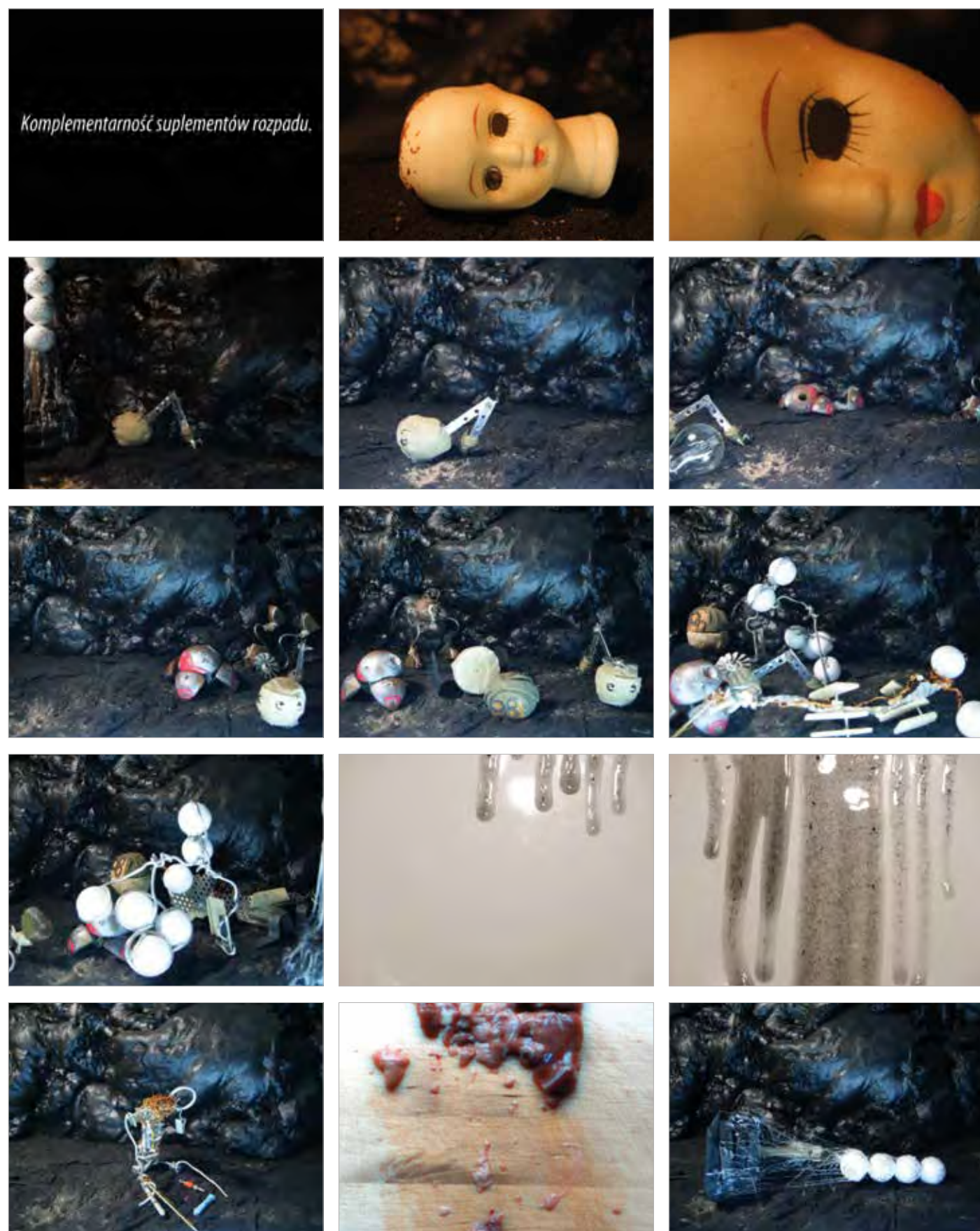
22-23 KWIETNIA 2013

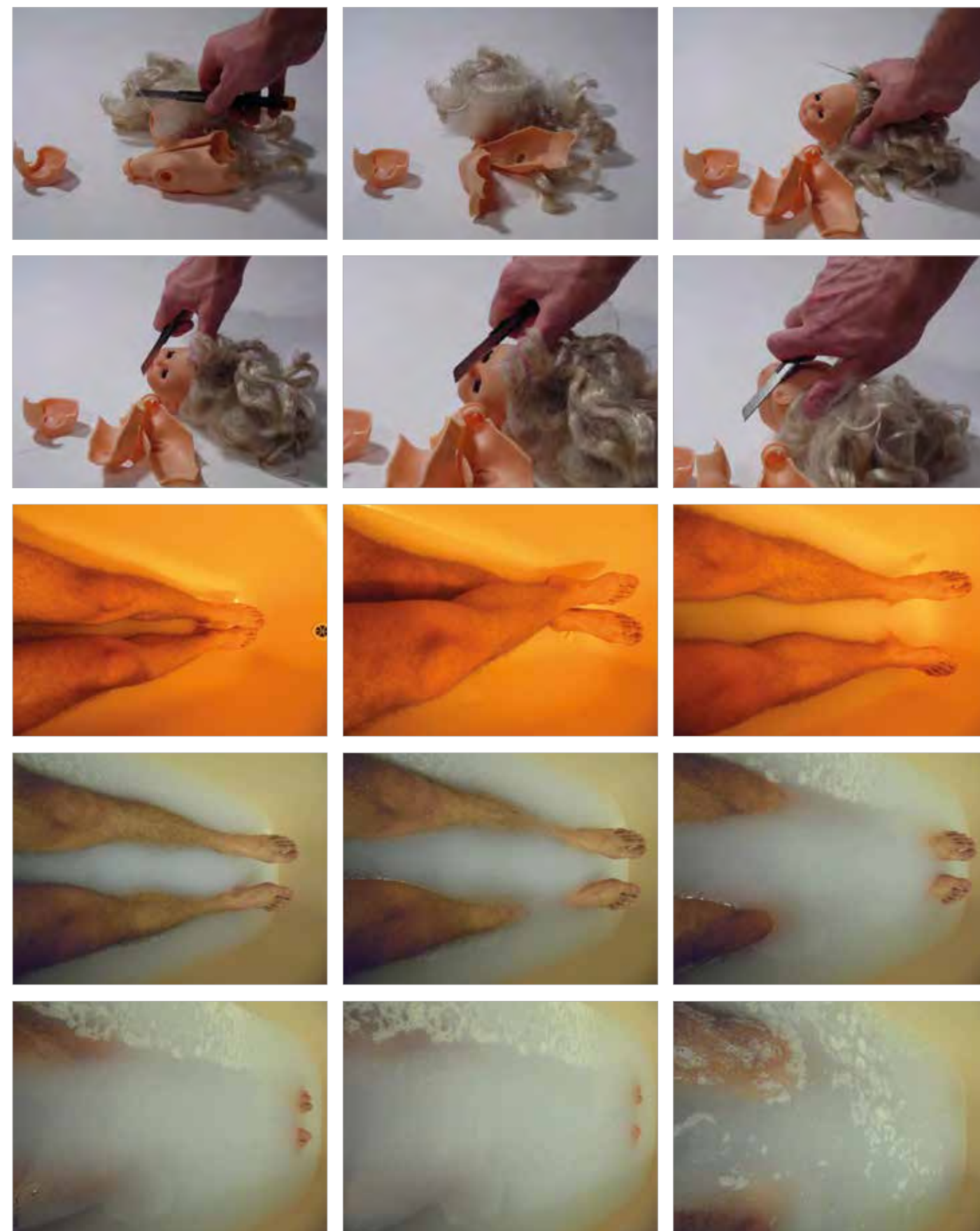
AULA I PIĘTRO ASP PLAC POLSKI 3/4 WROCŁAW

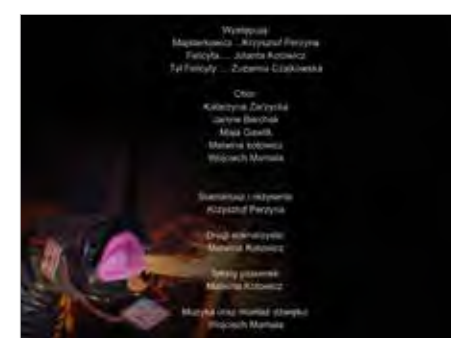
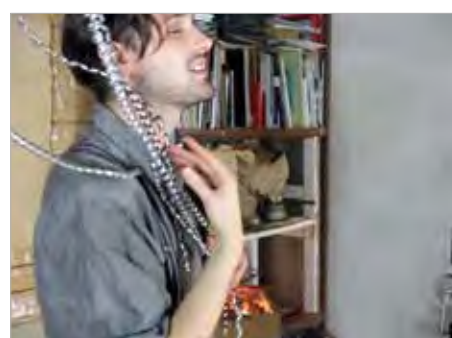
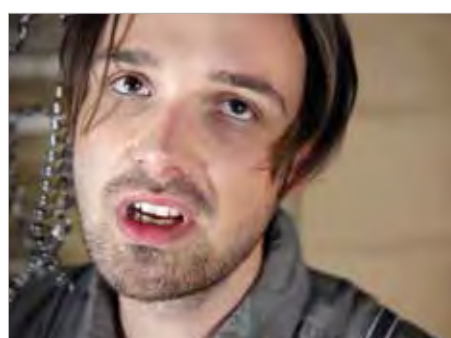
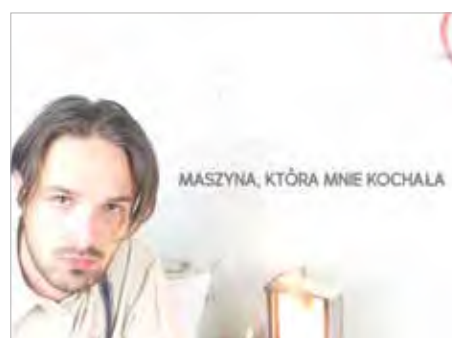
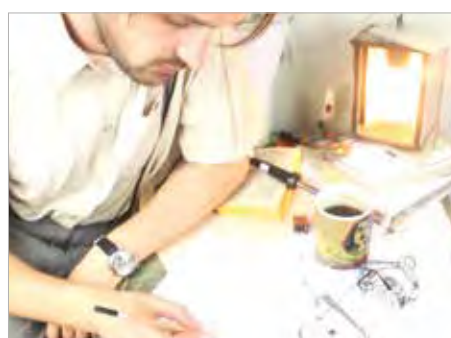
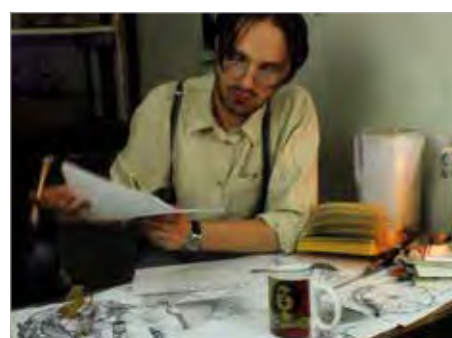
ROZDZIAŁ VI

WYBRANE DYPLOMY W PKT

UWAGA !!!
Galeria bez sklepów

Mieć czy być?

MZK
Miej Znów Kondycję

Po trupach
do celu

Przedszkole

Reforma sądów

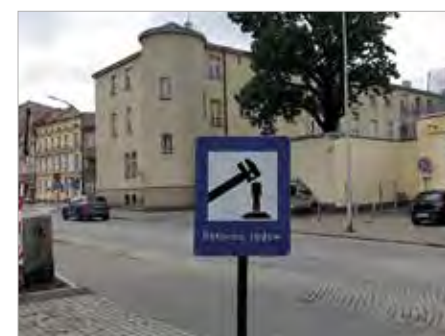
Z prochu powstałeś
i w proch się obrócisz

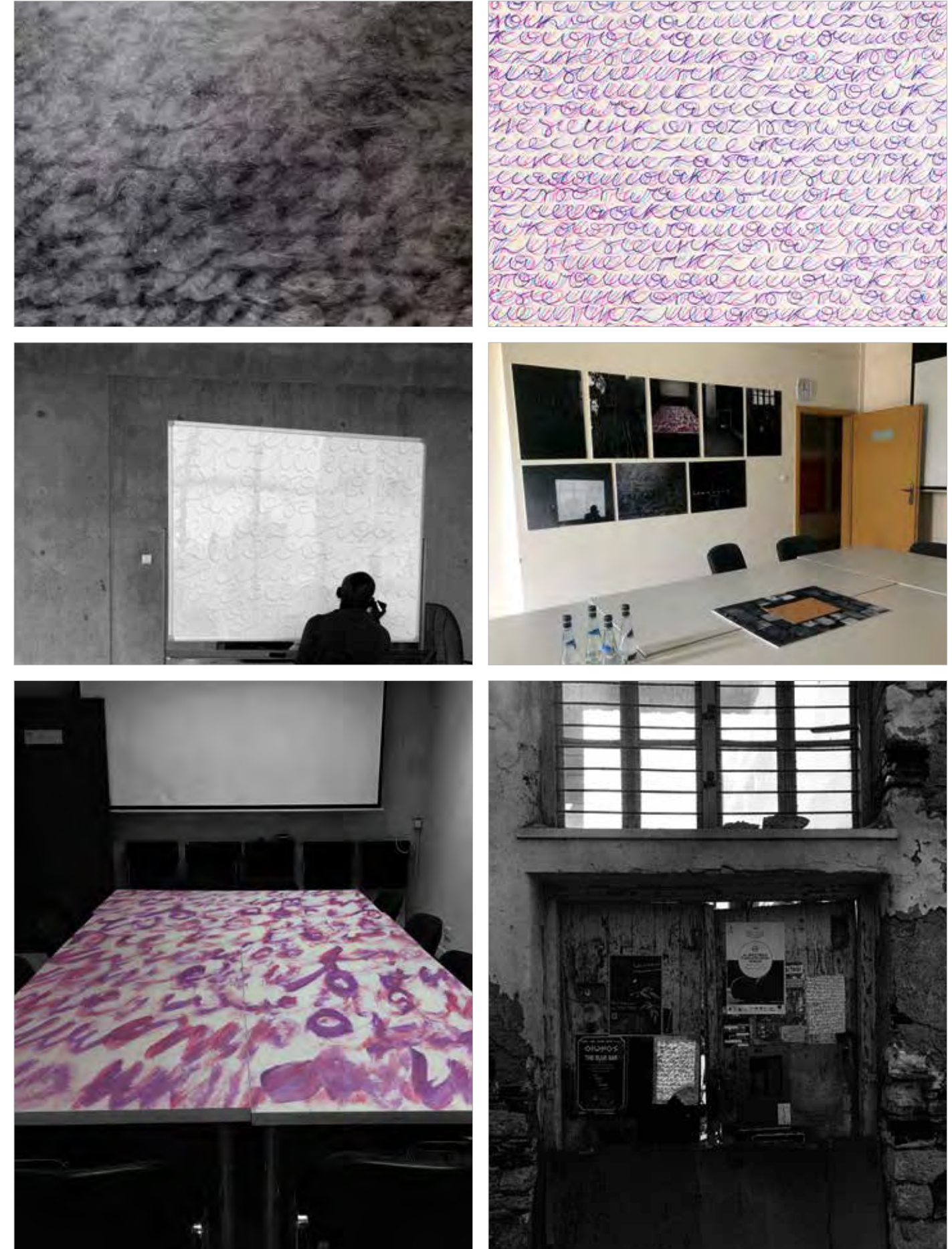
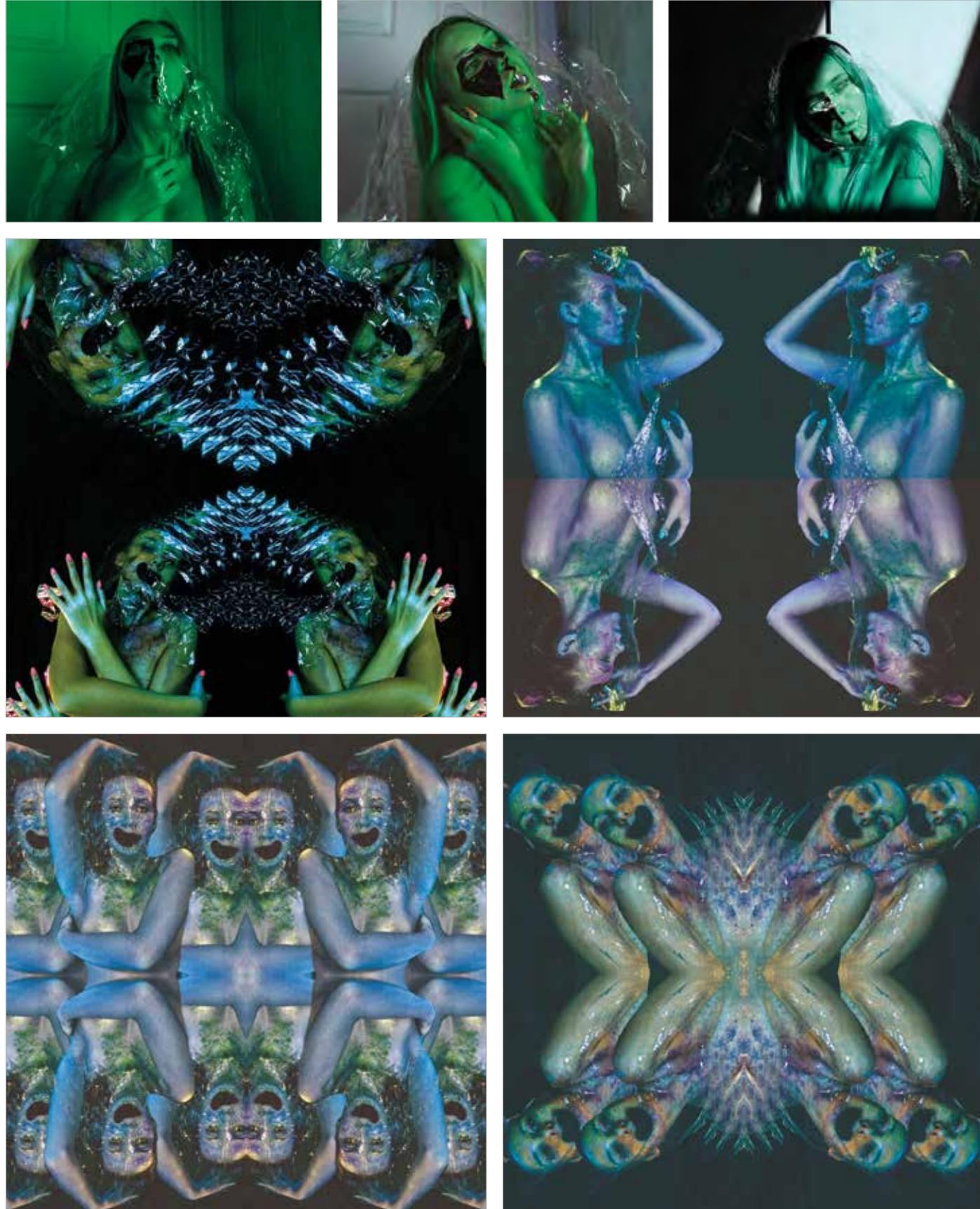

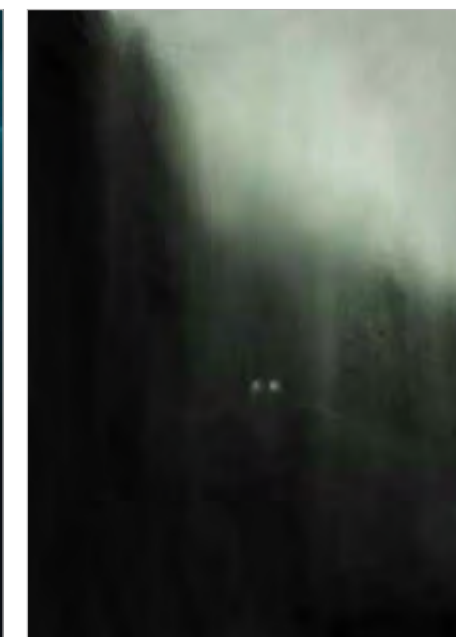
UWAGA !!!
ZEU S

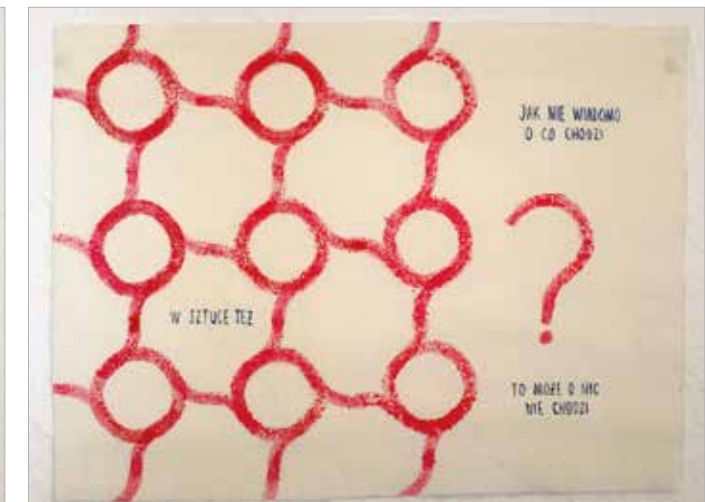
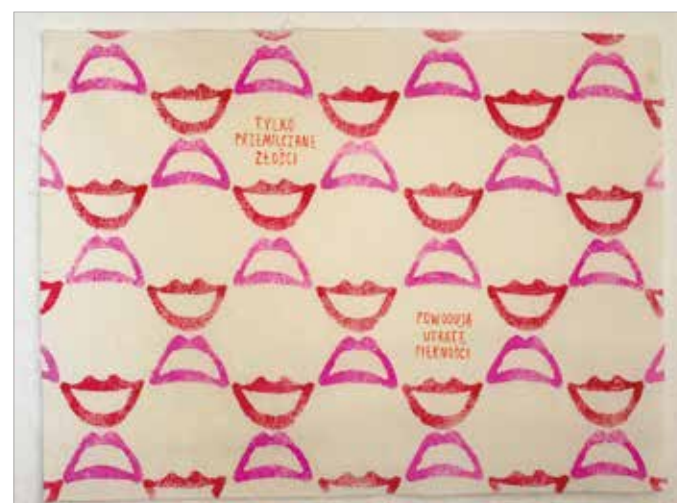

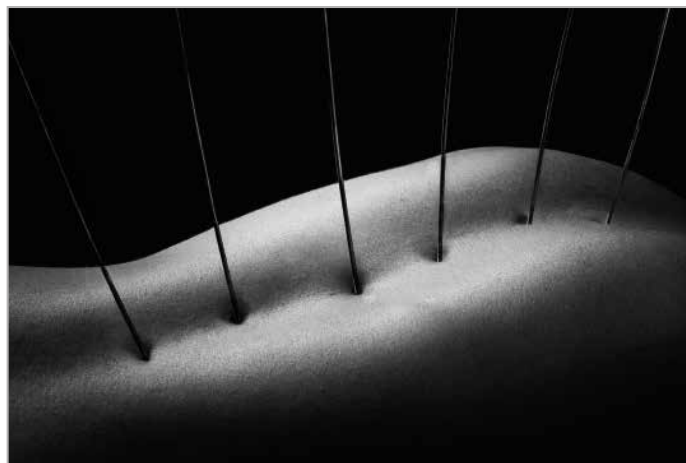
Babciu
nie jestem
głodna!!!

ASP WROCLAW

ISBN: 978-83-66321-55-7